رسالو رهنمائي

مصنف

منٺار فقير راڄڙ

Gul Hayat Institute

سنڌي ادبي بورڊ

Scanned with CamScanner

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

رسالو رهنمائي

مصنف

منٺار فقير راڄڙ

Gul Hayat Institute

سنڌي ادبي بورڊ

ڄام شورو، سنڌ

2014ع

Scanned with CamScanner

(هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا فقير محمد بخش ضامن سجاده نشين
درگاهه منٺار فقير عليه رحمة وٽ محفوظ آهن.)

چاپو پھريون سال 2007ع تعداد 500
چاپو ٻيو مارچ 2014ع تعداد 1000

قيمت: هڪ سؤ پنجاسي رپيا
(Price: 185-00)

خريداري لاءِ رابطو:
سنڌي ادبي بورڊ ڪتاب گھر
تلڪ چاڙهي، حيدرآباد سنڌ
(Ph: 022-2633679, Fax: 022-9213422)
Email: sindhiab@yahoo.com
www. Sindhiadabiboard.org

Gul Hayat Institute

هيءُ ڪتاب سنڌي ادبي بورڊ پرنٽنگ پريس ڄام شورو ۾ انچارج مئنيجر عبدالرحيم نوحاڻي ڇپيو ۽ الھڏنو وگھيو سيڪريٽري سنڌي ادبي بورڊ ان کي پڌرو ڪيو.

Scanned with CamScanner

چپائيندڙ پاران

هيءُ ڪتاب ”رسالو رهنمائي“ سنڌ جي سدا ملوڪ شاعر منٺار فقير راڄڙ جو اُهو شعري مجموعو آهي، جيڪو پاڻ پنهنجي مرشد جي شان ۾ چيو اٿن. جيڪو سنڌي شاعريءَ جي اهم ۽ قديم صنف ڏهر تي مشتمل آهي، جنهن ۾ پاڻ الله تعاليٰ جي تعريف، حضرت محمد مصطفيٰ ﷺ جي واکاڻ ۽ حضرت غوث الحق مخدوم نوح سرورؒ جي ساراهه جو ذڪر آهي.

ڏهر سنڌي شاعريءَ جي هڪ اهم ۽ قديم صنف آهي، جنهن ۾ ڏگهن بيتن جي صورت ۾ حمد، نعت ويندي سينگار ۽ ناصحاڻي نقطن واريون سموريون صنفون اچي وڃن ٿيون. هن صنف تي سنڌ جي ڪجهه شاعرن طبع آزمائي ڪئي آهي. انهن شاعرن ۾ منٺار فقير راڄڙ جو نالو به شمار ٿئي ٿو، جنهن هِن اهم صنف تي طبع آزمائي ڪري پاڻ ملهايو آهي.

هيءُ ”رسالو رهنمائي“ پهريون ڀيرو سال 1928ع ۾ هيراٺيءَ جي صوفي سيٺين جمعيت راءِ پٽ راءِ صاحب نارائڻداس ۽ پرتاب راءِ پٽ شامنداس ڇپرايو. جڏهن ته ٻيو ڇاپو وري 1987ع ۾ عقيدتمندن پاران ڇپرايو ويو. ڪلام جي اهميت ۽ افاديت کي پرکيندي هن رسالي کي سنڌي ادبي بورڊ 2007ع ۾ پهريون ڀيرو ڇپرايو، جنهن جو هاڻي هيءُ ٻيو ڇاپو پنهنجي ايامڪاريءَ ۾ شايع ڪري دلي خوشي محسوس ڪري رهيو آهيان. جنهن لاءِ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

بورڊ جي مانواري چيئرمين قبلہ جناب مخدوم جميل الزمان صاحب جن جو دل جي گهرائين سان شڪرگذار آهيان، جنهن جي مفيد مشورن ۽ ذاتي دلچسپيءَ ڪري هيءُ رسالو ڇپائيءَ جون منزلون آسانيءَ سان طئي ڪندو اوهان جي هٿن تائين پهتو آهي.

امید آهي تہ ڪلاسيڪي شاعريءَ سان دلچسپي رکندڙن ۽ پڙهندڙن ۾ هيءُ ڪتاب پڙهيو ۽ ساراهيو ويندو.

30- جمادي الاول 1435هہ
01- اپريل 2014ع

الهڏتو وگهيو
سيڪريٽري

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

فهرست

عنوان	نالو	صفحو
مقدمہ	مخدوم محمد زمان طالب المولىٰ	7
دعا جا ٻہ اکر	مخدوم محمد امين فهيم	10
شکر ادائي	فقير محمد بخش ضامن	11
سوانح حيات مننار فقير	فقير ولي بخش راڄڙ	13
سوانح (ضميمو)	فقير محمد بخش رڄڙ	16
سهروردي طريقي جي	فقير محمد بخش ضامن	25
ذکر جي ترتيب		
سرور شاھ جي سگھ جو	سيد علي گل شاھ بخاري	31
ليکو لکندو کير		
داستان پهريون	حمديہ ڏهر	37
داستان ٻيو	ڪلمي جا ڏهر	39
داستان ٽيون	طلب جا ڏهر	43
داستان چوٿون	مخدوم نوحؒ جا ڏهر	50
داستان پنجون	سومارن جا ڏهر	57
داستان ڇهون	مخدوم امين محمد جا ڏهر	60
داستان ستون	ميان محمد زمان وٽ ڏهر	63
داستان اٺون	مخدوم ظهيرالدين جا ڏهر	67
داستان نائون	مخدوم غلام محمد جا ڏهر	70
داستان ڏهون	ميان غلام حيدر جا ڏهر	72
داستان يارهون	مخدوم غلام محمد جي مسافري جا ڏهر	75
داستان ٻارهون	مخدوم طالب المولىٰ جي منزلن جا ڏهر	84
داستان تيرهون	سماع جا ڏهر	90

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان چوڏهون	نصيحت جا ڏهر	92
داستان پندرهون	نصيحت جا ڏهر	94
ڪافيون	ڪلياڻ - پيروي - ڪوئسيو - جهنگلو - بلاول - بسنت وغيره	101
مولود شريف	سارنگ ۽ ڌناسري ۾	110
لولي	سرور شاھ جي شان ۾	114
لولي	عاجزي ۽ دعا پنڻ جي	120
صدا نامون	الله، رسول، ۽ اصحابن، پنج تن پاڪ ۽ سرور نوح لاءِ	125

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

درگاهہ منٺار فقير جو ٻاهريون ڏيک

Scanned with CamScanner

مقدمو

لفظ "ڏاهر" جو مخفف (گھٽايل) "ڏهر" آهي. "ڏاهر" جو اشتقاق (بنياد) لفظ "ڏاهـَـ" آهي. جنهن جون معنائون آهن: خبر، ڏس، پتو، پرولي ۽ ڳجهارت[1] پر انهي لفظ جون معنائون سڏ ۽ اطلاع وغيره به آهن.

لفظ "ڏاهر" ۾ رنسبتي آهي جيئن ڪنير، لهر ۽ پتر وغيره وغيره. عوام ۽ خواص کي سڏ ڪري يا اطلاع ڏيئي، الله ۽ ان جي آخري رسول ڏي رجوع ڪرائڻ جو هڪ بهترين ۽ آسان ذريعو ۽ رستو آهي "ڏهر" چوٽي آهي ته ڏاهري به آيل آهن يا "ڏاهرن" جي اچڻ جو انتظار آهي وغيره يعني ترنم (سُر سان) ڏهر ڏيندڙ فقير.

چوندا آهن ته فلاڻي ڳالهه لاءِ سموري پرڳڻي ۾ "ڏاهـَ" ڏني ويئي ته سوين ماڻهو اچي گڏ ٿيا (مدد ڪرڻ لاءِ) ته ڪم ٿي ويو.

سنڌي ٻولي ۽ ادب جي تاريخ ۾ سنڌي شاعريءَ جي جيترين به صنفن جو ذڪر ڪيو ويو آهي، انهن ۾ ڏهر کي شامل نه ڪيو ويو آهي. سنڌي ٻولي جي قدامت ۽ بڻ بنياد جي باري ۾ اڄ تائين جيڪو بحث ڪيو ويو آهي، انهن ۾ جديد تحقيقاتي بنيادن مطابق مذهبي پرچار وارو ڪلام، يعني "گنان" به ڏنا ويا آهن جن کي اندازاً 1965ع کان پوءِ سنڌي شاعري جي صنف طور قبول ڪيو ويو آهي. "گنان" فقط اسماعيلي پيرن جي تعريف ۽ توصيف جا بيت آهن جن کي سنڌي ادب جي ٻئي دور جي شاعري طور پيش ڪيو ويو آهي. (ڏسو سنڌي ٻولي ۽ ادب جي مختصر تاريخ ڇاپو ٻيو از ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ صفحه 184 - 186) حالانڪ "ڏهر" به سنڌي شاعريءَ جي عظيم صنف آهي جنهن ۾ خدا تعاليٰ جي تعريف، حضرت محمد ڪريم ﷺ جي ساراهه ۽ حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحه جي ساراهه جو ذڪر آهي. منهنجي ڄاڻ موجب شاعري جو هي نمونو الف اشباع (مقدمه الصلواة) جي دور سان گڏوگڏ شروع ٿيو آهي ۽ اڄ تائين قائم دائم آهي.

Gul Hayat Institute

---

[1] اهي معنائون هڪ مختصر سنڌي لغت مان ورتيون ويون آهن. ان لغت جا پهريان 38 صفحا ديباچي سميت ۽ آخري صفحا به ڪيترائي ڪونه آهن. جنهن سببان لغت ۽ ان جي مصنف جو نالو ڪونه آهي ان پراڻي لغت جو مالڪ قاضي عبدالحق تائب انصاري آهي.

Scanned with CamScanner

"ڏهر" سنڌي شاعري جي هڪ غير عروضي صنف (نمونو) آهي جنهن کي مخدوم معظم غوث الحق حضرت مخدوم نوح جي سروري جماعت جياريو اچي. اها صنف ايتري تہ مقبول هئي ۽ آهي جو شاھ عبداللطيف ڀٽائي بہ پنهنجي شاعريءَ ۾ ان کي جاءِ ڏني. غير عروضي سنڌي شاعري ڪندڙن کي گهرجي تہ "ڏهر" جي صنف تي آل جال لکن.

"ڏهر" ۾ حمد، نعت، منقبت، صحابہ ڪرام ۽ ٻين الله وارن جي ثنا، دين و اسلام جي اصولن تي عمل ڪرڻ جون هدايتون ۽ مرشد جي تعريف تي مضمون لکيا آهن.

هن سلسلي ۾ منهنجا چند ڏهر ملاحظ فرمايو:-

لا الله الا الله، محمـــــــد الرســـــول،
جهـــانن ۾ جميـــل ڪـــي، مولـــيٰ ڪيـــو مقبـــول،
پيغمبـــر پـــڌرو ڪيـــو، الله جـــو اصـــول،
طـــالب المولـــيٰ مـــرد تـــي، فڪـــر ڇـــڏ فضـــول،
جنهـــن قريشـــيءَ جـــي قـــرب ڪـــي، قلبئـــون ڪيـــو قبـــول،
ســـو محبتـــي ملـــول، ڪـــڏهن ٿينـــدو ڪونـــہ ڪـــو.

(2)

آءٌ طالب تنهنجو تو ڪلي، تـون سـخي سـرور شـاھ،
پنـــان ٿـــي پينـــار تـــو، تنهنجـــي نيـــڪ نگـــاھ،
ســـدا منهنجـــو ســـاھ، ســـکي تنهنجـــي ســـڪ ۾.

(3)

آءٌ طالب تنهنجو توڪلـي، تـون سـخي سـرور پيـر،
دامـــن لڳـــس تنهنجـــي، منهنجـــا متـــا مرشـــد ميـــر،
يـــا ننگـــي نـــوح فقيـــر، ڀـــرم رکجـــانءِ ڀـــال ســـان.

(4)

آءٌ طالب تنهنجو توڪلي، تـون سـخي شـاھ سـرور،
پنـــان ٿـــي پينـــار تـــو، تنهنجـــي نيـــڪ نظـــر،
سنـــدي ڏينهـــن محشـــر، ســـوڪو ڪـــج ســـردار تـــون.

مثال طور حيات فقير جت جا بہ ڏهر ڏجن ٿا. جيڪو اصل جاتي ضلع ٺٽي جو رهاڪو هو:

Gul Hayat Institute
Scanned with CamScanner

(1)

جي آسائو آهين، تہ هلي وڃ هالين،
جي ستيءَ جا سيڪڙو، سي پين پيالين،
ڪوجهي افعالين، پير نہ ڇڏي پانهنجا.

(2)

جي آسائو آهين، تہ ڪوجهي ڪڄ ۾ ڪار،
ويري جو وجود جو، تنهن ناقص ڏانهن نہ نهار،
جنهن سوين سو خراب ڪيا، تنهن غافل سان نہ گذار،
اٿي اور الله سان، نيٺين ننڊ وسار،
سائل آهين ڪي ساعتون، دم دنيا ۾ چار،
پورو رهہ پنجن سان، آڏو ٿيهہ ۾ ٿار
سونهاري صلوات سان، دانا دل اجار،
ڪلمي جي قلب ۾، وائي ويٺو وار،
جي محمد ٿيئي مهاڙ، تہ اهو پنڌ پروڙئين.

"ڏهر" راڳ پيروين ۽ جوڳ ۾ آلاپيا ۽ ڇيا (ڳايا) ويندا آهن. سروري جماعت جو هي دستور بہ آهي تہ شڪار يا سفر ۾ هڪ ٻئي کان رفيق پلجي جدا ٿي ويندا آهن تہ پوءِ ڪلمو طيبہ آلاپي "ڏهر" ڏنا ويندا آهن تہ پلجي ويل رفيق اهو ٻڌي اچي هڪ ٻئي سان ملندا آهن.

گهڻي ئي مطالعي ڪرڻ ۽ پڇڻ ڳاڇڻ بعد بہ هي معلوم نہ ٿي سگهيو تہ "ڏهر" جو طريقو ڪنهن ۽ ڪڏهن ايجاد ڪيو تاهم اندازو آهي تہ "ڏهر" جو طريقو ڪيترين ئي صديون پراڻو آهي.

رسالو رهنمائي، منٺار فقير راڄڙ، جو ڏهر جي شاعريءَ جو نادر نمونو آهي جيڪو سنڌي شاعريءَ جي تحقيق ۾ وڏي مدد ڏيندو.

هالا، 11 جنوري 1984ع

طالب المولىٰ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

دعا جا ٻه اکر

رسالي رهنمائيءَ ۾ مننار فقير جو اهو ڪلام آهي جيڪو پاڻ مرشد جي شان ۾ چيو اٿس، هونئن تہ فقير مننار جي سموري ڪلام ۾ مرشد جي محبت ئي نمايان نظر ايندي پر هن رسالي ۾ اهو ڪلام آهي جيڪو خاص مرشد سان منسوب ٿيل آهي، جنهن ۾ ڪجهہ ڪافيون، مولود ۽ لولي وغيره آهن پر خاص ڪري ڏهر جيڪي سروري جماعت ۾ ذڪر سان گڏ چيا ويندا آهن، ان ڪري هن رسالي کي ڏهرن جو رسالو بہ چئبو آهي، سڄي سروري جماعت ۾ گهڻو ڪري مننار فقير جا ڏهرئي چيا ويندا آهن ۽ ڪجهہ ٻين فقيرن جا ڏهر بہ آهن. هن رسالي جي اها خوش بختي چئبي جو رسالي جو مقدمو قبلا طالب المولیٰ سائين جن لکيو آهي، جنهن ۾ پاڻ ڏهر تي ڪافي تفصيل سان لکيو اٿن. اسين سروري جماعت کي اها خاص هدايت ڏيندا ڪريون تہ تسبيح سماع ۽ ذڪر ڏهر سان خاص شوق رکن اهائي مرشد جي ڏسيل ۽ ڪاميابيءَ جي واٽ آهي. سنڌي ادبي بورڊ وارن فقير مننار جو ڪلام شايع ڪري ساراهہ جوڳو ڪم ڪيو آهي.

اسين فقير محمد بخش 'ضامن' سندس خاندان ۽ سروري جماعت لاءِ دعا ڏيندا ڪريو تہ مننار فقير جيڪو مرشد جي محبت جو درس ڏنو آهي ان کي سمجهن ۽ ان تي عمل ڪري دنيا ۽ آخرت جون ڪاميابيون حاصل ڪن.

دستخط

مخدوم محمد امين فهيم
سجاده نشين
درگاهه غوث الحق مخدوم سرور نوح

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

قبلا حضرت مخدوم محمد امين فهيم سائين، فقير محمد بخش ضامن سان گڏ درگاھ شريف تي چادر
چاڙهيندي سائن گڏ اسلم پيرزادو، علي محمد شاھ ، سرفراز راڄڙ ۽ فقير لطف علي مريد راڄڙ

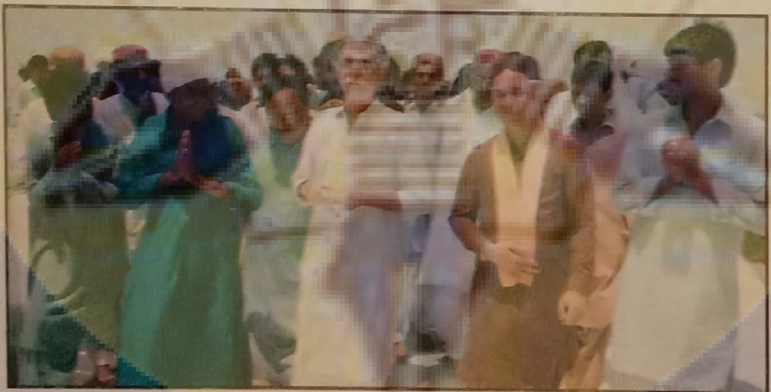

قبلا مخدوم ڊاڪٽر رفيق الزمان سائين ، فقير محمد بخش ضامن ۽
سرفراز راڄڙ سان گڏ درگاھ منٺار فقير تي.

فقير ولي بخش سائين عليه رحمة سجاده نشين درگاھ حضرت منٺار
فقير عليه رحمة جن جي درگاھ شريف تي دعا گهرندي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

شڪر ادائي

رسالي رهنمائي ۾ فقير منٺار سائين عليه رحمة جن جو اهو شعر آهي جيڪو مرشد جي شان ۾ چيو ويو آهي خاص ڪري ڏهر. سروري جماعت جو دستور آهي تہ مرشد جي آمد يا روانگي. سومار شريفين جا ڏينهن ۽ هر روز اٿر مهل رات جو ۽ شام جو وچينءَ مهل ذڪر يعني ڪلمي جي تنوار سان گڏ ڏهر ڏنا ويندا آهن. ان طرح سنڌ، پنجاب، يا انڊيا جتي بہ سروري جماعت آهي اتي ڏهر گهڻو ڪري فقير سائين جا ئي ڏنا ويندا آهن ۽ ڪين اهو شرف حاصل آهي جو جتي مرشد جو نالو اتي گڏوگڏ فقير جو نالو بہ شامل رهندو اچي ڏهر جي حوالي سان رسالو رهنمائي پهريون دفعو 1928ع ۾ ديوان جميعت راءِ ولد راءِ صاحب نارائڻ داس ۽ پرتاب راءِ ولد شامنداس پيرانيءَ وارن ڇپايو، جيڪي سندن معتقد هئا ۽ هن رسالي سان گڏ رسالو خدائي ۽ رسالو مرتضائي بہ ڇپايائون. ٻيو دفعو گهڻي عرصي ڪان پوءِ قبلہ طالب الموليٰ سائين جن جي اجازت ۽ دعائن سان حاجي غلام حسن درس مورهڏي تعلقہ ڪپرو واري 1984ع ۾ ڇپايو جيڪو سرور شاھ جو عقيدت وارو مريد ۽ فقير ولي بخش سائين جو صحبتي آهي ۽ حب وارو ماڻهو آهي وري ڪافي وقت ڪان رسالي جي کوٽ پي محسوس ڪئي وئي.

ان کوٽ جو پورائو سنڌي ادبي بورڊ وارن انتهائي خلوص سان ڪيو. ڪين جس هجي. آئون قبلہ مرشدنا مخدوم محمد امين فهيم سائين جن جو انتهائي شڪرگذار آهيان جو سندن نظرِ عنايت رهندي آئي آهي رهندي اچي ۽ انشاءَ الله تا وقت رهندي. اسين جيڪي ڪجھ بہ آهيون. مرشد جي بي انتها نوازشن سب ئي آهيون. آئون قبلہ مخدوم جميل الزمان سائين جن جو مشڪور آهيان جو سندن رهنمائي اسان سان هر وقت رهي آهي ۽ رهندي. ان سان گڏ آئون قبلہ مخدوم نعمت الله سائين ۽ قبلہ مخدوم حبيب الله سائين جن جو بہ شڪريو بجا آڻيان ٿو، جو هن سڄي ڪم ۾ سندن ڀرپور ساٿ رهيو اميد تہ اهو ساٿ اڳتي بہ تا وقت رهندو. آئون سنڌي ادبي بورڊ جي سيڪريٽري اعجاز احمد منگي صاحب ۽ ڪاميٽيءَ جي ميمبرن جو بہ مشڪور آهيان جو سندن ذاتي دلچسپيءَ سبب ئي هي رسالو جلد مڪمل ٿي سگهيو. آئون محترم گل

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

حسن درس جنرل سپروائيزر سنڌي ادبي بورڊ ۽ محمد صادق درس جو شڪريو بجا آڻيان ٿو هن سڄي ڪم ۾ سندن اڻٿڪ محنت شامل رهي. ۽ ڇپائيءَ جو ڪم وقت سر مڪمل ٿي سگهيو بورڊ جي جن به فردن جي محنت هن ڪم ۾ شامل آهي آئون انهن مڙنئي جو مشڪور آهيان ڪين جس هجي.

والسلام

فقير محمد بخش 'ضامن'
سجاده نشين درگاهه حضرت منٺار فقير
سائين عليه رحمة ڪاٺي تعلقه ڪپرو
27 ذوالقعد 1427هه، 19 ڊسمبر 2006ع اگارو
حبيب الله سائين جو بنگلو قاسم آباد حيدرآباد سنڌ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

قبلا مخدوم خليق الزمان، مخدوم نعمت الله، مخدوم حبيب الله، فقير محمد بخش ضامن سان گڏ
ميلي جي موقعي تي درگاھ حضرت منثار فقير عليه رحمة تي چادر چاڙھيندي.

فقير محمد بخش ضامن سجاده نشين درگاھ حضرت منثار فقير عليه رحمة پنهنجي پٽن، پٽن، پوٽن ۽ پاڙيجن سان گڏ
ساڄي کان: فقير منظور علي(پاڙيجو)، فقير فياض علي، فقير ولي بخش (پٽ)، فقير خادم علي
(پاءُ)، فقير محمد بخش ضامن، فقير لطف علي (پاءُ)، سندس هنج تي سندس پٽ فقير احسان
علي، فقير ولي محمد، فقير اعجاز علي (پٽ)، اڳيان ساڄي کان فقير زبير علي (پاڙيجو)،
فقير طلحہٰ (پٽ)، فقير اياز علي ۽ فقير عرفان علي (پائيٽا)

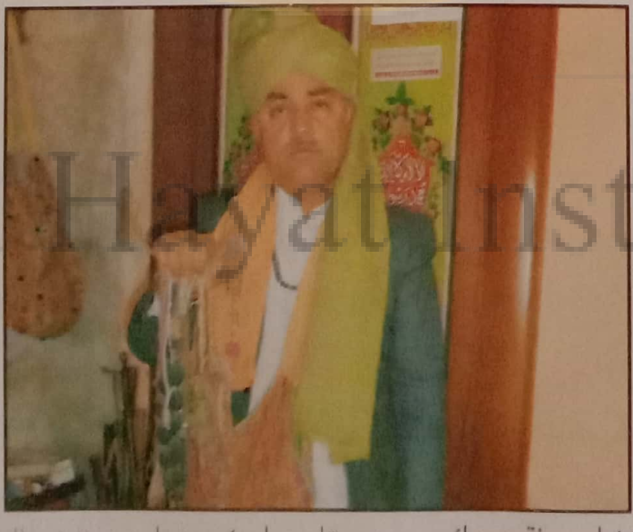

فقير محمد بخش ضامن، فقير سائين جي دستار مبارڪ پهريل ۽ سندن حال وصلن سان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

سوانح منٺار فقير راهڙ

منٺار فقير ولد قبول محمد ذات راهڙ تعلقہ کپرو ضلع سانگهڙ جي ڄمڻ جي صحيح تاريخ ڪانہ ملي سگهي آهي پر اهو معلوم ٿي سگهيو آهي تہ سال 1285 هجري مطابق 1865ع جي ڪنهن مبارڪ گهڙيءَ ۾ تولد ٿيو هو.

منٺار فقير جا وڏا اصل جيسلمير جا رهاڪو هئا ۽ پوءِ اچي سنڌ ۾ آباد ٿيا. اهو دور ٽالپرن جو هو. انگريز دور ۾ حڪومت طرفان فقير جي وڏن کي ڪجهہ ٽڪرو زمين جو مليو ۽ اتي ئي پنهنجو ڳوٺ ناهي وينا. جنهن کي ڳوٺ ڪاٽي راهڙ سڏجي ٿو. فقير منٺار راهڙ پاڙو هاشم سان تعلق رکن ٿا. پاڻ ميان قبول محمد جا ٽيون نمبر فرزند هئا. پهريون پرچي ۽ ٻيو حافظ. حافظ بہ درويش صفت هو. اها روايت بہ فقير صاحب جن کان آهي. ميان قبول محمد کي پهرين ٻن پٽن کان پوءِ اولاد ڪونہ ٿي ٿيو. حضرت قبلہ مرشد امين محمد سائين جن سفر تي ناري ڏانهن آيا. سندن دعوت ڪاٽي راهڙ ۾ هئي اتي مرشد سائين جن کي فقير جي والدين عرض ڪيو تہ قبلا ٻہ پٽ اڳ آهن ٽيون بہ عطا ٿئي. مرشد سائين جن وٽ ان وقت انب رکيل هئا جن مان هڪ انب سڄوءِ هڪ جو اڌ ڪين ڏيئي چيائون "مائي شينهڻ اچي هي ڏيڍ پٽ" قدرت سان منٺار تولد ٿيو ۽ ٻيو سندن ماسيءَ کي بہ پٽ ڄائو ۽ اها مائي پٽ ڄڻي گذاري ويئي ان ڪري ان کي بہ سندن والده نپائيندي هئي جنهن جو نالو جانڻ هو. ۽ اهو دستور ٿي ويو تہ هڪ ٽڻ فقير صاحب جن ڏائيندا هئا ۽ ٻيو جانڻ.

جڏهن فقير صاحب جن اٽڪل 15 يا 16 سالن جي عمر جا ٿيا تہ ٻڌائون تہ پکن وارا سائين راهوند تان اتي درگاهہ شريف هالا تي آيا آهن. پاڻ بہ زيارت لاءِ حاضر ٿيا. پکن وارن سائين جن جو خليفو هالن پراڻن جو هڪ سيد عبدالڪريم شاهہ هو. فقيرصاحب ان کي ذڪر لاءِعرض ڪيو پر شاهہ صاحب چيو تہ سائين جن هن وقت ذڪرڪنهن کي بہ ڪونہ ٿا ڏين. فقير صاحب شاهہ صاحب کي پنهنجو نالو ٻڌائي گذارش ڪئي. شاهہ صاحب جي اطلاع تي مرشد سائين جن فقير صاحب کي سڏايو. شاهہ صاحب خلافت ڪئي ۽ پکن ڌڻين فقير صاحب کي ذڪر ڏنو (ڪلمۂ طيبہ پڙهايو) جنهن تي سڄي جماعت فقير

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

صاحب کي مبارڪ ڏني چاڪاڻ تہ ان ڏينهن مرشد سائين ئي ڪنهن کي بہ فڪر ڪرڻ تي ڏنو.

ڪجھ ڏينهن بعد پڪن وارن سائين جن ناري جو سفر ڪيو ۽ پروگرام مطابق اچا فقير صاحب جي دعوت تي ڪرڻ پهتا هئا تہ سفر اڌ ۾ ڇڏي واپسي اختيار ڪيائون. ان وقت فقير صاحب جو وڏو پاءُ ناخوش هو جنهن جي خدمت ۾ هئا. پڪن ڏٺي، هالا شريف پهچڻ بعد جلد ئي هجرت جو سفر (وصال) اختيار ڪيو. فقير صاحب وچوڙي جي درد جون دانهون ڪرڻ لڳا. ان وقت سندن خيالات بہ مجاز ڏانهن مائل هئا. ان وقت ڪي ماڻهو ڳوٺ ڍڳاري تعلقہ سودري ملڪ هندستان جا رهاڪو پورهئي ڪاڻ آيل هئا، جيڪي واپس ڳوٺ وڃي رهيا هئا تہ فقير صاحب بي خياليءَ ۾ انهن جي پٺ ورتي. جڏهن هو ريگستان ڏانهن روانا ٿيا تہ فقير صاحب جن سجاڳ ٿيا ۽ وري پوئتي موٽيا ۽ پنهنجي مڪان تي بنان ڪاڻ پيئڻ جي مرشد سائين جي ذڪر ۾ مشغول ٿي ويا. اچانڪ آڌيءَ ڪان پوءِ ننڊ جو جهٽڪو اچي ويو. خواب ۾ ڏٺائون تہ پڪن وارا سائين گهوڙي تي سوار ٿيو اچن پيا. فقير صاحب جن اٿي گهوڙي جي واڳ ورتي. پاڻ فرمايائون تہ گهوڙو ڇڏي هيڏانهن اچو ۽ اچي هي پڙهو. فقير صاحب عرض ڪيو تہ قبلا آئون پڙهيل ڪونہ آهيان پاڻ فرمايائون اسين اوهان کي پڙهايون ٿا ۽ پاڻ لکيل اکرن تي آڱر رکندا پڙهندا ويا ۽ فقير بہ اهي لفظ چوندو ويو. روايت آهي تہ هيٺ ذڪر ڪيل ڪافي پڻ فقير صاحب کي خواب ۾ پڙهائي ويئي:

ٽل: لاهي ويهہ م لڏ، لاهہ مَ لڏ - هل تہ پهچين هوت کي

1- ڪم نہ اينديئي ڪيچ ري - ڪا ئي اڏاوت اڏ

2- پنيا هن پنيور جا - نيئي رسائينديئي ڪڏ

3- ٻانهڻ عشق ٻروچ جو - بيٺو ڪري ٿئي سڏ

4- هل تہ ڪيچ قبول ٿئين - هٿ رلاءِ مَ هڏ

5- متانَ منجهين منٺار تون - ڏينهن وڃنئي ٿا ڏڏ.

صبح جو فقير کي اکرن جي شناس ٿي وئي ۽ پوءِ اهو ڪلام چيائون:

خواب لهي خوش روح ٿيو
وڃي دوست پنهنجو دلدار ڏٺم.

Gul Hayat Institute

14.12.2013: سالاني ميلي جي وقعي تي قبلہ مخدوم نويد الزمان سائين ۽ قبلہ مخدوم حبيب الله سائين
فقير محمد بخش ضامن سان گڏ درگاھ شريف تي چادر چاڙهيندي

قبلا مخدوم جميل الزمان سائين درگاھ شريف حضرت منٺار فقير تي سالاني ميلي جي موقعي
تي محفل سماع ۾ ويٺل آهن سائن گڏ
صوفي غلام حسين جهوڪ شريف ۽ صوفي قلب علي درگاھ تجل شريف ويٺل آهن

2005ع جي ميلي جي موقعي تي فقير محمد بخش ضامن سان گڏ
بيا ذاڪري فقير مرحوم شهمير فقير راڄڙ، ڦوڳو فقير راڄڙ، دلاور فقير راڄڙ،
پوڙهو فقير وڳڻ ۽ بيا قبلا مخدوم جميل الزمان سائين اڏو مچ تي سماع ڪندي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

پوءِ جا شاعري ڪيائون تہ سندن زبان پهريائين ڏهرچوڻ تي ڪُـلي، فقير صاحب جن فرمائيندا هئا تہ جنهن بہ وقت رات يا ڏينهن ٿورو گهڻو سمهندا هئا تہ اها ساڳي صورت جي زيارت نصيب ٿيندي هئي. جنهن ڪري سندن حال ڏينهون ڏينهن مستي ۽ مجذوبي تي وڃي پهتو. ۽ آخر ڪار مخدوم مرشد ظهير الدين عرف پرو چام سائين اسان تي سالڪائي جو حال وڌو جو پوءِ اسين سالڪن جي جماعت ۾ داخل ٿياسين. فقير صاحب 10 شوال بروز اربع سال 1358ھ مطابق 1938ع ۾ وصال ڪيو. سندن عمر ان وقت 73 ورهيہ هئي ٻي روايت مطابق سندن ولادت 1275هجري ۽ وصال 1353هجري ٿيو. ان حساب سان سندن عمر 78 ورهيہ هئي.

فقير ولي بخش راڄڙ

متولي منٺار فقير راڄڙ، ڪاٺي راڄڙ ڪپرو.

Gul Hayat Institute

سوانح (ضميمو)

حضرت فقير منٺار سائين عليه رحمة جن پنهنجي درگاهه شريف ان جاءِ تي تعمير ڪيائون جيڪا جاءِ ڪين حضرت پکن ڏٺي عليه رحمة جن خواب ۾زيارت ڪرائڻ ۽ ڪافي پڙهائڻ مهل ڏسي هئائون ته هي اوهان جو مڪان مٺخانو آهي. اتي ڪجهه ڏڙو هو جتي سرڪار محمد زمان سائين عليه رحمة 14 سجاده نشين درگاهه سرور نوح فقير عليه رحمة جن جي اچڻ مهل سندن تنبو لڳندا هئا ان تنبن جي جاءِ تي پاڻ پنهنجو روضو مبارڪ ۽ مسجد شريف تعمير ڪرايائون ۽ پنهنجي قبر مبارڪ پڻ ڀرين شوال 1353 هه عيد ڏينهن سيني عزيز و اقارب کي وٺي اچي ٻڌايائون ته هي اسان جي آخري آرامگاهه آهي اسين باقي ڏهه ڏينهن اوهان وٽ آهيون 10 شوال تي پاڻ سيني کان موڪلائي ڪچهري ڪري سيني کي اجازت ڏنائون ته وڃن آرامي ٿيو فقير ولي بخش سائين جن وٽن موجود رهيا اٿر مهل پاڻ کير گهرائي پيتئون ۽ ڪٿي اوڊي ستا ٽي دفعا ڪلمون شريف پڙهي راهه رباني ورتائون. فقير ولي بخش سائين جن خيال ڪيو ته ڳوٺ وارن کي ٻڌائجي ايتري ۾ ڳوٺ جو هڪ فرد يعقوب نالي ڀڄندو آيو ۽ اچي فقير سائن جي خيرو عافيت پڇيائين پاڻ ٻڌايائون ته فقير سائين وصال فرمائي ويا ته يعقوب ٻڌايو ته مون هينئر خواب ڏٺو ته امين محمد سائين پکن ڏٺي عليه رحمة جن آيا آهن ۽ فقير سائين کي گڏ وٺي روانا ٿيا آهن. ان طرح سندن هيءَ ڏهر حقيقت جو روپ ورتو ته

سٺي منهنجا سڏڙا سائين امين محمد ايندو
دلاسا دل کي اچي ڏيڄ وڏا ڏيندو
مرڻ وقت منٺار چئي اچي ساٿي سرور ٿيندو
هيءَ نماٺي نيندو پلئه لائي پنهنجي

فقير سائين عليه رحمة جن کي مرشد نوح فقير عليه رحمة جن جو حضور حاصل هو جنهن جي شاهدي سندن هڪ واقعي مان ملي ٿي.

ضلع رحيم يار خان پنجاب ۾ راڄڙ برڙي فقير ڪافي سرور شاهه جا مريد آهن سي فقير سائين جن کي پيا چوندا هئا ته سائين اسان وٽ به ڪڏهن هلو پاڻ چوندا هئا ته هلبو هڪ دفعي انهن گهڻو زور ڀريو ته پاڻ فرمايائون ته

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ابا اسين اوهان جي ڳوٺان ٿي آيا آهيون هنن چيو تہ سائين اهو ڪيئن ٿو ٿي سگهي جو اوهان اچو ۽ اسان کي خبر نہ پوي پاڻ هنن کي ڳوٺ جا پارپتا ڏنائون تہ هو حيران ٿيا پاڻ چيائون تہ اسين اوهان جي ڳوٺ مرشد نوح فقير عليہ رحمة جن سان گڏ آيا هئاسين تہ هو ويتر وڌيڪ حيران ٿيا تہ فقير هينئر ۽ مرشد سائين کي تہ سوين سال ٿيا آهن.

پاڻ اهو واقعو هڪ ڪافيءَ ۾ هن ريت بيان ڪن ٿا تہ

ٿلهہ- دل ڪيو ديدار فقيرن جو فقيرن جو

1. ويس جن کي ڪٽيون ڪاريون. سر مٿي دستار فقيرن جو

2. حال سندن مسڪين نماڻون . ۽ پوڄت بيشمار فقيرن جو

3. نالو مجيئون ٿي نوح فقير جو. سرور هو سردار فقيرن جو

4. ڪئي مجلس ارواح انهن سين، ٿيو ملاقي مننار فقيرن جو.

حضرت فقير مننار سائين عليہ رحمة جن کي هڪڙو فرزند فقير پير بخش هو جنهن کي تسبيح سماع ۽ ذڪر ڏهر تي عبور حاصل هين. ٻڌجي ٿو تہ سندن جهڙو ذڪر ڏهر ڪنهن ڪونہ ڪيو. سرڪار محمد زمان سائين سفر تي هوندا هئا تہ سندن حڪم هوندو هو تہ فقير پير بخش جي هوندي ٻيو ڪو ڏهر نہ ڏئي. فقير پير بخش 25 - 30 سال ڪن جي عمر ۾ عين جوانيءَ ۾ پنهنجا ٻہ فرزند فقير ولي بخش ۽ فقير قبول محمد ٽن چئن سالن جي عمر ۾ ڇڏي راهہ رباني ورتائون. فقير مننار سائين جن کي فرزند جي جدائيءَ جو وڏو صدمون رسيو. سندن وڇاري جا شعر ان فراق ۾ چيل آهن پنهنجن پوٽن جي پرورش ۽ تربيت پاڻ ڪيائون سندن شاديون بہ ڪيائون ۽ اولاد بہ ڏنائون. سندن وصال بعد فقير ولي بخش سائين عليہ رحمة جن 1935ع ڌاري درگاهہ شريف جا سجاده نشين ٿيا مٿن فقير سائين جن جي صحبت ۽ تربيت جو وڏو اثر هو. ڪين مرشد غلام محمد گل سائين عليہ رحمة 16 سجاده نشين درگاهہ سرور نوح فقير عليہ رحمة جن جي صحبت ۽ خاص نظر ڪرم ڪامل مڪمل فقير بنايو درگاهہ شريف تي قبي ۽ مسجد شريف ڪان سواءِ جيڪو بہ تعميراتي ڪم ٿيل آهي سا سڀ سندن ئي رياضت آهي پاڻ هزارن جي آمدني ۾ لکن جا خرچ ڪندا هئا. فقيريءَ ۾ اميري ڪيائون با توڪل فقير ٿي رهيا فقير جي ڪکن کي سرور شاهہ جي سگهہ جو زنده مثال ڪيائون جيڪو رهندو اچي ۽ قيامت تائين رهندو

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

فقير ولي بخش سائين اعليٰ پايي جا شاعر هئا سندن رسالو 'پرين تنهنجي پياس ۾' منثار فقير اڪيڊمي طرفان شايع ٿي چڪو آهي جيڪو سندن مڪمل سوانح حيات ۽ شعر تي مشتمل آهي. کين قبله مرشد مخدوم محمد زمان طالب المولىٰ سائين جن جي به خاص نظر ڪرم ۽ تمام گهڻي صحبت نصيب ٿي قبله طالب المولىٰ سائين جن جي مبارڪ هٿ اکرن ۾ فقير ولي بخش سائين ڏانهن لکيل هڪ خط هتي ڏجي ٿو. جنهن ۾ پاڻ خواهش ظاهر ڪئي اٿن ته اوهان جي ڪلام جي اصلاح اسين ڪريون ڪو بيو نه ڪري اهو سندن شعر لاءِ اعزاز آهي ورنه قبلا سائين ڪان اصلاح لاءِ ته شاعر پيا واجهائيندا هئا. فقير ولي بخش سائين شعر ۾ گهڻو ڪري 'ڪافي' لکي آهي ۽ بيت پڻ. پر پاڻ ڪجهه ڏهر به چيا اٿن جيڪي هتي ڏجن ٿا.

اڄ اڱڻ آيو اسانجي. سرور شاهه سردار
رب راضي جنهن تي پنجتن تنهنجو پار
مرد مريد جنهنجو. مداحي منثار
فياضي فقراءَ ۾ نوح ٿيو نروار
هادي هدايت جو ڏٺين. هميشه هروار
سدا باغ بهار. وارث ولي بخش جو

2

وارث ولي بخش جو سرور شاهه سلطان
نرمل نوح فقير جو. نام آهي نيشان
مظهر ٿيو ملڪن ۾. شاهي تنهنجو شان
ان عارف جو احسان. وڏو ولي بخش فقير تي.

Gul Hayat Institute

3

وڏو ولي بخش فقير تي. تنهن واليءَ سنڌو وڙ
سرور سيئين پرٿين. پلارو سو پڙ
اڪمل ابوجهن جو. ڪري ستارو سوتڙ
کيو سانگ سبتڙ. وارث ولي بخش فقير جو

Scanned with CamScanner

4

وارث ولي بخش فقير جو سرور سوڀارو

قلزم قريشي جو آر اوڀارو

نرمل نوح فقير جو نافع نظارو

ورنَهَ وحدت وارو. وسيلو ولي بخش فقير جو

5

وسيلو ولي بخش فقير جو. سونهارو سرور

خنان همراهه هن جو. جيڪو پاڪ ڏٺي پرور

حضور حمايت حضرت جو. پيارو پيغمبر

پنجتن پاسو جنهن جو سوڀارو صدر

اعليٰ هو انور. واهه ولي بخش فقير جي

فقير ولي بخش سائين عليه رحمة جن 29 محرم الحرام 1403هه 4 ۽ 5 نومبر جي وچ واري رات ڇنڇر جي رات راهه رباني ورتائون ۽ سندن اڪيلو فرزند فقير ولي محمد سائين عليه رحمة جن درگاهه جا سجاده نشين ٿيا. پاڻ هميشه درگاه جي خدمت رياضت مهمانن جي خدمت ميلي جي انتظامن ۽ ٻين ڪمن ڪارين ۾ پنهنجي والد جي هر حڪم جي بنا دير پوئواري ڪيائون ۽ ساڻن ٻانهن ٻيلي رهيا. ايتري عقيدت سان جو پاڻ پنهنجي والد کي ڪڏهن بابا به نه چيائون هميشه فقير سائين چوندا هئا ۽ سندن سامهون انتهائي ادب سان رهندا هئا ۽ سندن هر خواهش جي تڪميل پنهنجو اولين فرض سمجهندا هئا. سندن جهڙو فرزند ڪنهن نصيب واري کي ئي ملندو. پاڻ پنهنجي والد جي وصال بعد ظاهر ته ڪاڪمي ڪانه ڇڏيائون سڀ ڪم درگاهه جي خدمت آيل مهمانن سان رهاڻ ميلو ڏهاڙا وغيره سڀ جيئن جو تيئن هلندا رهيا. پر ڪين ان فراق جو ايڏو اثر ٿيو جو پاڻ ان جدائيءَ کي برداشت ڪري ڪونه سگهيا ۽ فقط ڏيڍ سال کن جي قليل عرصي ۾ ئي تاريخ 25 رجب 1405هه 17 اپريل 1985ع بروز اربع تي رحلت ڪيائون ڪين اسين تي

فرزند هڪ آئون يعني فقير محمد بخش "ضامن"، ٻيو فقير لطف علي ٽيو فقير خادم علي ٿياسين. آئون اها پنهنجي خوشنصيبي سمجهان ٿو جو فقير ولي بخش سائين عليه رحمة ۽ انيڪ خوبين جي مالڪ بابا سائينءَ جن جي صحبت ۽ تربيت نصيب ٿي ۽ سندن ڪي قدر خدمت جو موقعو مليو. ڪاش! اهو موقعو وڌي ٿي ملي ها. سندم ولادت 25 سيپٽمبر 1967ع تي ٿي 18 سال ڪن جي ننڍي عمر ۾ ئي هن درگاهه جي ٻهاريءَ جو بارهن فقير جي ڪلهن تي پيو، اها ته قبلا مرشدنا طالب المولیٰ سائين جن جي خاص نظر عنايت ۽ چڻ سندن زنده ڪرامت ئي چئجي جو هتي درگاهه شريف جي هر روايت ميلو ڏهاڙا محرم شريف جا ڏينهن سومار شريف وغيره سڀ جيئن جو تيئن رهيا ڪاڪمي ڪانه ٿي.

مون اندازً 1989ع کان شاعريءَ جي باقاعده شروعات ڪئي. اها سعادت به نصيب ٿي جو شعر جي ڪافي حصي جو اصلاح قبلا طالب المولیٰ سائين جن ڪرڻ فرمايو ۽ پاڻ تخلص به عنايت ڪيائون. 'ضامن' جيڪو هاڻ شعر ۾ چاهي نالي سان شامل رکجي ٿو هن وقت تائين شعر ۾ ڪافي غزل، بيت، قطعا، مثنوي ۽ ڏهر لکيا اٿم هتي ڪتاب جي مناسبت سان پنهنجا ڪجهه ڏهر ۽ به ڪافيون ڏجن ٿيون.

ڏهر

جي هالن ڏانهن هلين ته سڪ جو ڪڻ ٿمر
لاهي ڪٽ ڪلمي ساڻ اُجا رج اندر
ساجهر هلي سيگهه مان وڃ تون وڪر
سرور شاهه صدر آهي ضامن ضعيفن جو

Gul Hayat Institute

2

آهي ضامن ضعيفن جو، سرور سوڀارو
هلي هالن ۾ ڏسو. سو ڪامل ڪرارو
مليو محمد بخش کي . اهو مرشد موچارو
جتي ترندو ترارو. اتي حامي ٿيندو هڪل سان.

Scanned with CamScanner

3

حامي ٽيندو هڪل سان. سخي سرور شاهه
ميٺي مشڪل مون سندا. اچي واهر ڪندو واهه.
سائين امين محمد اچي. ٽيندو هيٺي سان همراهه.
اصل ڪان ئي اسان تي. آهي سندس نوازنگاهه
آهي سو آگاهه. هر دم منهنجي حال کان.

4

سائين امين محمد پير آ. دل وڏيو دلبر
طالب مولي مرد جو آهي نور نظر
راضي مٿس رسول آ. سو پيارو پيغمبر
نرمل نوح فقير جي. آ مٿس نواز نظر
پيو پکن واري پير جو. آهي منجهس اثر
مرشد جنهن منار ڪي . ڏسيو الفت جو اکر
سا سرور سندي سگهه. اچي هتي ڏسو هر هر
اهو مرشد محمد بخش جو. آ سونهن ڀريو سرور
لهن غم گوندر . پسندي صورت پير جي

5

پسندي صورت پير جي. لٿا غير غبار
جنهن نظر ساڻ نوازيا. اپرا ڪيئن اپار
سي والي ولايت جا ٿيا. ڪيئن مرد مٺيا دار
جيئن مرشد جي هر محل ۾. آ مهر مٿي منار
سا سرور سندي سگهه. اتي هلي ڏسو هڪوار
سو مشڪل مڙئي مون سندا اچي ميٽيندو مهندار
ٽيندو حامي هر گهڙي. پارس سو پڳدار
آ مرشد محمد بخش جو. امين محمد اجار
سو سونهن ڀريو سردار. هلي حضرت هالن ۾ ڏسو

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ڪافي

ٿل : - ہي جي ڪانہ ڪڏون پرواھ. ٽيجان ساٿين سرور شاھ
عيبن ڀريل سنڌئي آهيون. ڪر ڪانواز نگاھ.

1:- ڏڏ ڏوهاري ڏاڍا بيحد. ايرا جي آهيون.
حال حقيقت ڪين ذرو هت. توکان لڪايون.
معاف مڙئيئي ڪرتون اسان جون. ڪامل ڪچايون.
هر مشڪل ۾ هر دم هوئج. هادي تون همراھ.

2:- ميٽ مدايون مڙئي منهنجيون ڪم ڪير جي ڪچا.
هر اؤ ڪيءَ ۾ ٽيجئين حامي سرور شاھ سچا.
مرض مونجهارا ميٽج جيڪي. ڏکيا آهن ڏچا.
ڪين ڪا ظاهر آهي اسانجي . تو ذارا ہي واھ.

3:- قرض مرض سڀ ميٽج منهنجا هردم ٿي حامي.
مجين مون آهي اصل ڪان انهنجي در جي غلامي.
سائل سوالي در سنڌءِ تي. آهيون مدامي.
عزت سان گذرن ڏينهن اسانجا. رک پردو پوش پناھ.

4:- طاقت تر جي ڪانہ رهي آ. حال ٿيا هيٺا.
درد وڏي ٿيا دل جا آهن. ہيٺا ۽ ٽيٺا
ڪين ذرو آرام ڏين ٿا ڦڪيون ۽ ڦيٺا
حال سندم ڪان هادي هردم. آهين تون آگاھ.

5:- "ضامن" چئي هت پاند پنڻ لاءِ. پايو مون پازي.
سوال سمورا سٽجائين تون. عرض ڪير آزي.
نالي الله رسول جي صدقي. رهجان تون رازي.
سنڌءِ حب ۾ هن دنيا مان. پورا ٿين پساھ.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ڪافي

ٽل : - هر وقت سندم . محبوب مٺي. تنهن ماهہ لقا جي ڳالهہ ڪجي.
جا روز ڪري مون جهڙن تي. ان لطف و عطا جي ڳالهہ ڪجي.

1:- جنهن جي در تي سوالي روز اچن. ڪئين مون جهڙا مسڪين سوين.
ٿو پر ڪري پينار سيئي. ڇا سندس سخا جي ڳالهہ ڪجي.

2:- هر وقت خطائون ڪيئي ڪيم. ڪا ڪانہ ڇڳائي مون ڪان ٿي.
ان هوندي ڪري ٿو ايڏو ڪرم. ڪيئن تنهن جي وفا جي ڳالهہ ڪجي.

3:- مون پاڻ پرنيو آ جنهن کي. سو ڪين ڇڏيندو سام سندي.
پوءِ ڇا جي ڪري مايوس ٿجي. ڇو رنج وبلا جي ڳالهہ ڪجي.
4:- امداد ٿيو آهي جنهنجو. مسڪين محمد بخش مٺي.
”ضامن“ زبان سان ظاهر تنهن. طالب مولیٰ جي ڳالهہ ڪجي

اها بہ وڏي ڀاڳ جي ڳالهہ آهي جو منهنجي شادي جي ڳالهہ ٻولهہ بہ قبلا طالب المولیٰ سائين جن ڪئي ۽ منائي بہ پنهنجي طرفان وٺي ورهايائون ائين 1990ع ڌاري منهنجي شادي ٿي 16 ڊسمبر 1992ع تي منهنجو وڏو فرزند تولد ٿيو تہ ان جو نالو بہ پاڻ رکڻ فرمايائون فقير ولي بخش ۽ اهو فرمايائون تہ اسان جي هوندي فقير ولي بخش موٽي آيو آهي. وري ٻيو فرزند ٿيندو ان تي پنهنجي والد جو نالو رکجو. ان بعد سگهوئي سندن وصال ٿيو. مون کي هن وقت تائين پنجن فرزندن جو اولاد آهي.

1. فقير ولي بخش 2. فقير ولي محمد 3. فقير اعجاز علي 4. فقير فياض علي 5. فقير محمد طلح عرف فقير رياض علي. لطف علي فقير کي بہ فرزند آهن فقير اياز علي. فقير عرفان. سرور شاهہ جي جماعت سيني لاءِ دعاگو رهي. آخر ۾ آئون مرشدنا قبلا مخدوم محمد امين فهيم سائين جن کي عاجزانہ عرض ڪندس تہ پاڻ اسان مڙني ۽ هن مڪان تي اها خاص نظر عنايت ڪن جا هميشہ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ڪان رهندي آئي آهي. ۽ خاص دعا ڪن تہ فقير جا ڪک قيامت تک شاد و آباد هجن. اسين ۽ اسان جو اولاد فقير جي ڪکن جا سچا ڀهاريدار ٿيون.۽ پاڻ سڀ سروري جماعت لاءِ دعا ڪن تہ سيني جو ذڪر ڍهر ڏانهن خاص لاڙو ٿئي. آئون مڙني اهل علم کي گذارش ڪندس تہ فقير سائن جي رسالن متعلق ڪي تجويزون هجن کي ڪميون رهيون هجن تہ پنهنجي راءِ کان آگاهہ ڪن جيئن آئيندي ڇاپڻ ۾ خيال رکي سگهجي.

طالب دعا خادم الفقراءُ

فقير محمد بخش ضامن

ڀهاريدار درگاهہ حضرت منٺار فقير

سائين عليہ رحمة، ڪاٺي راڄڙ

p.o تعلقہ ڪپرو ضلع سانگهڙ سنڌ

0300 .3084432

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

سهروردي طريقي جي ذڪر جي ترتيب

سهروردي طريقي ۾ ذڪر جون پنج تسبيحون آهن (1) لا اِله الا الله (2) الا الله (3) الله هو. (4) الله (5) هو. فقير ولي بخش سائين عليہ رحمة جن ڪان ٻڌبو هو تہ ذڪر تسبيح جا ٽي ٽائيم آهن هڪ اُٿر جو يعني رات جو 3 - بجي ڪان فجر نماز جي اَذان تائين، ٻيو اشراڪ نماز ڪان بعد ۾ ٽيون ٽائيم وچينءَ نماز ڪان بعد مغرب نماز تائين

پهرين پاڪائيءَ صفائيءَ سان

استغفرالله ربي من ڪل ذنب واتوب اليہ

ٽي دفعا پڙهي ان بعد

اعوذب الله من الشيطان الرجيم، بسم الله الرحمان الرحيم

پڙهي پوءِ هيءَ صلواة پڙهي

اللهم صلي الله و سيدنا وَ نبيءِ نا محمد وَعليٰ آلِ سيدنا و نبينا محمد و بارڪ وسلم عليہ

ٽي دفعا پڙهي ان بعد

بعد دڪل معلوم ياالله جل جلالہ يا رحمٰن يا رحيم يا ڪريم وصل عليٰ ذالڪ جميع الانبياءَ والمرسلين و الملائڪتہ المقربين وَ صديقين و شهداءِ والصالحين وعليٰ اهلِ طاعتڪ اجمعين والحمدالله رب العالمين و رضي الله سبحانہ تبارڪ و تعاليٰ عن اصحاب رسول الله صل الله عليہ وسلم اجمعين.

هڪ دفعو پڙهي ان بعد

سبحان الله والحمدلله ولا اِلاه الا الله. والله اڪبر ولاحول ولاقوة الا بالله العلي العظيم.

Gul Hayat Institute

ٽي دفعا پڙهي ان ڪان پوءِ

استغفرالله الذي لا اِلاه الاهو الحي القيوم غفار الذنوب ستار العيوب يا مقلب القلوب والا ابصار و اتوب اليہ

ٽي دفعا پڙهي ان بعد

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمٰن الرحيم

بسم الله توكل علي الله العلي العظيم قال النبي صل الله عليه وسلم. افضل الذكر

پنجئي تسبيحون ترتيب سان پڙهي پوريون ڪري هرهڪ تسبيح گهٽ ۾ گهٽ 12 دفعا يا 41 دفعا پڙهڻ گهرجي بہ آواز بلند سر سان ۽ هڪ تسبيح ڪان پوءِ ٻي تسبيح تي آواز وڌيڪ بلند ڪري.

ان بعد هيٺ ڏنل دعا ذڪر جي اڳواٽي ڪندڙ کي پڙهڻ گهرجي.

اللهم صل الله سيدنا محمد وعلي آلِ سيدنا محمد سلطان المرسلين ختم الانبياء و سيدنا محمد مولاءِ الثقلين تاج الحرمين صلواة بدائمة بنور عبدالعباد اللهم يا هادي يا هادي اهدنا الصراط المستقيم يا هادي نور قلبي نور قلوبنا بنور هدايتڪ بنور معرفتڪ ڪما نور تہ الشمس والقمر بنور قدر تڪ اللهم انا قدر ڪلت علمنا وعقلنا و فهمنا و در آئتنا و ذڪرنا يارب العالمين. الیٰ قدر سعد و رحمتڪ و لطفڪ ومنڪ طاعتڪ يا خيرالذاڪرين ويا خيرالناصرين. اللهم رزقنا بطاعتڪ اوليائڪ اللهم اجل ذڪرڪ ولينا و من سميعنا و بشرنا ومن جميع جواهرنا. اللهم حينا ذاڪرين و امتنا ذاڪرين و بشرنا ذاڪرين و حشرنا يوم القيامت. في ذخرت الذاڪرين وعابدين و عارفين و عاشقين و واصلين و خالصين و مخلصين زين الاخوف عليهم ولاهم يحزنون.

الصلواة والسلام عليڪ يا رسول الله صل الله عليه وسلم
الصلواة والسلام عليڪ يا نبي الله صل الله عليه وسلم
الصلواة والسلام عليڪ يا حبيب الله صل الله عليه وسلم
الصلواة والسلام عليڪ يا صفي الله صل الله عليه وسلم
الصلواة والسلام عليڪ يا ساڪن الله صل الله عليه وسلم
الصلواة والسلام عليڪ يا ولي الله صل الله عليه وسلم
الصلواة والسلام عليڪ يا رسول الله رب العالمين عليڪم

السلام الاهي بہ عزت و حرمت حضرت مولانا وَ مرشدنا وَ صاحب الفيض و الفتوح ڪامل مڪمل مرشد مخدوم نوح رحمة الله عليه قدس الله تعالیٰ سرۂ العزيز يا قاضي الحاجات اقض حاجاتنا في الدارين اجمعين برحمتڪ يا ارحم الراحمين. آمين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ان دعا گهرڻ کان پوءِ اگر صبوح اشراق نماز واري مهل آهي تہ ذکر کندڙ فقير اٿي صلواة شريف جو ورد کندي هڪ ٻئي سان هٿ ملائيندا ۽ پوءِ حلقو ٻڌي ويهي سماع ها. هو يا آ. او جو ورد کندا. ها مهل هٿ مٿي کڻندا ۽ هو مهل هيٺ کندا يا آواز ملائڻ لاءِ تاڙي هڻندا ۽ ڪجهہ ڪجهہ وقفي سان سماع جا ڏهر چئبا. سماع پوري ڪري دعا گهربي ان بعد گڏجي ويهي ذڪر ڪبو ۽ ڏهر ڏبا. ٻہ دفعا ذڪر لا الہ الا الله جي تنوار بعد ڏهر ڏبو وري ٻہ دفعا تنوار ڪبي ڏهر ڏيندڙ فقير واري تي ڏهر ڏيندا ان بعد دعا گهربي ۽ ورچ ورهائبي.

وچينءَ نماز کان بعد بہ ساڳي ترتيب سان تسبيح شروع ڪبي تسبيح مڪمل ڪري دعا گهري پوءِ اٿي مصافحو ڪرڻ ۽ سماع ڪرڻ بدران ويٺي ئي ذڪر ڏهر شروع ڪبو. جيڪو مغرب نماز جي آزان تائين هلندو.

ان طرح رات جو 3- بجي کان بعد جي ترتيب هن طرح آهي تہ اول ذڪر ڏهر ڪبو آخر ۾ ذڪر سان جوڙي اتان ئي تسبيح شروع ڪبي. پهرين تسبيح لا الہ الا الله جو شمار ڏهرن سان ڪيل ذڪر ڪي ڪبو ۽ الا الله کان شروع ڪري باقي چار تسبيحون مڪمل ڪبيون ۽ آخر ۾ مٿي ڏنل دعا گهربي.

فجر نماز جي آذان کان پهرين سڄو ڪر مڪمل ڪرڻ ڪپي.

اهو بہ ٻڌل آهي تہ هر فجر ۽ وچينءَ نماز کان بعد پنجئي تسبيحون پندرهن پندرهن دفعا پڙهڻ گهرجن.

سروري جماعت جو اهوبہ دستور آهي تہ درگاهہ سرور نوح عليہ رحمة جن جي سجاده نشين جي هالا شريف مان ڪيڏانهن روانگي يا ڪٿان هالا شريف اچڻ مهل بہ فقير ذڪر ڪندا ۽ ڏهر ڏيندا آهن يا سجاده نشين يا سندن خاندان جي ڪنهن فرد جي مريدن ۾ ڪٿي بہ آمد يا روانگي مهل بہ ذڪر ڏهر چوڻ ضروري آهي.

درگاهہ سرور نوح فقير عليہ رحمة تي هر چنڊ جو پهريون سومار يعني آچر جي شام کان سومر جي منجهند تائين سومار شريف ٿيندو آهي. هر مريد تي لازم آهي تہ هر اسلامي مهيني جي پهرين آچر وچينءَ نماز درگاهہ شريف تي اچي پڙهي ۽ تسبيح ۾ شامل ٿئي اتي الله الله ڪجي اٿر مهل ڏسيل ترتيب سان ذڪر ڏهر تسبيح ڪجي صبوح جو درگاهہ شريف تي فجر نماز پڙهي. صبوح واري تسبيح سماع ۾ شريڪ ٿي اتان فقيرن جي جماعت، جيڪي ذڪر ڏهر

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

چوندا بنگلي تي هلندا انهن سان گڏجي سائن جي بنگلي تي هلبو اتي سائن جي حاضري ڪري اتي بہ ذڪر ڌهر ۽ دعا ۾ شامل ٿئي ان طرح سومار شريف مڪمل ٿيندو.

ڪجهہ فقير هر مهيني جي سومار يا خاص ڪري رجب ۽ ذوالحج مهيني جي سومار شريفن کان پوءِ اگاري جي رات هالا شريف ۾ رهي اگاري جي شام اربع جي رات راهوند تي هلبو. هالا شريف کان ٽي ميل اوپر طرف مخدوم امين محمد سائين پڪن ذٽي عليہ الرحمة جن جي چلہ ڪشي جي جاءِ آهي جنهن کي پڪا شريف يا راهوند چئبو آهي. اتي هلي دستور موجب ذڪر تسبيح سماع ڪبا رات جو الله الله ڪبو راڳ ويراڳ بہ ٿيندو صبوح جو ذڪر سماع ڪري دعا گهري وند ورهائي پوءِ ڪي فقير واپس پنهنجي ماڳن ڏي روانا ٿيندا آهن ۽ ڪجهہ فقير واپس هالا شريف اچي اتي ذڪر سماع ۾ شريڪ ٿي سومار شريف جي دستور موجب ذڪر ڌهر ڪندا بنگلي تي هلي سائن جي حاضري ڪري دعا گهري پوءِ واپس ورندا.

سروري جماعت جو اهو بہ دستور آهي تہ سومار شريف يا ڪنهن ٻي ڏينهن تي جڏهن بہ هالا اچبو تہ انتهائي ادب سان رهبو متو ڍڪيل رکبو درگاهہ شريف جي پوري احاطي ۾ يا بنگلي تي سائن جي حاضري وقت مقرر حد جي اندر جُتي ڪانہ پائبي، وڏي آواز سان ڪونہ ڳالهائبو با ادب ويهبو هٿ ملائڻ جي ڪوشش ڪانہ ڪبي ڪو ماڻهو ذڪر ونندو تہ ٻيا آرام ۽ ادب سان هڪ ٻئي جي ڪپڙن مان جهلي مرشد سان هم آواز ٿي ذڪر لا الہ الا الله پڙهندا سائن جي درگاهہ شريف تي آمد يا روانگي مهل تمام ادب سان خاموشيءَ سان رهبو يا ذڪر وارن سان ذڪر ڪبو رهبو. جيئن چوڻي آهي، تہ با ادب با نصيب بي ادب بي نصيب.

ادب سان هلڻ ۽ مرشد جي محبت جي مثال طور هتي هڪ واقعو ڏجي ٿو.. اسان جو نانو حاجي عبدالحليم فقير درس هڪ الله وارو درويش ٿي گذريو آهي. پاڻ سائن جي سالانہ فرائض اندبيا تائين ڪندو هو هڪ دفعي فرائض ڪري. هالا شريف ڏي آيو پي تہ دل ۾ اچي ڪنڪو ٿيس تہ سائن جي ڪافي امانت ساڻ اٿم هتان واٽ تي ڪو ڦري نہ وٺي سو اهو خيال ڪري رستو ڇڏي جهنگ منهن ڪري اٿي هليو ڪجهہ پنڌ بعد هڪ جاءِ تي آرام ڪرڻ وينو تہ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

خواب ۾ ڏسي ته ٻه ڪٿون آهن. جيڪي ايترو ته ڪيس ٻنهي پاسن کان سوڙهيون آهن جو چڙي ٻه نه سگهي ڪجهه مهل بعد ڪجهه ڀر ٿي ته ڏسي ته ڪٽ تي مخدوم ظهير الدين پرو ڇام سائين جن ويٺا آهن. ڪيس فرمايائون ته فقير پريان ٻيءَ ڪٽ تي ڪير آهي ٻي پاسي ڏسي ته هڪ نوراني شخص ويٺو آهي سو سائن کي عرض ڪيائين ته قبلا آئون سڃاڻان ڪونه ٿو پاڻ فرمايائون ته اهو بادشاهه پير اٿئي ڪجهه وقت پهرين هي ڪٿون توکي ڪيترو ويجهو هيون اسين ٻئي توکي ان کان ٻه وڌيڪ ويجها آهيون ۽ تون ڊپ ڪريو پيو رستو ڇڏين، اٿي رستو وٺ فقير اٿي رستو ورتو ۽ وري ڪڏهن ٻه ڪو ڊاءُ نه ٿيس. مرشد جي محبت رکڻ ۽ ادب سان هلڻ وارن سان ائين مرشد هر وقت حامي آهي. هر وقت ساڻ آهي. ٻڌجي ٿو ته هر سومار شريف تي آچر جي شام ۽ سومر جي صبح جو درگاهه شريف سرور نوح عليه رحمة تي وڏي قبي جي اڳيان فقير تسبيح سماع ذڪر ڏهر ڪندا هجن ته ان مهل وڏي قبي اندر نه وڃجي بلڪه فقيرن سان شامل ٿي دعا ڪانپوءِ اندر حاضريءَ تي وڃجي جو تيندڙ ذڪر سماع مرشد سائين جن پاڻ ٻُڌن ٿا ۽ اچ وڄ ڪرڻ سان ان ۾ رخنو ٿو پوي ۽ بي ادبي ٿي ٿئي.

هڪ واقعو ٻڌل آهي ته هڪ دفعي سومار شريف تي هڪ درويش ذڪر تسبيح هلندي موجود هو جيڪو شروع کان وٺي دعا تائين قبي جي دروازي ۾ اکيون وڃهيو ويٺل رهيو. بعد ۾ ماڻهن پڇيو ته فقير ڇا ٿي ڏٺئي چيائين ته تسبيح شروع ٿيڻ سان ئي مرشد نوح فقير عليه رحمة جن قبي جي دروازي تي اچي بيٺا ساڻن گڏ سندن وڏو فرزند مخدوم امين محمد سائين جن ٻه هئا جن وٽ هڪ دفتر هو جنهن ۾ سندن حڪم موجب هر سوماري جو درجو ٿي لکيايون داخلا ٿي ٿي ۽ هر ڪنهن کي ورچ ٿي ملي. ڪوبه ماڻهو خالي ڪونه رهيو دعا بعد پاڻ دفتر بند ڪري اندر روانا ٿيا آهن.

مرشد نوح فقير عليه رحمة جن جو هڪ واقعو آهي ته پاڻ ننڍي ۾ قيام دوران هڪ جاءِ تان گذريا پئي، سندن خليفو اڳ ۾ هو واٽ تي ڪا شيءِ مٿل هئي ان خليفي ان شيءِ کي پير جو اشارو ڪري چيائينس ته اٿي پري ٿي ته اها مٿل شيءِ جيئري ٿي اٿي رواني ٿي. پاڻ ان جاءِ تي اچي خليفي کي فرمايائون ته مٿل شيءِ جيارڻ ڪا وڏي ڳالهه ڪانهي جيارڃي ته ڪنهن جي مٿل دل جيارڃي

ائين فرمائي هڪ هندو ٻانڻ جيڪو لوٽو کڻيو اتان مٿيو پي ان تي نظر وڌائون ته هن لوٽو ڇڏي مسجد جي منبر تي چڙهي وڃي آزان ڏني. اهو ڀاڙو غير مسلمن جو هو جن ٻه اها آزان ٻڌي سڀ ڪلمون پڙهي مسلمان ٿيندا ويا اهو سڄو ڀاڙو مسلمان ٿي ويو.

هيءُ حقير قبلا مرشدنا مخدوم محمد امين فهيم سائينءَ جن جي خدمت ۾ انتهائي عقيدت سان عرض گذار آهي ته قبلا سائين اسان سڄي سروري جماعت کي هڪ دفعو وري ان ئي نظر جي گهرج آهي، سائن اها خاص نظر عنايت ڪن ته جيڪي ٻه زنگيل دليون آهن سي صاف ٿي اڇيون اجريون ٿي پون. آمين.

وڄ وڏي ويساهه سين، ڪر سرور جو سومار،
آهي ان اولياءَ تي، پاڪ الله جو آر.
راضي مٿس رسول گهڻو، جو سيني جو سردار،
چارئي يار رسول جا، پنجتن سندس پار،
تنهن مرشد جو منٺار چئي تون ديک وڃين ديدار
ته ڏسين ڪونه ڏڪار، جي در داتا جو نه مٽئين.

شال ملن منٺار کي، هڪ مرشد ٻيو رسول ٽيو رب،
ته ڇڻ مقصد مڙئي ٿيا، ڪليو سياڳ سبب،
آئون ته گهران ٿو ايتري، اها امداد عجب،
منگي مرشد ڪان منٺار ٿو، اهو مرداٿون مطلب،
جي ڪلمون چوير قلب، ته ڇڻ روح منهنجي رڄ ڪيو.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

”سرور شاھ جي سگھ جو ليکو لکندو ڪير“

حضرت مرشد سرور شاھ جي نـوَ لکي گودڙيءَ جو گنج جماعت فقراءُ جو ليکو حساب لکڻ ٻڌائڻ جي حساب جي توفيق طاقت رکڻ جي مجال هڪ رب کي آهي ۽ ٻي پاڻ ڄاڻن ٿا.

عرض هيءُ آهي تہ فقير منٺار پنھنجي مرشد محبوب لاءِ جيڪا محبت من ۾ رکي پنھنجي راءِ کي ريجھايو تنھن وجي طالب جي تڙ کي تار ڪيو. انھيءَ تڙ کي بہ سروري سمنڊ جي نھر يا ندي چئجي تہ ڪا واڌ يا غير حقيقت نہ آهي. انھيءَ مان جيڪي سچيون سپيون ابر جي آب اوتجي ٻاهر نڪتا سي سروري فقراءُ لاءِ هر ضرورت يعني روحاني جسماني ديني دنيوي لحاظ کان فيض ۽ فائديمند ثابت ٿيا.

فقير جو ڪلام ڪافي، بيت، مرثيہ خواني، مولود ۽ ڏهر وغيره تي مشتمل آهي. ڏهر جو واسطو خاص سروري جماعت سان آهي، جو ذڪر سماع ۾ پڙهيو وڃي ٿو. جنھن لاءِ قبلہ مرشد عالي جناب حضرت طالب المولیٰ سائين جن پنھنجي مقدمي ۾ واضح ڪري هڪ عظيم سمجھاڻي عطا ڪئي آهي. فقير جي خدمت حاضري قبلہ مرشد سائين جن وٽ باجماعت فقراءُ سان شامل هئي. (سا واٽ وندر جي وڻ پيا ڏسيندا).

منٺار فقير جو پٽ پير بخش فقير سندس حياتيءَ ۾ وفات ڪري ويو. جنھن کي ڏهر ڏيڻ تي عبور هو خاص ڪري سرڪار سائين مخدوم محمد زمان طالب المولیٰ اڪثر ڪري سفر ۾ صرف فقير پير بخش کان ڏهر چورائيندا هئا. فقير منٺار کانپوءِ سندن پوٽو فقير ولي بخش ان خدمت جو وارث ٿيو جنھن کي اها ورثي ۾ ملي.

فقير ولي بخش بہ ڪا ڪثر باقي نہ ڇڏي پاڻ بہ شعر و شاعريءَ جو شوق و ذوق رکيائون، پر حقيقت هيءَ آهي تہ اڪثر فقير يا شاعر ٻيا ڪي اهڙا ماڻھو پنھنجي خانداني ورثي جا وارث بنجڻ کان پوءِ پنھنجي پاڻ کي ساراهڻ جي ڪوشش ڪندا آهن.

فقير صاحب سندس ڏاڏي فقير منٺار جي درگاھ جي خدمت جيڪا ڪئي آهي سا دنيا وارن لاءِ هڪ معجزانہ طور عبرت آهي. ننگر خانو وسيع ڪري

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

هلائڻ هر هڪ ماڻهوءَ جي پنهنجي پنهنجي حيثيت آهر خاطر خواهه مهمانوازي ڪرڻ بہ هڪ پرخلوص ۽ عبرت آميز طريقو هوندو هو. سندن مالي حالت ظاهر جو ماڻهو معلوم ونائن ڪندا هئا. تہ پاڻ انهن ڪي پنهنجو حال خيال مال ملڪيت بي حجاب ٻڌائيندا هئا، ۽ چوندا هئا تہ ادا هيءَ خدمت حاضري فقير سائين (منٺار) ڪي مرشد ڪان ڏات ۾ مليل آهي، جيڪا خالق اڪبر دنيا جي رزاق ڪان وٺي ڏنل آهي سا اڻ ڪٽ آهي. انهيءَ تي ڪوبہ تعجب ڪرڻ نہ ڪپي. آئون تہ صرف سندن دربان ٻهاري ڏيندڙ آهيان جيڪا مون ڪي مرشد ڪريمن ڪان ڏاج ٿي ملي، سائي منهنجي ثمر حال جي سبب بني ۽ بنيل آهي. اهو تہ اڪين ڏٺو ۽ ڪنن ٻڌو احوال آهي تہ نہ ڪنهن وٽ خرچ وغيره لاءِ هلي ويندا هئا ۽ نہ وري مڪان تي ايندڙ ماڻهوءَ ڪي چوندا هئا تہ اسان جي مدد ڪئي وڃي، ۽ نہ وري ڪوبہ قرض گهرندڙ ڏنو يا ٻڌو ويو. باقي ڪوبہ پنهنجي دل ۽ محبت سان فقير جي لنگر خاني ۾ خدمت پيش ڪندو هو تہ قبول ڪندا هئا. سندن خدمت مهمان نوازيءَ جو دستر خوان ۽ محفل سيني لاءِ هڪ جهڙي هوندي هئي جو ڪوبہ چڱو خاصو وڏيرو يا زميندار ڪلهو ملائي ڪونہ سگهندو. سڀيئي اتي محسوس ڪندا تہ هيءَ خدمت ۽ فقير جو قرب منهنجي لاءِ آهي غريب ڪان امير تائين. فقير ولي بخش جي ڪچهري سندن خاص ڪري سروري جماعت سان وڌيڪ هوندي هئي. ان جو موضوع ذڪر سماع ۽ مرشد جي خدمت ۾ حاضر ٿيڻ جا ادب آداب سمجهائيندا ۽ سيڪاريندا هئا. ذڪر سماع ڪيئن ڪجي ۽ ڏهر ڪهڙي وقت ۽ ڪيئن پڙهجن ۽ ان جون برڪتون بيان ڪندا هئا. ڏهر ذڪر سان گڏ چوڻ سچ لهڻ ڪان وٺي اڌ رات تائين بند ڪرڻ جي هدايت ڪيل اٿن تہ سنجهي ڏهر نہ ڏجن. ۽ فقير جي ڏهر جي سمجهاڻي تہ اهڙي ڏيندا هئا چڻ فقير منٺار پاڻ پيو سمجهائي.

فقير ولي بخش جي صحبت لاءِ حضرت قبلہ مرشد طالب المولیٰ سائين جن بہ حڪم فرمائيندا هئا تہ ذڪر سماع ڏهر بابت سمجهڻ لاءِ فقير سان صحبت ڪريو ۽ ان ڪان سکو ۽ معلوم ڪريو.

پاڻ ان لاءِ چوندا هئا تہ فقير صاحب تي سندن ڏاڏي فقير منٺار جو شوق ۽ خيال هو، ان جي صحبت سان سنوارجي اچي حضرت قبلہ عالي جناب مرشد فقير گل سائين رحہ جن جي نوازش ۽ صحبت نصيب ٿين جنهن فقير جي رڳ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

رڳ کي رباب ڪري ڇڏيو جي وحده جي وائيءَ جا سُر آلاپينديون هيون. مرشد گل سائين کان پوءِ موجوده سجاده نشين سدا قائم عمر دراز حضرت قبلہ مرشد سائين طالب المولىٰ جن جيڪي سمجهائيو سو تہ سمجهائڻ ۽ سمجهڻ واري کي خبر. (تون پارس آئون لوهہ وارو ڪم تي ويو!)

هاڻ سمجهو تہ فقير صاحب جن سروري مدرسي جا معلم ڪيئن نہ هوندا.

فقير صاحب جي اهل اولاد کي قيامت تائين دعا آهي. حضرت مرشد ڪريم جي دعا سدا قائم ۽ دائم آهي ۽ رهندي. ان سان گڏ آئون سرور شاهہ جي ڪل جماعت کي عرض ڪندس تہ فقير صاحب جي پوئين يعني فقير ولي محمد ۽ سندن فرزندن ۽ اهل عيال لاءِ ۽ مال رزق لاءِ دعا گهرن.

ڪين ان دعا جي وسيلي خدمت لاءِ وسيع دل مضبوط ارادو عطا ٿئي هينئر فقير ولي محمد فقير صاحب جو اڪيلو فرزند نيڪ ارجمند فقير صاحب جي حياتيءَ ۾ سندن خدمت ۽ يارن دوستن جي خدمت ڪرڻ ۽ هن وقت مٿن بار اچڻ ڪانپوءِ ڪوبہ فرق نہ آيو آهي. انشاءَ الله نہ ايندو. پاڻ اخلاق ادب فقراءَ جي نيازمندي عجز سان پيش اچن ٿا.

رسالي جي ڇپائي جو ڪم حاجي غلام حسن درس پنهنجي خرچ تي ذمي ڪيو جو ڪتاب ڇپجي ڇڪو آهي ۽ هن وقت سرور شاهہ جي جماعت جي هٿن ۾ آهي.

حاجي صاحب بہ فقير صاحب جي صحبت ۽ ڪچهريءَ جي ماڻهن مان هيءَ بہ هڪ آهي. مٿي عرض ڪيل آهي تہ فقير صاحب جن خاص ذڪر سماع ۽ ڏهر تي وڌيڪ سمجهاڻي ڏيندا هئا ۽ ڪچهري ڪندا هئا. ان ڪچهريءَ جي صحبت جي اثر حاجيءَ کي دل ۾ شوق ڏياريو تہ ڇو نہ مرشد سائين جن جي سلسلي سماع ذڪر ۽ ڏهر جو ڪتاب هيو دفعو ڇپائي جماعت ۾ نئين نموني پيش ڪجي.

اڳئين رسالي رهنمائي کان هي نئون ڇاپو گهڻو مختلف ۽ وڌايل آهي ۽ فوٽن سان سينگاريل آهي ۽ وڌيڪ مواد شامل ڪيو ويو آهي.

هن خير جي ڪم ڪرڻ سان حاجيءَ کي جيڪا قبلہ مرشد سائين جن کان قرب ۽ دعائن سان نوازش ڪئي وئي آهي سا بہ هڪ عظيم ۽ بالا نعمت سمجهجي. وڌيڪ سرور شاهہ جي ڪل جماعت خير سلامتي لاءِ ڪيس دعا ڪري.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

آئون ناچيز سندُن دروازي جو غلام قبلہ حضرت مرشد طالب المولیٰ سائين جن کي سندن خدمت اقدس ۾ عاجزيءَ سان عرض ٿو ڪريان تہ پاڻ پنهنجي ڪرم نوازيءَ سان ڪل جماعت فقراءَ واسطي دعا خير جي ڪن ڀلاري نعت سان نوازين سدائين سندن دعائون آهن پر هڪ دفعو هن غلام جو بہ عرض حضور اقدس ۾ قبول پوي. جماعت مان ڪن اهڙن ماڻهن جي دنيا فاني مان لڏڻ جي ڪري خال محسوس ٿئي پيو خدا ڪري تہ هن وانگر مڪمل ڪن تہ ڪيڏا احسان ٿيندا.

سروري جماعت فقراءَ جو خادم

سيد علي گل شاھ بخاري

ڳوٺ ويڊل شاھ تعلقہ ڪپرو

ضلع سانگهڙ سنڌ

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

رسالو رهنمائي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان پهريون حمديہ ڏهر.

(1)

اول نام الله جو، جو صاحب رب ستار،
پيو مير محمد مصطفيٰ ﷺ، سيني جو سردار،
چارئي يار رسول جا، سونهن وڏي سينگار،
منجهان اولاد حضرت ابابکر صديق جي، اچي نور ٿيو نروار،
نرمل نوح فقير جو، اچي اسم ٿيو اظهار،
تنهن دولهہ جي درگاهہ جو، مريد آهي منٺار،
پني ٿو پينار، پاڳا پرم ايمان جا.

(2)

اول نام الله جو، جو جل جلال جلشان،
پيو مير محمد مصطفيٰ ﷺ، آهي عالم جو زمان،
چار ئي يار رسول جا، سونهن موچارو شان،
منجهان اولاد حضرت ابابکر صديق جي، اچي جاڳيو جنگ جوان،
نرمل نوح فقير جو اچي نام ٿيو نيشان،
منٺار بہ منگتو اُن جو، آهي پنٺ سڏائيندڙ پان،
ڌهرا ڏيندم دان، پاڳا پرم ايمان جا.

(3)

اول نام الله جو، جو رازق رب رحيم،
پيو مير محمد مصطفيٰ ﷺ، آهي سيد پاڪ سليم،
چار ئي يا رسول جا، اعليٰ عزت عظيم،
منجهان اولاد حضرت ابابکر صديق جي، ٿيو پيدا نور نجيم،
تنهن پننڊڙ سپيئي پر ڪيا، جي سائل هئا سقيم،
سي گوهر ڪيا غنيم، هادي هدايت منجهان.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(4)

اول نــام الله جــو، جــو صــاحب رب سميــع،
ٻيو مير محمد مصطفيٰ ﷺ، نرمــل نــور نبيءَ،
ءِ چـارئي يـار رسـول جـا، جـان گهرينـدڙ جـيءُ،
منجهان اولاد حضرت ابابڪر صديق جي، ٽيو ورنه وير وليءُ،
نرمـل نـوح فقيـر ٽيـو، ڪـامل قطـب ڪـويءُ،
منٺــار ٻـ منگتــو تنهنجــو، هــر دم پنـي هــيءُ،
تون ٻه تنهن جو طالب ٿيءُ، جنهن سوين شاهوڪار ڪيا.

(5)

اول نــام الله جــو، جــو بــاري بــي پرواهــ،
ٻيو مير محمد مصطفيٰ ﷺ، آهي شافع شاهن شاهه،
چـارئي يـار رسـول جـا، جـن ديـن اجاريو راهــ،
منجهان اولاد حضرت ابابڪر صديق جي، هڪ دولهه ٽيو درياهه،
نرمـل نــوح فقيــر ٽيــو، اڪمــل اوليــاءُ،
قــائم تنهــن قريشــيءَ جي، دائــم آهـي درگاهــ،
منٺــار ٻـ منگتــو اُن جــو، تــو پنــي پــوش پناهــ،
شل پُڇيم ساه پساه، ڪلمي جيءَ ڪُنجي سين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان پيو ڪلمي جي ڏهرن جو

(1)

ڪلمون ڪنجي قلب جي، آهي لاءِ سڄي سنسار،
احمد اُمت ڪي چيو، اڙين جي آڌار،
تہ هيءُ ذڪر ذري ايمان سان، جي هوند پڙهو هڪوار،
تہ لهي وڃن لطف سان، جي هجن گناهہ هزار،
ڪلمون لا الہ الا اللہ محمد الرسول اللہ، اها پرين جي پچار،
منثار محمد مير تي، چوءِ صلواتون سوءِ وار،
ان اسمن جي آڌار، تون بي خوفو وڃ بهشت ڏي.

(2)

ڪلمون ڪنجي قلب جي، تہ دل جا ڪولي در،
حضرت پاڻ حديث ڪئي، سيني لاءِ سرور،
هي ذڪر ذري ايمان سين، جي هوند پڙهو هيڪر،
ڪلمون لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ، آهي سونهون منجهہ سفر،
تہ لهي ويندا لطف سان، ڏوهن جا ڏونگر،
منثار ماٺڪ اهڙو ڪڻ، قيمت منجهہ قبر،
اُن عمل جي آڌر، تون بي خوفو وڃ بهشت ڏي.

(3)

ڪلمو ڪنجي قلب جي، آهي سندو اسم اللہ،
احمد اُمت ڪي چيو، مير محمد شاهہ،
تہ هيءُ ذڪر ذري ايمان سان، جو پڙهندو منجهہ پساهہ،
تہ لهي ويندا لطف سين، توڙي گهڻا هجن گناهہ،
ڪلمون لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ، ان هلو ساڻ همراهہ،
منثار محمد مير تي، چوڻ صلوات آهي صلاح،
تہ وڃن اُجهامي آڙاهہ، تون بي خوفو وڃ بهشت ڏي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(4)

ڪلمو ڪنجي قلب جي، جي پڙهين پريت سان،
تہ لهي وڃئي لطف سين، مَن مٿان موريان،
حضرت پاڻ حديث ڪئي، سو تون حرف سڃاڻ،
تہ مومن نئون ڪريو ايمان کي، ان ڪلمي صيقل سان،
ڪلمون لا اله الا الله محمد رسول الله، اهو اجرڻ جو اهڃاڻ،
منٿار معنيٰ تنهن جي، پروڙج پرياڻ،
تہ ان پارس منجهان پاڻ، هوند سڃئي تنهنجو سون ٿئي.

(5)

ڪلمون ڪنجي قلب جي، ٿو اندر اُجاري،
سو صيقل سيني سين هٿج، پنهنجي وجود ۾ واري،
حضرت پاڻ حديث ڪئي، محمد موچاري،
تہ هيءُ ذڪر زري ايمان سان، جو چوندو چتاري،
ڪلمون لا اله الا الله محمد رسول الله، جو پرتئون پچاري،
توڙي ڏونگر ڏوهن جا هجن، تہ بہ ڇڏي تهن جيئن تاري،
منٿار ماڻڪ اهڙو تون، ويهہ م وساري،
اهو تحليل تواري، تون بي خوفو وڃ بهشت ڏي.

(6)

چوءُ لا الہ الا الله ايءُ، ذڪر دليون زبان،
فاذ ڪُروني اَذڪر ڪم، فرمايو فرقان،
منٿار معنيٰ سمجهہ تون، تہ ڪوڙ نہ منجهہ قرآن،
اهڙي املهہ ماڻڪ کي، رک دم دم منجهہ ڌيان،
تہ ڪو سي پسين ڪانہ، جي واحد تون نہ وسارئين.

Gul Hayat Institute

(7)

چوءُ لا الہ الا الله وڏي ساڻ ويساهہ،
ويل وسارج ڪيم ڪين، سندو اسم الله،
صم بڪم اُمي سي ٿيا، جي گس ڪنا گمراهہ،
توکي مرشد مڪمل جيئن چيو، سا راهہ چئي وٺ راهہ،
تہ ڪنا غير گناهہ، اصل آجو تون ٿئين.

Scanned with CamScanner

(8)

چوءِ لا الـه الا الله، ڪلمون سندو ڪريم،
هت ڪو نـه رهندو ڪو ٻئو، ڏاران رب رحيم،
ڪل نفس ذائقة الموت، چيو الله پاڻ عظيم،
حضرت پاڻ حديث ڪئي، سيد پاڪ سليم،
تـه باقي نام الله جو، سندو اسم عليم،
ٻيا مايادار مننار چئي، ٿيندا لکين گم غنيم،
تـڏهين هردم ٿيو حليم، خاڪي مثل خاڪ جي.

(9)

چوءِ لا الـه الا الله، محمد رسول،
ايئن چئي ويو چاڳلو، مولي جو مقبول،
منجهان دل مننار چئي، ڪيو جن قبول،
مٿان تن محصول، لطف ساڻ لهي ويو.

(10)

چوءِ لا الـه الا الله، رمز رکي سان روح،
ذاڪر ذڪر تون پڙهج، ساجهر سنجهه صبوح،
جيئن مرشد چيو مننار چئي، تيئن ويٺو ڪر ورونه،
تـه حرمت حضرت نوح، وجي حاصل ٿئين حضور ۾.

(11)

چوءِ لا الـه الا الله، جيئن تو کي سرور سمجهايو،
سو حڪم چاڻج هيڪڙو، چڻ فائق فرمايو،
الا نسان سري و انا سره، ڪنهن ٻي نه ٻولايو،
مننار معني تنهنجي ڏس، دم دم دل لايو،
تـه ٻي رنگ بنايو، آهي آستانو انسان ۾.

(12)

چوءِ لا الـه الا الله، جيئن تو کي سمجهايو سرور،
سو حڪم چاڻج هيڪڙو، چڻ پاڻ چيو پرور،
انا احمد بلاميمي، نرتئون ڪر نظر،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

منٺار هادي هيڪڙو، تون پور دوئيءَ جا در،
تہ پوئي پوءِ خبر، جي حقيقت حاصل ڪرين.

(13)

جي حقيقت حاصل ڪرين، تہ آهي هر هنڌ هڪڙي ذات،
آهي سيني اسمن ۾، تنهن قلزم جا قطرات،
هوند سڄاڻي سلطان کي، جي منجهي نہ منجهہ محلات،
والله بڪل شيءِ محيط، ڪٿي سمجهہ اها آيات،
تہ هر هنڌ هادي هيڪڙو، چئي پلي سونهاري بات،
محبتين ان منزل ۾، ڪئو وٺج وني وصلات،
ٿيا موتو قبل الانت موتو، تہ هوندا سي حيات،
آهي مرد نا ممات، جي مري جيا منٺار چئي.

(14)

جي مري جيا منٺار چئي، تہ هوندا سي حيات،
پاڻ هٿئڻ پاسي ڪري، پنهنجو الله ڪيئون اثبات،
الست بربڪم قالوا بليٰ، ڪن ياد هڪئي حرفات،
طالب المولىٰ مذڪرن، سي مرد نا ممات،
اُهي محبتي منٺار چئي، آهن بهادر بقات،
اُنيجي آسڻ تي آهي، راتو ڏينهن رحمات،
پيا ٿين موڳا مريو مات، هو مرد مرنئي ڪينڪي.

(15)

چئو الا لـہ الا الله ڪري، وجود ۾ ويچار،
تہ ڪک پن ۾ ڪلتار، سو آهي صاحب رب ستار،
ونحن اقرب اليہ من حبل الوريد، ڪر انهي آيت تي اعتبار،
منٺار پنهنجي من جيون، اکيون ڪر اظهار،
تہ واحد تو ڪان وار، پرور پري ڪين ٿيئي.

(16)

چوءُ لا الـہ الا الله، ڪري هلڪو هيئين ساڻ،
ظاهر باطن ذڪر ۾، ڪج پٺمالي پاڻ،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

اُتي مرشد جي منٺار چئي، صورت تون سجاڻ،
وٽ اهو اثر اهڃاڻ، تہ ڏسين نظارو نور جو.

(17)

چوءِ الا الہ الا اللہ، ڪري دل ۾ دوڙ درق،
الدنيا جيفتاً و طالبها ڪلاباً، ڏي طمع کي ترڪ،
حضرت پاڻ حديث ڪئي، سو وچي ڏس ورق،
تہ طالب الدنيا مخنث، و طالب العقبيٰ مونث،
و طالب المولىٰ مذڪر، جنهن ۾ نڪو ڦير فرق،
مولىٰ گهرڻ منٺار چئي، آهي محبتين مرڪ،
جي ڪرين ٻيا غير دليل غرق، تہ مردن منجهان تون ٿئين.

(18)

مرد جي مولىٰ جا، سي انهيءَ رمز رهن،
باغ بهشت جا جنتون، ترڪ ڏنائون تن،
پسڻ ڪارڻ پرينءَ جي، تا سر پڻ صدقي ڪن،
طالب الدنيا مخنث، ڪر خلق ڦتو ڪدڙن،
طالب العقبيٰ مونث، اهو ڪر عورتن،
طالب المولىٰ مذڪرن، ٿيءَ مرد منجهان مردن،
سڄاڻج حرف حديث جو، ايءَ چيو محبوبن،
محبت ۾ منٺار تون، ڏج پساهہ پرين،
جيڪي انهيءَ اهڃاڻن، عاشق چئجي اُن کي.

طلب جا ڏهر

Gul Hayat Institute

(1)

تو ملي مرشد ڪٿون منٺار چئي، اسم نام اللہ،
سو آهي آبِ حيات جو، منهنجي داتا وٽ درياہ،
سو ٿيئي امداد ايماندارن کي، ڪٽيو بخشي بادشاہ،
سو مان ٿيئي منٺار تي، سندس نواز نگاہ،
تہ هڏ چم منهنجو ماهہ، هوند پوءِ سمورو سون ٿئي.

Scanned with CamScanner

(2)

هوند پوءِ سمورو سون، ٿيئي منهنجو بدن بي بهاءُ،
سو وجي ڪين وجود مان، تنهن امل جو اُهاءُ،
سو چمڪي چوڏهين چنڊ جي ڪري، شمس جيئن شعاءُ
تنهن مرشد جي مهاءُ، تو ملي خدا منٺار چئي.

(3)

تو ملي خدا منٺار چئي، سرور جيءَ صلاح،
سو ڪامل ڪري جن، تي نرمل نور نگاه،
تہ وجيو واصل سي ٿين، ڏيان جي درگاه،
ساڻ سفارش سرور شاه، موٺيٰ سي منظور ڪيا.

(4)

موٺيٰ سي منظور ڪيا، ملين حق جي هدايت،
مهابي مقرب جي، ٿيا واقف ولايت،
الله بخشي اُن کي، ڪٺي قادر ڪماليت،
هاڻي آئون بہ گهُران امداد تو، اها عنايت،
تہ ٿيان واصل وصاليت، موٺيٰ جيءَ منٺار چئي.

(5)

جي ملي خدا منٺار چئي، تہ آهيان نرڳ ٿيان پوءِ نور،
مهابي مقرب جي، ٿيئي حاصل حق حضور،
حرمت حضرت نوح جي، موٺيٰ وٽ منظور،
سو فضل جو هٿ هن فقير تي، رکي رحيم رب غفور،
تہ پوءِ پٽ پان ٿيئي پربور، هيءُ منٺار ميراثي منگڻون.

Gul Hayat Institute

(6)

هيءُ منٺار ميراثي منگڻون، جنهن کي تانگهہ طلب ۽ تاس،
راتو ڏينهان روح ۾، جنهن کي آهي آتش عشق اُداس،
ڪنهن ڪنهن ماڻهوءَ منجهان اچي ٿي، تنهن بوءِ گل جي بانس،
تڏهن نڪريو وڃن وجود مان، نماڻا نيساس،
آهي مون کي منٺار چئي، خيال ملڻ جو خاص،
تہ ٿئي پوري سڪ پياس، جي ٿيان واصل وصاليت ۾.

Scanned with CamScanner

(7)

ٿيان واصل وصاليت ۾، مون کي رهنما رساءِ،
منهنجي نفس ۽ شيطان کي، پنهنجي دستئون تون دساءِ،
مون کي رب ۽ رسول جو، تون پير حضور پساءِ،
مون لاءِ ورق وصال جا، بادل جيئن برساءِ،
پيا محبت مينهن وساءِ، تہ مون کي سک سندين سرسي ٿيئي،

(8)

مون کي سک سندين سرسي ٿيئي، اها گهران امداد،
محبت ري منٿار چئي، کل کمائي برباد،
سيني سوغاتن ۾ آهي، چڱو بره جو بنياد،
ٿو ملائي محبوب سين، سو عشق ٿيو اُستاد،
سو شل هوئي محبت مون اعتقاد، مون کي کلمون قرب قلوب ۾.

(9)

هوئي کلمون قرب قلوب ۾، کري موجودي مکان،
تہ بو تو هيءُ بشريت جو، ۽ آهي جو انسان،
هوند پوءِ سو سمورو سون ٿيئي، جي منجهہ سامائي سلطان،
تہ سيوئي سبحان، هوند هٿ هٿ حاصل حق ٿيئي.

(10)

هوند هٿ هٿ حاصل حق ٿئي، جيکو فيض فنا في الله،
محابي مقرب جي، رهبر رحمت الله،
۽ حرمت حضرت مصطفيٰ ﷺ، محمد رسول الله،
مان ميسر کن منٿار کي، في سبيل الله،
تہ ٿيان واصل باالله، وسيلي مرشد وليءَ جي.

Gul Hayat Institute

(11)

وسيلي مرشد وليءَ جي، سَون کي سريو سبحان،
کري نابود نفس کي، ۽ لوچي لا مکان،
سي اُتي اوطاقي ٿيا، جتي رب جلشان،
تن مردن سان منٿار چئي، هو مرشد اکمل جو احسان،
۽ آئون بہ سندس پٽ پيان، امداد گهران ايهڙا.

Scanned with CamScanner

(12)

امداد گهران ٿو ايهڙا، تہ هجان حق جي منجهہ حضور،
ٻيا وسري وڃن وجود منجهان، نفسانيت ضرور،
واحد وسري ڪين ڪي، هجن دم ديداريءَ دستور،
اهي ڀاڳ نصيب ڀرپور، شال ملن منٺار ڪي.

(13)

شال ملن منٺار ڪي، هڪ مرشد ٻيو رسول ٽيو رب،
تہ ڄڻ مقصد مڙئي ٿيا، ڪليو سڀ ڀاڳ سبب،
آئون تہ گهران ٿو ايتري، ايها امداد عجب،
مڱي مرشد ڪان منٺار ٿو، اهو مرداڻو مطلب،
جي هوند ڪلمون چوي ۾ قلب، ڄڻ روح منهنجي رڄ ڪيو.

(14)

تہ ڄڻ روح منهنجي رڄ ڪيو، جي هوند نفس ٿئي نابود،
تہ پوءِ قلب ڪعبي کي ڪري، هوند سچاڻي سجود،
تہ هيءُ هو هتي هڪ ٿئي، وسري وڃي وجود،
پوءِ هر دم هادي حق ٿيئي، اُن منزل ۾ موجود،
اهو منٺاري جو مقصود، ڪامل مرشد من ڪري.

(15)

ڪامل مرشد من ڪري، منهنجا سڀ سجوڙا سانگ،
مون کي هوئي محبت موليٰ، سائينءَ ڏي طلب اندر ۾ تانگهہ،
۽ احمدي اسلام جي، شل منهنجو روح ڀرائي ٻانگ،
۽ شل سروري ٻہ سلوڪ جا، منهنجو اندر ڏي اوچانگ،
سو مون کي ڪامل ڪماليت ڏي، جنهن سان لنگهي وڃان سڀ لانگهہ،
پوءِ ٿئي فضل فيض فياض جو، تہ ٿئي سفر هڪ سورانگهہ،
هاڻي منٺار محابي تنهن مقرب جي، اها منگي ٿو مانگ،
تہ سرها ٿينم سانگ، جي هت هت حاصل حق ٿيئي.

(16)

جي هت هت حاصل حق ٿيئي، هوئي دم دم منجهہ ديدار،
تہ منهنجو سيڪوئي پساهہ پر ٿيئي، جي ٿا چون چوويهہ هزار،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

تہ آهي هن طالب کي، توحيد ۾ اهو لقاءِ اسرار،
من الله کري امداد، سو آئون آهيان اُميدوار،
پڄي ان مقصد کي منٺار، حرمت حضرت نوح فقير جي.

(17)

حرمت حضرت نوح فقير جي، ڏنيون ڏاتيون لک ڏاتار،
محابي تنهن مقرب جي، ڪئين پر ٿيا ٿيا پينار،
وٺي ماڻڪ اڻ ميا، ۽ مرڪئيا منگٽهار،
سي هيمياٽيون حاصل ڪري، ٿيا سوين شاهوڪار،
پُڄنديون مرادون منٺار، ساڻ سفارش سرور شاهہ جي.

(18)

ساڻ سفارش سرور شاهہ، جيڪي وٽس ٿيا وزير،
کي محابي مقرب جي، ٿيا فنا في الله فقير،
کي ٿيا مرشد مريدن، جا پارت موجب پير،
ڪن کي حرمت حضرت جيءَ، مليا پٽ پوٽا ۽ ڪير،
کي دنيا ۾ دولت مند ٿيا، عزتن دار امير،
جيڪا سک سنديس سچ سير، سا مان ملي منٺار کي.

(19)

مان ملي منٺار کي، بقا واري بات،
جنهن ۾ حاصل حياتي ٿيئي، ۽ لهي مرڻ وڃي ممات،
مُوتُو قبل ال اَنتَ مُوتُو اها بشارت بقات،
جتي مرد مولیٰ سين ٿين ٿا ذات ۾ گڏجيو ذات،
سا مان ملي منٺار کي، تنهن ڏات وٽئون ڏات،
لا تقنطو من رحمت الله، اهو آڳاڌو آيات،
وٺ واحد وصالت، مان ٿيئي منٺار جي.

(20)

مان ملي منٺار کي، راحت روحاني،
ٻن جنهن ۾ راضي ٿو رهي، نفس نقصاني،
سا بہ ڪم جي آهي ڪين کي، غذا جسماني،

Gul Hayat Institute

۽ روح راضي جنهن ۾، سا لذيت لاٿاني،
اها احساني، مان ٿيئي منٺار تي.

(21)

مان ٿيئي منٺار تي، سندو فضل فيض فياض،
تہ منهنجي اندر ۾ سندس اسم جا، هوند عشق ڪري آواز،
لنءَ لنءَ ۾ رباب رباني هجن سر انهن جا ساز،
پوءِ جيئن راضي راءُ ڪنگهار ٿيو، رکي منگتي ساڻ مجاز،
۽ ڏنو سر ڏياچ هو، ڪيائين سوالي سرفراز،
جيئن شاهہ محمود مقربي ڏني، ۽ ٻانهي ڪي آياز،
جيئن توہ تماچي ٿي ڪيو، ڏسيو نوري جا نياز،
منهنجو تہ منهن منٺار چئي، آهي اگلو بي انداز،
تيئن ڪنهن رخ موچاري راز، من وٺان پنهنجي ور ڪي.

(22)

جي وٺان پنهنجي ور ڪي، تہ سندم ٿئي سهاڳ،
شال محابي مرشد جي، ۽ سبتو ٿئي سياڳ،
منهنجي خلوت خاوند سين، ٿين هوند رس رهاٽيون راڳ،
تہ معافي مڙوئي ٿيئي، هوند لهڻون ڏيئون لاڳ،
اهو ڪنهن نکٽ ساڻ نصيب ٿيئي، تنهن معشوقيءَ جو ماڳ،
سو اهڙو بلند ڀاڳ، مان ٿيئي منٺار جو.

(23)

مان ملي منٺار ڪي، سهاڳ سرڪاري،
شل وارث پنهنجي ور ڪي، آءٌ وٺان ويچاري،
مثل معشوقڙيءَ جي هجان، پنهنجي پرين وٽ پياري،
تہ ڪاڻ خرچ خوراڪ جي، هوند مليم اختياري،
جي پارس سان پاسو لڳي، تہ ٿيان سون سچي ساري،
تہ آءٌ وڏي ڀاڳ واري، جي اچان پسند پنهنجي ور ڪي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(24)

جي اڇان پسند پنهنجي ور ڪي، تنهن وارث ڪي وڻان،
تہ سوغاتون سهاڳ جون، خوش ٿي هوند ڪٽان،
۽ ڳهڻان هار ڳچيءَ ۾، سي پايو گهمان گهڻان،
جنهن مالڪ منجھ مڻان، تنهن شل پسند پارس ڪي اڇان.

(25)

جي پسند پارس ڪي اڇان، تہ ٿيان هوند نسورو ئي نور،
تنهن لطف لائق جو ٿيئي، ۽ فضل جو دستور،
محابي مقرب جي، آءُ مان ٿيان منظور،
تہ مرڪان محلاتن ۾، جي هوئي حاصل سندس حضور،
جو ڪل مقصد جو مور، سو مان ملي منٺار ڪي.

(26)

مان ملي منٺار ڪي سو حقيقي محبوب،
جو مور مڙني مقصدين، سو موچارو مطلوب،
تہ اها ڪل امداد ڪان، آهي خاصيت خوب،
پوءِ شاهہ ڪلمون چوي قلوب، لا اله الا الله محمد رسول الله.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان چوٿون ڏهر

مخدوم نوح جي تعريف جا

(1)

جنهن ڏينهن پيدا پير ٿيو، سرور شاهه سردار،
تڏهن هوتياڻيءَ حضور ۾، اچي ڪيو اظهار،
ته ان ۾ نور الله جو، جو جل جلال جبار،
رحمون مجهس رسول جو، جو اڙين جو آڌار،
آءٌ ٿيندس مريد مخدوم نوح جو، اتم هڏو اعتبار،
سو مون وٽ مڪمل آٿيو، ته ڪندس دلبر جو ديدار،
پوءِ آندائون اڪمل ڪي، جو ماڻهن جو مهندار،
اُتي هوتياڻيءَ هٿ ورتو، ٿيو دست بيعت بردار،
تڏهن اُن صادق شاهد ٿي، ڪيا چوءُ قبلي چوڏار،
ته آئون مريد اولياءَ جو، آهيان پهرين درجي دار،
تڏهن فيض ڏٺيءَ فرمايو، تنهن طالب ڪي تڪرار،
ته نوَ لک ملڪ مريد ٿيا، منهنجا شاگرد شمار،
تنهن پڇاڻا تنهنجو، مون نام رکيو نروار،
اهڙا معجزا مخدوم نوح جا، آهن لکين لک هزار،
تنهن جون تعريفون ڪيتريون، ڪندو مداحي منٺار،
آهي اور نه ڪوئي پار، سرور سندي سگهه جو.

Gul Hayat Institute

(2)

سرور شاهه جيءَ سگهه جو، آهي بيحد گهڻو بيان،
جڏهن محمد ڪريم معراج ويو، عالم جو ضمان،
ڇهه آسمان چڙهي ويا، جتي هو ستون آسمان،
اُتي نعرو نوح فقير جو هو، نوبت جيئن نيشان،
تڏهن مير ملائڪ کان پڇيو، ته ڪر تون بات بيان،
ته هيءُ ڪلمون پڙهي ڪير ٿو، آهي متاهون مڪان،

Scanned with CamScanner

تڏهن جبرائيل جواب ڪيو، احمد سي الحان،
تہ آهي اُمتي آ هنجو، تو ساراهي سبحان،
پوتو حضرت صديق جو، جنهن آندو اول ايمان،
سو نرمل نائين سن ۾، ٿيندو پيدا پهلوان،
پوءِ اُجاريندو دين کي، ۽ ڪاٽيندو ڪفران،
تڏهين شافع ڪيو شڪران، مڃي مصطفيٰ منٺار ڇئي.

(3)

مولىٰ ڏينهن ميثاق جو، جڏهن جوڙيو هو جلشان،
تڏهن روح خلقيا هوا، رب سچي رحمان،
اُهي ڏاتر ڏاتيون، ٿي ڏنيون سيد کي سلطان،
اويس فقير احمد کي، ڏنو مالڪ ملڪ منان،
پرور پاڪ دامن کي چيو، ظاهر منجهہ زبان،
تہ جيڪي گهرو سو ڏيان، آهي مون وٽ ڪمي ڪانہ،
تڏهين آرياڻيءَ عرض ۾، گهريا درويشن جا دان،
تڏهن نوري نوحُ فقير ڏنس ڪٽي، ڏيهہ ڏٺين منجهہ ڏان،
سو آهي ڏاج اهلبيت جو، فقير منجهہ فرمان،
سو پيارو پنجن تَنن جو، آهي ڪنا جڳ جهان،
جنهن سان اهڙا ٿيا احسان، تنهن کي ڇو نہ مڃيو منٺار ڇئي.

(4)

سرور شاهہ جيءَ سگهہ جو، ليکو لکندو ڪير،
آيو جو اولياءَ وٽ، پرٽئون پري پير،
سو سيڪي شاهوڪار ٿيو، توڙي ڏڏ ڏقير،
جن دعا گهري هڪ دمڙي، تن کي سرور بخشيو سير،
جنهن جي فيض ۾ ڪونهي ڦير، سو ڇو نہ مڃي منٺار ڇئي.

(5)

هل سرور جي سومار تي، جتي نوحُ فقير،
اُتي اوطاقي اٿيئي، حضرت محمد مير،
چارئي يار رسول جا، تا رڪن ساڻس سير،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

پنج تن پاسو تنهنجو، جي خاوند ڪيا ڪنڌ ڪير،
اُتي بوءِ بغداد جي، ڇڻ ڏيڪئي دستگير،
پوءِ پانڌيڙا سو پير، ڇو نه مٽي مننار چئي.

(6)

هل سرور جي سومار تي، ته اُتي ملئي الله،
راضي گهڻو رسول ٿيئي، سو مٺو محمد شاه،
۽ چارئي يار رسول جا، پنج تن ڪنڌ ئي پناه،
ته لهي وڃيءِ لطف سان، جي گهڻو هجيئي گناه،
پوءِ اهڙو اولياءُ، ڇو نه مٽي مننار چئي.

(7)

هل سرور جي سومار تي، جتي وحدت سندو ويءُ،
سو حضرت هدايت هڻن سين، ٿو ورهي فيض وليءُ،
جي هجين ستيءَ جو سيڪڙو، ته وڃي پر پيالا پيءُ،
لکين منگتن جو مننار، چئي سرور لاٿو سيءُ،
تون به تنهن جو طالب ٿيءُ، جنهن سوين شاهوڪار ڪيا.

(8)

هل سرور جي سومار تي، اي مؤمن مسلمان،
وڃي ڏس نظارو نوح فقير جو، ادب سان ايمان،
ته ملئي اسم الله جو، جل جلاله جلشان،
تو ۾ رتي ريخت نه رهي، سندي غم گمان،
جيڪي جني طلبئو، سي ياگا ونن پان،
ٿا دهرا ملن دان، منگتن کي مننار چئي.

(9)

Gul Hayat Institute

هل سرور جي سومار تي، جتي حج جي هدايت،
اُتي متابعت محمد مير جي، ۽ شافيءَ جي شريعت،
طريقت حقيقت حاصل ٿئي، ۽ ملي معرفت،
ڪشف ڪانيءَ ڪرامت جي، ٿو ورهي ولايت،
ايڏا فيض فقراهه کي، ڏي نرمل نعامت،
جتي ايڏي عنايت، سو ڇو نه مٽي مننار چئي.

Scanned with CamScanner

(10)

هل سرور جي سومار تي، جتي دائم دين،
راضي رسول جنهن تي، احمد ڄام امين،
سرور لقب سردار جو، ٿيو سجاده نشين،
مج تنهن کي منٿار ڇئي، آڻي دل يقين،
جو محمد مرشد موڪليو، ڪري غوث العالمين،
ڇو گذارين غمگي ن، وڃ تہ واصل تون ٿئين.

(11)

هل سرور جي سومار تي، جتي نرمل نوح نواب،
آهي صاحب شريعت جو، منجهہ عالمن اَرباب،
سو سرور ساره جهڙو، آهي ماڻهن ۾ مهتاب،
معافي مڙوئي ٿئي، جنهن جي حرمت ڏوهہ حساب،
اهڙوئي آفتاب، ڇو نہ مڃي منٿار ڇئي.

(12)

وڃ وڏي ويساه سان، هالن ڏانهن هلي،
تہ راضي پاڻ رسول ٿئي، ۽ محمد مير ملهي،
پنج تن پاسو تنهن جو، ڪري عنايت علي،
اُن جي محابي منٿار ڇئي، ڪئي وڏي دعا ولي،
پوءِ پيئين ڇو نہ پلي، ڇائنٽ نرمل نوح جي.

(13)

وڃ وڏي ويساه سان، هلي هالن ڏانهن،
تہ مولو مهربان ٿئي، اڳو رب الله،
راضي پاڻ رسول ٿئي، مير محمد شاه،
چارئي يار رسول جا، ڪنئي پشتي پوش پناهہ،
پنجتن پاسو تنهنجو، ۽ حضرت شاه همراهہ،
مرڻ ويل منٿار ڇئي، جڏهن پڇندو سنڌ پساه،
تڏنهن ملڪ محابي تنهنجي، وري سولو نيندءِ ساه،
پوءِ اهڙو اولياءَ، پلو ڪوهہ نہ پيئين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(14)

وج وڏي ويساهه سان، هلي هالين هاڻ،
هر دم حضرت نوح وٽ، آهي سندي رسول رهاڻ،
جنهن محمد جا منٿار ڇئي، آهيون اُمتي پاڻ،
وڃجي تنهن وليءَ ڏي، ساجهر سنجهه سياڻ،
ٻيو ڇڏي ٻولو ٻاڻ، ڪوهه نه قريشي ٻيٽئين.

(15)

وج وڏي ويساهه سان، آهي هالن منجهه حضور،
ٿو وسي تنهن وليءَ تي، سندو نبيءَ نور،
سرور مثل سمونڊ جي، سدا ساnوڻ پور،
جتان لکين رڃي لعل ٿيا، برڪت مان پرپور،
موليٰ ڪيئي منٿار ڇئي، مقصد سڀ منظور،
پوءِ ذرو ناهه ضرور، وري وڃڻ ٻيءَ ولايت ڏي.

(16)

وج وڏي ويساهه سان، ڪر سرور جو سومار،
آهي اولياءَ تي، پاڪ الله جو آر،
راضي مٿس رسول، گهڻو جو سيني جو سردار،
چارئي يار رسول جا، ۽ پنجتن سندس پار،
تنهن مرشد جو منٿار ڇئي، تون ديک وڃي ديدار،
ته ڏسين ڪونه ڏڪار، جي در داتا جو ٻيٽين.

(17)

مج منهنجي پير ڪي، جو سرور سونهن سين،
اَمر ساڻ الله جي، جنهن ڪي مڃيو آهي ملڪن،
رضا ساڻ رسول جيءَ، جنهن ڪي نميو نانگ نمن،
تنهن حضرت نرمل نوح جي، آهي عبرت منجهه اين،
تون وٺ تلقين تنهن جي، ته ڇٽين ڪان ڇيهن،
جي لڳا پلئه تنهن پير جي، آهن وڏا طالع تن،
سي مرڻ وقت منٿار ڇئي، ٻي ڪوسي ڪانه پسن،
سمجهي ساڻ ڪنن، رک حب هالن ڏٽيءَ ڏي.

(18)

مج منهنجي پير کي، تون سمجهه ڪر سعيو،
شينهن سلامي جنهن کي، تا نمن سر نايو،
تنهن حضرت نرمل نوح تي، آهي رب سندو رايو،
منٺار چوي مرشد پاڪ کي، موليٰ مرڪايو،
پيو وڄائي وايو، رک حب هالن ڏٺيءَ ڏي.

(19)

مج منهنجي پير کي، پيون وايون سڀ وسار،
ڪنجون قريشيءَ هٿ ۾، ڏنيون رب سندي سرڪار،
تڪي سير سمنڊ جي، جتي ترت وهندي تار،
اُتي ٻه آسيئڙن کي، اچي پير اُڪاريندو پار،
اهي سيئي ڪم سرور شاهه کي، آهن الله ڏنا اختيار،
تون رک نظر راڄڙ چوي، ڪٽي اُپٽي نيڻ نهار،
پيو ڪم ڇڏي سڀ ڪار، رک حب هالن ڏٺيءَ ڏي.

(20)

مج منهنجي پير کي، جو سرور سوڀارو،
آهر ساڻ الله جي، تيو ڪامل قرارو،
اُپ ستين آسمان ۾، آهي جنهن جو نغارو،
تون وٺ تلقين تنهن جي، آهي مرشد موچارو،
سو مهند ٿي منٺار چئي، اچي ڪنڌ ڇوٽڪارو،
سمجهي سوارو، رک حب هالن ڏٺيءَ ڏي.

(21)

مج منهنجي پير کي، جنهن جا ڏيهه مڙيئي ڏاني،
مورهون ناهي ملڪ ۾، ڪو سرور جو ثاني،
جنهن تي آر الله جو، آهي رايو رباني،
مٿس راض رسول جو، جو حبيب حقاني،
تون وٺ تلقين تنهن جي، ڇڏي شوق شيطاني،
اُن مرشد ريءَ منٺار چئي، پيا فيض مڙيئي فاني،
ظاهر باطني، رک حب هالن ڏٺيءَ ڏي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(22)

مج منهنجي پير کي، جو نرمل ڏٺي نيل،
جنهن کي مالڪ ملڪ ڏنو، سچي رب جليل،
تون ناءِ متو منٺار چئي، وجي اڳيان تنهن اصيل،
ٻيا لاهي دل دليل رک، حب هالن ڏٺيءَ ڏي.

(23)

سٺو سمجهو ڳالهڙيون جي چڱايون چئجن،
مرشد ڏي منٺار چئي، جي سچي سڪ رکن،
تئي نہ سوڙ سڪرات جي، ڪا اوکي اُن شخصن،
ملڪ تن مردن ڪان، پڇاڻون نہ پڇن،
سختي سج سورج جي، لڳي نہ تڙڪو تن،
ءُ ٻچي دوزخ دور تئي، آڳ نہ اوڏي اُن،
ڪارڻ قريشيءَ ڄام جي، لکين لک ڇٽن،
ڪلمون جي ڪهن، اُهي ڇٽندا ايمان سان.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان پنجون

سومارن جي ڏهرن جو

(1)

سرور جي سومار تي، اچن پير فقير،
سيد اچن سادات ڪئي، صالح سرت سڌير،
حاڪم اچن حب مان، ڪئين اڪابر امير،
ادب نوڙت نياز سان اچيو، ڪن زيارت سرور پير،
دعا پنن درگاهه مان، اڪنڊ ساڻ اڪير،
تان پرور سڀ پوريون ڪري، ڏيو دلاسا دلگير،
هاڻ آئون ٻه منگان منٺار چئي، ڏج پٽ پوٽا ۽ کير،
يا منا مرشد مير، اهي پڇن مردادون من جون.

(2)

سرور جي سومار تي، اچن جنگ جوان،
ادب نوڙت نياز سان، اچيو پٽ سڏائين پان،
ساجهر صبوح سماهه ۾، هلڪا ڪن هوڳام،
دعا پنن درگاهه مان، دهرا گهرن دان،
تان رب گهڻو راضي ٿئي، الله منجهان احسان،
هاڻي آئون ٻه منگان منٺارچئي، مون کي دهرا ڏيارج دان،
سرور پير سجان، پڇن مرادون من جون.

(3)

سرور جي سومار تي، جيڪي جوان اچن،
سي درس اچي درگاهه ۾، ڪنهن چڱي رنگ رچن،
شرَ ۽ شيطان کان، بيشڪ سي بچن،
سرور سان سچن، مون کي گڏج منٺار چئي.

(4)

سرور جي سومار تي، اچن وير وريام،
ادب نِوڙت نياز مان، اچيو چاڪر ٿين غلام،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

سرور جيءَ سماهہ ۾، اچيو هلڪا ڪن هو ڳام،
دعا پنن درگاهہ مان، ونيو ڏٽيءَ جو نام،
تان رب گهڻو راضي ٿئي، ڏسيو سرور سندي سام،
تڙڪو تن شخصن تي، ڪونهي ڏينهن قيام،
ڪج مهر منٺار ڇئي، عالم جا امام،
منٺا مرشد ڄام، پڄن مرادون من جون.

(5)

سرور جي سومار تي، آيس آس ڪري،
ادب نوڙت نياز مان، پرتان پير پري،
تہ من سندم منٺار ڇئي، ڪنهن سوليءَ واٽ وري،
صحبت شال سري، منٺي مرشد پاڪ جي.

(6)

سرور جي سومار تي، اسين اڄ آيا،
ادب نوڙت نياز سان، اڇي پاند ڳچيءَ پايا،
محبت جي منٺار ڇئي، ملائج مايا،
منهنجي روح سندا رايا، تنهنجي صحبت ۾ سچا ڪرين.

(7)

تو در آيو آهيان، آس ڪري آسي،
سڪي ساهہ پساهہ ٿو، اندر اُداسي،
سا معلوم اٿئي منٺار چوي، گهوٽ منٺا غازي،
ٿيءُ روح منجهان راضي، تہ پڄن مرادون من جون.

(8)

تو در آيو آهيان، پير پري پرتا،
تہ جيڪي هون منهنجي حق ۾، اڪر جي اُبتا،
ميٺي سي منٺار چوي، سرور ڪج سبتا،
نظر ڪر نرتا، تہ پڄن مرادون من جون.

(9)

سيوا سرور پير جي، جي قرب منجهان ٿا ڪن،
سي هت بہ هون سنرا، مهند بہ ٿا مرڪن،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ڦريا سي ڦر جي ويا، اُهي ڪافر ڪونجن،
هوندا هاويءَ وچ ۾، آهي تهمت متي تن،
يا موليٰ مننار چوي، مون کي محبت ڏيارج من،
يا مالڪ مخلوقن، منهنجو ڪج صدق صديقيءَ پير ڏي.

(10)

سيوا ڪر سرور جي، تہ تئين موچارو،
هت بہ هجين سنرو، منجهہ قلب قرارو،
ڦريا سي ڦرجي ويا، اُن جو منهن ڪارو،
هوندا هاويءَ وچ ۾، اُن تي ملڪ ڪندا مارو،
سرور سويارو، متان متين مننار چوي.

(11)

سيوا سرور پير جي، منجهان قرب ڪريج،
اها متان محبت متئين، ڪو دل ۾ ڏيان ڌريج،
ڦريا سي ڦرجي ويا، تنهن ٽوليءَ ڪان ٽريج،
قابو قلب ڪريج، پنهنجي مرشد سان مننار چئي.

(12)

سٺي منهنجا سڏڙا، اچي حضرت ڪندو حمات،
رحم جي راڄڙ چوي، اچي پلي ڪندو برسات،
گڏيندو هن گوليءَ کي، ۽ سنديس ساڻ جماعت،
ڪلمون منجهان وات، چئو تہ چڱائي ٿئي.

(13)

سٺي سوالين سڏڙا، اچي لهندو سار سين،
ڇڏائيندو چيئن ڪان، توهہ ڪري سان تن،
مرڻ ويل مننار چئي، اچي مرشد بيهندو من،
لنگهائيندو لکيون اچي، حضرت سان هٿن،
ڪلمون جي ڪهن، اوءِ، چٽندا ايمان سان.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان ڇهون

مخدوم امين محمد جي تعريف جا ڏهر

(1)

سٽي منهنجا سڏڙا، سائين امين محمد ايندو،
ڪئين دلاسا دل کي، اچي ڏي وڏا ڏيندو،
مرڻ ويل منٺار چئي، اچي وسيلو ٿيندو،
هيءُ نماڻي نيندو، پلئه لائي پنهنجي.

(2)

ميان امين محمد اُجرا، دلبر دل جا يار،
پلين خاوند خلقيون، پاڪ پروردگار،
توکي نر نوازيو، عالم جي سردار،
تون پاڪريل پنجن تنن جو، سائين ڏيهه ڏٺي ڏاتار،
توکي دعا دستگير جي، ميان ملڪ ڏٺي مختيار،
تنهنجي مدد محمد ڪارڻي، ۽ چگا چارئي يار،
ڪج مهر منٺار سان، دلبر ٿيج مَ ڏار،
آهين وڏي آڌار، ڪنڌي ڏينهن قيام جي.

(3)

ميان امين محمد، اُجرا سگهه پريا سرور،
پلي خاوند خلقيون، پاڪ ڏٺي پرور،
توکي نر نوازيو، ڏيهه ڏٺي ڏاتر،
تون تني جو پاڪريل، آهي جني مٿي چادر،
اُتر ڏٺيءَ اُجاريو، ڪوڙ منجهان قادر،
ڪر مهر منٺار سان، ميان نمن ڏٺي نر،
ڪامل تنهنجا ڪَرَ، مولئي مٿاهان ڪيا.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(4)

ميان امين محمد اُجرا، تون پيرن ۾ پڌرو،
مشعل ملڪن ۾، آهين سرور سوجهرو،
ڪامل تنهنجي قدرت جو، ناهي پار پرو،
مرشد ساري ملڪ ۾، تون چنڊ چوڏهينءَ وارو،
توتي رب راضي ٿيو، پيو محمد موچارو،
ڪج مهر منٺار تي، جتي ترندو ترارو،
اُتي ورائيج وارو، تہ محشر مرڪندو ٿيان.

(5)

ميان امين محمد اُجرا، تون معرفت ماٽي،
توتي رب راضي ٿيو، جو ڏاتر ڏيهہ ڏٺي،
تو کي نر نوازيو، محمد مهر هٽي،
محب منا منٺار چئي، سرور ٿيءُ ساٽي،
پيارج پاٽي، اوکي اُجارن کي.

(6)

ميان امين محمد اُجرا، سڀاجها سائين،
تنهنجو سوالي آهيان، سي عرض بہ اونائين،
ملامتون منٺار چئي، ڪنهن لطف سان لاهين،
آسرو آهين، ڪنڌي ڏينهن قيام جي.

(7)

ميان امين محمد اُجرا، دل وٽيا دلدار،
طلب تنهنجي اٿم، گهڻي سڪ سردار،
منٺار چئي منهنجا پرين، تون پيرو ڪج پتار،
تون نہ وسرين يار، مون نہ وسارج ولها.

(8)

ميان امين محمد اُجرا، دل وٽيا دلبر،
طلب تنهنجي اٿم، آڪنڊ منجهہ اندر،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

منٺار چئي منهنجا پرين، اچي سار لهج سرور،
تون نہ وسرين ور، مون نہ وسارج ولها.

(9)

مياںَ امين محمد اُجرا، سخي شاهن شاھ،
تون بحر خدا جو بادشاھ، ڏر منجهئون درياھ،
ڪئين نوازيئي ڪيترا، نظر ساڻ نگاھ،
ڪر مهر منٺار سان، يا سچا سرور شاھ،
دليون پير داناءِ، سڻج منهنجا سڏڙا.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

حضرت مخدوم محمد زمان صديقي و قريشي (خامس) بن مخدوم محمد امين، "امين" سائين، سجادہ نشين درگاہ سرورِيہ حضرت مخدوم نوح عليہ الرحمة
(ولادت: 1 جمادي الاول 1278ھ - وفات: 28 رمضان 1331ھ)

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان ستون

ميان محمد زمان وٽ ڏهر

(1)

ميان محمد زمان منهنجا، پرين سڻ سوال سڪٿاري،
تون هلي شير شڪار ڪر، نرمل ڏانهن ناري،
مهراڻون منٺار چئي، تو ڪي سرور تو ساري،
وسيلا واري، ڪر نظر نوازڻ جي.

(2)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، تي هيٺن سان همراهه،
مدد تنهنجي مصطفيٰ، ۽ حامي حضرت شاهه،
هلي شير شڪار ڪر، تون نرمل ناري ڏانهه،
موهر جا منٺار چئي، وڻ ٽڻ چوندا واهه،
اڳرو ڪريئي الله، ڪر نظر نوازڻ جي.

(3)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سگهه پريا سائين،
نرمل ناري ملڪ تي، تون واڳون ورائين،
هيءَ مهراڻون منٺار چئي، مرشد مرڪيائين،
اڳڻ آسيڙن جي، شل پير اچي پائين،
آسرو آهين، ڪر نظر نوازڻ جي.

(4)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سڻ سائل جا ٻه سوال،
نرمل ناري ملڪ تي، تون رک خان خيال،
موهر سان منٺار چئي، ڪر پلايون پال،
لائق پريا لال، ڪر نظر نوازڻ جي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(5)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، پيڙهيءَ ڏٺيءَ پاڳ،
نرمل ناري ملڪ تي تون وار وسيلا واڳ،
موهر جا منٺار چٺي، اڇي بخت چڱا ڪر ڀاڳ،
سرور سندم سياڳ، ڪر نظر نوازڻ جي.

(6)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سگهه پريا سلطان،
تون ناري ۾ نج آئين، ڪرم ڪري احسان،
هيءُ مهراٺون منٺار چٺي، اڇي خوش وسائي خان،
منهنجي اندر جا ارمان، اڄ دوست ڏٺي ڏک دور ٿيا.

(7)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سگهه پريا سردار،
تون نياري ۾ نج آئين، ميان اڙين جا آڌار،
هيءُ مهراٺون منٺار چٺي، اڇي مرڪائي مهندار،
منهنجي دل جا غم غبار، اڄ دوست ڏٺي ڏک دور ٿيا.

(8)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سگهه پريا سرور،
تون ناري ۾ نج آئين، وارث منهنجا ور،
هيءُ مهراٺون منٺار چٺي، اڇي نوازئي نر،
منهنجيءَ دل جا غم گوندر، اڄ دوست ڏٺي ڏک دور ٿيا.

(9)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سائين نور پريا نوري،
تون ناري ۾ نج آئين، حضرت حضوري،
منهنجي من گهري منٺار چٺي، اڇي پير ڪٺي پوري،
منهنجي من جي معموري، اڄ دوست ڏٺي ڏک دور ٿيا.

(10)

ميان محمد زمان منهنجا پرين، سائين ڪامل قطب ڪبير،
تون ناري ۾ نج آئين، سائين وارث منهنجا وير،

منهنجي من گهري مننار چئي، اچي پچائي پير،
سندا سور سرير، اچ دوست ڏني دک دور ٿيا.

(11)

بسم الله پلي تون آئين، منهنجي جيءَ سدا جاني،
منهنجو سکيو ساھ پساھ ٿي حبئون حيراني،
تنهنجي منهن ڏني مننار چئي، ويئي اندر ارماني،
سرور سبحاني، ڪر نظر نوازڻ جي.

(12)

بسم الله پلي تون، آيون دل سندا دلبر،
منهنجو سکيو ساھ پساھ ٿي، هئي اڪنڊ منجهه اندر،
تنهنجي منهن ڏني مننار چئي، غم لٿا گوندر،
سرور پير صدر، ڪر نظر نوازڻ جي.

(13)

بسم الله پلي تون آيون، شڪر الحمد الله،
منهنجو سکيو ساھ پساھ، ٿي هو اڪنديو ارواح،
تنهنجي منهن ڏني مننار چئي، لٿو غير گناھ،
امن ڏيئي الله، ڪر نظر نوازڻ جي.

(14)

بسم الله پلي تون، آيون دل سندا دلدار،
منهنجو سکيو ساھ پساھ، ٿي دلبر تو ڪان ذار،
تنهنجي منهن ڏني مننار چئي، گوندر ويا غبار،
سرور شاھ سردار، ڪر نظر نوازڻ جي.

(15)

بسم الله پلي تون آيون، منهنجا منا مرشد لال،
منهنجو سکيو ساھ پساھ ٿي، ڪارڻ تو جمال،
من سندا مننار چئي، سائين سٽيم سوال،
پلا ڪري پال، ڪر نظر نوازڻ جي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(16)

محمد زمان پير سان، مدد محمد مير،
هيو حامي حضرت شاهه هو، ۽ ڏاڏس نوح فقير،
مدين کي منٺار چئي، تڙي ڪيئون تغير،
دشمن ٿيو دلگير، سرور سوڀارو ٿيو.

(17)

محمد زمان پير جو، نگهبان الله،
هيو مدد محمد مصطفيٰ، حامي حضرت شاهه،
مدعين جو منٺار چئي، رد خدا ڪيو راهه،
ٿيا دشمن دوزخ چاهه، سرور سوڀارو ٿيو.

(18)

محمد زمان پير سان، مدد محمد جام،
هيا چارئي يار رسول جا، جن دين اُجاريو اسلام،
حسن مير همراهه هوا، ۽ حامي حسن امام،
۽ مدعين جو منٺار چئي، ڪٽي نبيءَ وڄايو نام،
ڪافر ٿيا قتلام، سرور سوڀارو ٿيو.

•

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان اٺون

مخدوم ظهير الدين جي تعريف جا ڏهر

(1)

ميان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ٻڌي دين سندي دستار،
مذهب محمديءَ ڪي، ڪڍي الھ ڏني آڌار،
شريعت شعاع ڪيو، اُجري انهيءَ وار،
طريقت تازي ٿي، ڪيا حقيقت هيڪار،
معرفت منتار چڙهي، ڪيا مرڪي ميگھ ملهار،
سرور شاھ سردار، اهي منزلون موڪليون.

(2)

ميان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ٿيو والي ولايت،
اصل آهي اُن ڄام سان، قادر جي قدرت،
اجاري اڄي ڪيائين، شافيءَ جي شريعت،
طريقت تازي ٿي، ڪيو حسن حقيقت،
مرڪائي منتار چڙهي، منزل معرفت،
سيڪا سرور شاھ ڪي، ٿي نصيب نعامت،
سو ڪامل ڪندو ڪن ٻين ڪي، حضرت هدايت،
ملندو فيض فقراھ ڪي، تنهن ڀلي جيءَ برڪت،
مهندا محشر ماڳ ۾، جتي ٿيندي قائم قيامت،
اتي ٿيندي ساجهر شفاعت، صديقين جي سپاھ تي.

(3)

ميان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ويٺو مسند مٿي مور،
منجھ قلب منتار چڙهي، ٿيو ذڪر جو زور،
تابش طالبن تان، ويو شيطاني شور،
ويئي دلگيري دل تان، هينئڙي مٿان هور،
مليو امل اتور، پلئه لڳندي پير جي.

Gul Hayat Instutute

Scanned with CamScanner

(4)

مِيان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ٿيو شاهن جو پڻ شاهه،
تنهن اجاريو اسلام کي، جو هو رسولي راهه،
سو حضرت هدايت جو، درس آهي درياهه،
ٻيا سوين سانگ سمونڊ مان، تا نڪرن ندي ڏانهه،
ٻيون ڪسيون ڪوريون ڪيتريون، ٿو روهي سيڪو واهه،
تيئن منجهه قلب منٺار چئي، اچي جاڳيو اسم الله،
لتو غير گناهه پلئه، لڳندي پير جي.

(5)

مِيان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ٿيو دائم درست دين،
آيو مرشد ملڪ ۾، غوث العالمين،
سو مهند ڪيو منٺار چئي، احمد ڄام امين،
ڇو گذارين غمگين، وڃ تہ واصل تون ٿئين.

(6)

مِيان ظهيرالدين ظهور ڪيو، آهي گاديءَ متي گهوٽ،
ٿو واهه وحدت جو وهي، چڙهندو چوٽا چوٽ،
تنهن شهر بحر آباد ڪيا، واهڻ وسيون سڀ ڳوٺ،
سو رعيت جو راڄ چئي، ٿيو قريشي ڪوٽ،
تنهن مرشد ريءَ نہ موٽ، وڃ تہ واصل تون ٿئين.

(7)

مِيان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ٿيو والي ولايت،
اجاري اچي ڪيائين، شافيءَ جي شريعت،
بانگ صلوات نماز ڏي ٿي، ماڻهن کي محبت،
ٿيو زور ذڪر جو، نوري نيامت،
سروريءَ سماهه جي، ٿي ٻها ۽ برڪت،
تنهن مرشد سان منٺار چئي، آهي رسول جي رحمت،
تنهن حضرت جي حرمت، ملڪ موچارو ٿيو.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(8)

ميان ظهيرالدين ظهور ڪيو، ويٺو مسند مٿي مير،
سو حقدار حضرت ابابڪر صديق جو، ورثي وارو وير،
ڏاڏو جنهن جو شيخ شهاب الدين، ڪامل قطب ڪبير،
مائٽ مڪمل جنهن جو، نرمل نوح فقير،
سرور لقب جنهن جو، ۽ محمد جو وزير،
سو امين محمد گهوٽ جو، پٽ پاڳارو پير،
صحيح صديقي سلڇڻون، ڪٽي الله ڪيو اڪسير،
سو مرشد آهي مننار جو، دست بہ دستگير،
اهڙو پير امير، هلي حضرت هالن ۾ ڏسو.

(9)

ميان ظهيرالدين ظهور ڪيو، سڀ اولياءَ جو اظهار،
مائٽ مڪمل جنهن جا، نرمل نور نبار،
اولين سن ۾ حضرت ابابڪر صديق، هو والي وڏو يار،
ڇهين سن ۾ شيخ شهاب الدين هو، قطبن جو ڏاتار،
نائين سن ۾ نوح فقير هو، سرور شاهہ سردار،
تيرهين سن ۾ طالبن جو هو، امين محمد اُجار،
چوڏهين سن ۾ چاڳلو ٿيو، ڇام پريل پڳدار،
نيامتون نصيب جنهن کي، تيون شاڪر ڪئون شمار،
لکڻ اخلاق عادتون، آهي مڙني ۾ موچار،
تهدل طالب تنهنجو، آهي مداحي مننار،
سو ڪامل ڪلادار، هلي حضرت هالن ۾ ڏسو.

Gul Hayat Institute

(10)

حرف حقيقت هيڪڙو، جان ڪيو مطالع مون،
ڪلمون لا اله الا الله جو، هو جان پڙهي پروڙيو سون،
تہ ريءَ خدا ٻيو ناهہ ڪو، جنهن کي چوان ڏون،
آءُ پڻ آهيان ڪو نہ ڪو، تون رب آهين تون،
مننار پنهنجي من مان، ماري ڇڏج مون،
عرش آسمان ٻون آهي، هو نگہ مڙيائي هيڪڙي.

Scanned with CamScanner

داستان نائون

سائين مخدوم غلام محمد جي تعريف جا ڏهر

(1)

آيو پوٽو پکن ڏٽيءَ جو، جنهن جو امين محمد نام،
پيو والد ولي جنهن جو، ميان پارس پريل چام،
آئون تہ اصل کان آهيان، گولو سندن غلام،
چئي کلمين جو کلام، مون کي صديقين سمجهايو.

(2)

آهي پوٽو پکن ڏٽيءَ جو، جنهن مون کي هو ڏنو فيض فقير،
پيو سندس والد ولايت جو ڏٽي، آهي تنهن پٽ پاڳاري پير،
ٽيون پاڻ بہ آهي اولياءُ، نورانيءَ تصوير،
ٿيون خوشيون شاديون کير، اڄ مون اڱڻ منٺار چئي.

(3)

آيو پوٽو پکن ڏٽيءَ جو، کامل کرارو،
پيو والد ولي جنهن جو، آهي پارس پاڳارو،
تنهن غلام محمد گهوٽ ٿي، اچي نوازيو نارو،
پيو من تان مونجهارو، ويو مريدن جو منٺار چئي.

(4)

آيو پوٽو پکن ڏٽيءَ جو، دولت جو ڏٽي،
همياٽيون هالن مان، آيو خزانا کٽي،
ڏاتار ڏيندو تنکي، هوندي جن کي گهرج گهٽي،
اها ورچ ملي ويساه کي، جنهن جي قيمت کوڙ کٽي،
جنهن کي طالب جي ٽٽي، تنهن کي ماٽک ملن منٺار چئي.

(5)

آيو پوٽو پکن ڏٽيءَ جو، جيکو محمد جو امين،
آهي نسب نوح فقير جو، جيکو غوث العالمين،
ءُ والد وليءُ جنهن جو، آهي ميان ظاهر ظهيرالدين،

Gul Hayat Institute
Scanned with CamScanner

مخدوم غلام محمد قريشي ۽ صديقي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

سو ڀـ حضرت نرمـل نـوح جـو، آهـي سـجاده نشـين،
اچي دوست وڏايـو ديـن، تنهـن پـٽ پاڳـاري پيـر جـي.

(6)

آيـو پوٽـو پڪـن ڏٽـيءَ جـو، نسـورو ئـي نـور،
آهي والـد ولـيءُ جنهنجـو، جنهـن کـي حبيبـي حضـور،
سو غلام محمد گهوٽ ئي آهي، محمد وٽ منظور،
تنهـن موهـر ۾ منـنـار چـئـي، کـيـو ديـن سـنـدو دسـتـور.
ويـو ولهـن جـو وهلـور، ڏنـئـي اَمـل مـاڻـڪ اڻ ميـا.

(7)

آيو پوٽو پڪن ڏٽيءَ جو، جنهنجو منهن منور مهتاب،
والـد ولـيءُ جنهنجـو، جيڪـو عـالـم جـو آفتـاب،
معافي مڙوئي ٿيئي، جنهن جي ڏسڻ سين ڏوهه حساب،
هيءُ تنهن پٽ پاڳاري پير جو، جنهنجي صحبت ڪرڻ ثواب،
تنهـن آنـدو حيـات آب، ڪـي مـرد پيـن منـنـار چـئـي.

(8)

جيڪـي مـرد پيـن مـنـنـار چـئـي، سـي هجـن حيـاتـي،
ان تـي آهيـئـي ڪونـ ڪـو، مـرڻ ۾ مهمـاتـي،
ڪـري نـابود نفـس ڪـي، وجـي ذات ۾ ٿيـا ذاتـي،
اهو بخر و بقا تي ٿو، ملي مرشد ڪئون منـنـار چـئـي.

(9)

امـل مـاڻـڪ اڻميـا، ڏاتـار ڏينـدو تـن،
جيڪـي احمـديءَ اسـلام ڪـي، وڏيءَ دل وسـهن،
تـ ملنديـون منـنـار چـئـي، اهـي سـوغاتـون سـچـن،
ڪڏهن حـاصل ڪيـن ٿـئـي، سـا قيمـت ڪـافـرن،
ٿيا سو سڪ صادقن، جـن چيـو ڪلمـون قلـب سـان.

(10)

جـن چيـو ڪلمـون قلـب سـان، صـادق اليقيـن،
سـي دوزخ جـي دوفـان ڏي، ڪـڏهن وينـدا ڪيـن،
بيشـڪ وينـدا بهشـت ڏي، چيـو نبـيءَ العـالمين،
سو ڪلمون ساڻ قلب يقين، شل ٿيئي مون کي نصيب منـنـار چـئـي.

داستان ڏهون

پير ميان غلام حيدر جي تعريف جا ڏهر

(1)

بسم الله يلي ڪري آيو، پٽ پاڳاري پير،
سهسين سرهايون ٿيون، خوشيون شاديون ڪير،
درد دوڪا دور ٿيا، سدا سور سرير،
من اندر منٿار چئي، ٿي دلڙيءَ ڪي دل ڏير،
وٺندا فيض فقير، غلام محمد گهوٽ ڪان.

(2)

بسم الله يلي ڪري آيو، نسب نوراني،
پٽ پاڳاري پير جو، ۽ صورت سبحاني،
تنهن غلام حيدر گهوٽ جي، آءُ ٻانهوٽي ٻانهي،
ماٺي شل منٿار چئي، جڳ ۾ جواني،
ويئي اندر ارماني، پسندي صورت پير جي.

(3)

بسم الله يلي ڪري آيو، هيءُ مرد موچارو،
والد ولي جنهن جو، آهي پارس پاڳارو،
تنهن غلام حيدر گهوٽ، هي سڀ نوازيو نارو،
مهراڻو منٿار چئي، ٿيو سياڳو سارو،
لٿو مونجهارو، قلب قريشي نئون ڪيو.

Gul Hayat Institute

(4)

بسم الله يلي ڪري آيو، سروري سلطان،
پٽ پاڳاري پير جو، خوب صورت خان،
هر دم هجي حيات سو، شل جيئي جوڙو جوان،
تنهن غلام حيدر گهوٽ جي، آئون قدمن تان قربان،
منٿار ٻـ منگتو ان جو، پٽ ڳائيندڙ پان،
دل جو دين ايمان، اچي نوحاٽي نئون ڪيو.

Scanned with CamScanner

مخدوم غلام حيدر صديقي و قريشي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(5)

بسم الله پلي ڪري آيو، سو هالن منجهان هاڻ،
ڪلمون جنهن جي قلب ۾، آهي سانجهر سنجهه سياڻ،
ڪو نيڪ نصيبن سين، ملي ٿو اڄ انهيءَ اهڃاڻ،
تنهن غلام حيدر گهوٽ جي، آهي صحبت منجهه سرهاڻ،
مر مرڪئون منٺار چئي، سو پير پسندي پاڻ،
لٿي ڪنگالن ڪاڻ، ڏسندي منهن ڏاتار جو.

(6)

بسم الله پلي ڪري آيو، سومرد مٽياندار،
نسب نرمل نوح جو، منهن منور موچار،
پٽ پاڳاري پير جو، سونهن پريو سالار،
تنهن غلام حيدر گهوٽ تان، آئون صدق ٿيان سؤ وار،
مر مرڪي منٺار جو، آيو صديقي سلڇڻون.

(7)

بسم الله پلي ڪري آيو، منهنجو اکين آسا بند،
جنهن تي آر الله جو، خوش راضي خاوند،
مٿس راض رسول جو، جو مير مٿو محمد،
تنهن غلام حيدر گهوٽ جو، آهي راهه شريعت رند،
سو دائم قائم دين تي، جو پيءُ ڏاڏي جو پنڌ،
مون چيو منٺار چوي، شڪرانو الحمد،
سرهو ٿيم سَند سَند، جو آيو صديقي سلڇڻون.

Gul Hayat Institute

(8)

بسم الله پلي ڪري آيو، قريشي ڪامل،
پيءُ ڏاڏي جي پير تي، ۽ شريعت سين شامل،
عقل اڪابر امير، سو علم جو عامل،
منٺار منگتو ان جو، ناليرو نامل،
سو تابع تامل، دان گهري ٿو دهرا.

Scanned with CamScanner

(9)

غلام حيدر گھوٽ تي، راضي رب الله،
ٻئو مير محمد مصطفيٰ جو، شافي شهنشاهه،
ٽي واهر وڏي يار جي، چوٿون حضرت علي همراهه،
پنجي نواز نوح فقير جي، جنهن جو دائم آهي درگاهه،
ڇهون امين محمد گھوٽ جو، آهي پردو مٿس پناهه،
ستون بابس ظهيرالدين جو، آهي نظر نواز نگاهه،
منٺار ٻه منگتو ان جو، آهي سوالي سنجهه صباح،
سولو ٿئي من ساهه، ملڪ مهابي ان جي.

(10)

ميان غلام حيدر گھوٽ، تون سڻ منهنجو سوال،
آئون اوهان جو آهيان، ڪيرت دار ڪوال،
دعا دين ايمان جي، منٺار گھري تو مال،
ڀيو ٻه سندم حال احوال، پرنج پنهنجي رب کي،

(11)

ميان غلام حيدر گھوٽ، تون عاليشان امير،
تون نسب نرمل نوح جو، کنڊ مصري جيئن کير،
منهنجي پارت پارس کي، ڪجان جيڪو ڪامل قطب ڪنبير،
من راضي ٿئي راهوند ڏٺي، مون تي پکن وارو پير،
موٽي سو منٺار کي ڏي، من فيض فقير،
آهي وقت آخير، شل لڄ پت لوئي جي رهي.

●

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان يارهون

ڏهر مرشد صاحب سائين غلام محمد جي مسافريءَ جا

(1)

حضرت هالن مان چڙهيو، مرشد موچارو،
غلام محمد گاديءَ نشين، پارس پاڳارو،
آيو رستي ريل جي، ڪامل قرارو،
اڳ لشڪر لٿل بوچڙاهه تي، هو سپاهه سندس سارو،
هي مهراڻو منٺار چئي، اچي نوازيائين نارو،
سو فيض وڏي وارو، آيو وارث وريل شاهه وٽ.

(2)

وارث وريل شاهه وٽ، آيو سرور شاهه سلطان،
وڏايائين وريل شاهه جو، شاهي شرف ۽ شان،
مليس املاڪ عزت جي، ۽ ملڪ سڄي ۾ مان،
پوءِ مرشد مهربان، حضرت چڙهي هسوار ٿيو.

(3)

حضرت چڙهي هسوار ٿي، منجهه انڙن آيو،
جوٽيجو جوان جڙي پيو، جتي پير پرينءَ پايو،
پوءِ سيد ساجن شاهه کي، ڪيو سائينءَ سجايو،
پوءِ رکي رحمتي رايو، آيو مرشد مير خان شاهه وٽ.

(4)

مرشد مير خان شاهه وٽ، آيو قريشي ڪامل،
ٽنڊي منا خان ۾، اچي لٿو اڪمل،
عالي شير شاهه جي اولاد کي، ٿو نوازي نرمل،
ان جون ڪري مرادون حاصل، خوش ڪيائين خان محمد فقير کي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(5)

خوش ڪيائين خان محمد فقير ڪي، جنهن تي داتا نظر ڌري،
تہ ميلو مرڪندو مندان مند، جتي بحرم شير بري،
وٺي دان دعا جو، وڃ واڳهين ڏانهن وري،
پوءِ پاڻ اتان اسري، سرور چڙهي سوار ٿيو.

(6)

سرور چڙهي سوار ٿيو، ڪيائين ڪوڙي ۾ خاصخيلي خوشحال،
آيو مرشد مولائي وٽ، سٺي ان جو سوال،
سائين غلام محمد غريبن سان، تو ڪري پلايون پال،
پوءِ لائق پريو لال، آيو مرشد مُور هَڏي ۾.

(7)

مرشد مُور هَڏي ۾، آيو پرمَلُ پير پري،
دعا درس عبدالله ڪي، تو قريشي ڪري،
چنگل پوٽا چگا ٿيا، ٿي ان جي پت پري،
پوءِ دليئون خيال ڌري، آيو جوڙڻ جُهيليءَ ڪي.

(8)

آيو جوڙڻ جُهيليءَ ڪي، سرور شاهہ سردار،
جتي ولد ويڌل شاهہ جو، ٿيو بقادار بهار،
قائم شاهہ ڪي قرب سين، تو ڏاتيون ڏي ڏاتار،
پوءِ حضرت ٿي هسوار، آيو وارث وڪئي پوٽن ۾.

(9)

آيو وارث وڪئي پوٽن ۾، سٺي عرض سندن آزي،
سائين غلام محمد غريبن تي، اچي رهبر ٿيو راضي،
دعا ڪيائين درسن ڪي، سي پرچي ٿيا پازي،
جا آهي نرمل نوازي، تنهن آيو ڪاٽيءَ ۾ خير سان.

(10)

آيو ڪاٽيءَ ۾ خير سان، احسان سندس اهڙا،
جتي دونهون اگيئي دکايائين، قرب ڪري کهڙا،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

جتي سڀ ڪنهن سهائي سومار تي، ٽين مجمع ۾ ميڙا،
اهي وسائي ويڙها، رهبر رونجهن ڏانهن چڙهيو.

(11)

پوءِ رونجهن کي راضي ڪري، وري حضرت ٿيو هسوار،
اڳڻ اسان جي آيو، سرور شاهه سردار،
مُرڪي هيءُ مڪان ٿو، ۽ مرڪي ٿو منٺار،
ڪيو سرور شاهوڪار، سو مرڪي مير حسن ٿو.

(12)

مرڪي مير حسن ٿو، جنهن جا ٿيا اوطارا آباد،
هجي امن ۽ امان ۾، اسان جو اولاد،
درد دوڪا دور ٿين، هجن شاديون ۽ دلشاد،
پوءِ انهين جو اعتقاد، هجي قائم قريشيءَ پير ڏي.

(13)

قائم قريشيءَ پير کي، ٻيا ٻہ وسهن جي ويساهه،
تنهن پيراٽي جي پيڙ وئي، ٿيو آجو عبدالله،
سمر سجوڙا ٿيا، ساجهر سنجهه صباح،
اڄ سانباهي آهہ وري، ڪاٽيءَ مان ڪپري ڏي.

(14)

ڪاٽيءَ مان ڪپري ڏي، چڙهيو پارس پاڳارو،
مهماني مختيارڪار ڪئي، اتي ڪيو ڊول پرينءَ ڊارو،
نبي بخش نيڪ بخت جو، ٿيو سبتو سٽارو،
شاديون ٿيون ان شهر ۾، هنڌ هنڌ ھاڪارو،
اتان نر هٽي نارو، آيو ڪامل ڪُور ٽريءَ ۾.

(15)

ڪامل ڪور ٽريءَ ۾، اچي پير پرينءَ پاتا،
مريد مخدوم نوح فقير جا، منهنجي سائينءَ سڃاتا،
سڀ ڀلاٽي برادر ٿيا، ڪم ۾ ڪمائتا،
اُن کي دان ڏيئي داتا، آيو نوازڻ نانگنين کي.

(16)

آيو نوازڻ نانگنين کي، تا سونهن سابئاٽي،
فقير محمد جي فرزندن جو، اچي پيتائين پاٽي،
اولاد ابهندي فقير جو، ٿيو همت پريو هاٽي،
پوءِ وري سرور ٿيو، ساٽي ڪيٽيءَ ۾ ڪنبير سان.

(17)

پوءِ ڪيٽيءَ مان ڪنبير ڪان، آيو ورنهن ويرُ وري،
دعا جي نظر دائماڻين تي، اچي داتا پير ڏري،
محمد حسن مرڪيو، آهي ان جي پت پري
ساعت ٿي سيئي، ڌُهري ڏلاٽين جي.

(18)

دلاٽي دهرا ڪري، چڙهيو غلام محمد گهوٽ،
حضرت حاجي ڪانيوءَ جو، هلي ٿيو قريشي ڪوٽ،
محمد هاشم مرڪيو، جنهن جو ٿيو اجهو اڪمل اوٽ،
درياءَ دعا جو پلٽيو، چڙهندڙ چوٽان چوٽ،
اتان پيران اڻ موٽ، آيو سرور سهونجيءَ ۾.

(19)

سرور سهونجيءَ ۾، اچي پير پرينءَ پايا،
اڳڻ آسيئڙن جا، ٿيا سبتا سجايا،
پوءِ مير بَحرَ منٺار چئي، منهنجي مرشد مرڪايا،
رکي رحمتي رايا، آيو رهبر رني ڪوٽ ۾.

(20)

آيو رهبر رني ڪوٽ ۾، سرور شاهه سلطان،
مرد مير بحرن ۾، ٿيو جاني جڙي جوان،
مرشد ڪان منٺار چوي، مليو انهن کي ايمان،
پوءِ ٿي مڪمل مهربان، مرشد چڙهيو متوڻ ڏي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(21)

مرشد آيو مٿوڻ ۾، ٿي کنڊ مصري ۽ کير،
حضرت حبيب الله کي، کيو سيرو ۽ سڌير،
سڀ چانهيا چڱا ٿيا، جن کي ڏنو فيض فقير،
پوءِ اتان پارس پير، ڊولڻ ڊيپي ڏي چڙهيو.

(22)

ڊولڻ ڊيپي ۾ آيو، ۽ کل جو سريو ڪاڄ،
حامي ٿيو حافظ سين، جتي راڄڙن جو راڄ،
جيئو بلندو جوان ٿيا، ڏاتر ڏنن ڏاج،
محراب متارو ٿيو، اڪمل ڪيس علاج،
پوءِ سانوڻ سان سرتاج، پاڙ پرين پرڇي پيو.

(23)

پاڙ پرين پرڇي پيو، سرور شاهه سلطان،
رونجهي تي راضي ٿيو، مرشد مهربان،
لال محمد کي لائق ڪري، ڏنو اولياءَ ايمان،
ڪميٽو ڪفران، حضرت هٿائي ڇڏيو.

(24)

حضرت هٿائي ڇڏيو، ڪميٽو ڪفار،
پوءِ چڙهي هليو چاڳلو، ڏاڪٽان ڏي ڏاتار،
خان ميربحر خوش ٿيو، جتي آيو مرشد مٺياندار،
محمد يعقوب مرڪيو، ٿيو بنجي باغ بهار،
سو رئيس رسائي پيو ڪري، ٻڌيو ڪمر قربدار،
پوءِ اتان رڪي آر، سرور چڙهيو سگهه ڏي.

(25)

سرور اچي سگهه ۾، ميرلُ مرڪايو،
ايمان جي اعتقاد ۾، الهڏنو آيو،
تن ماڇين وٽ منٺار چئي، پير پرينءَ پايو،
پوءِ رڪي رحمتي رايو، چڙهيو چانيسريءَ ڏي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(26)

چڙهـــي چانيســريءَ ۾، آيـــو وٽ اســـماعيل،
انهن رونجهن جي راڄ جي، آهي سهٽي نيت سبيل،
جي قريا نـ نـوح فقيـر کـان، آهي اها سنڌين اِيل،
پـوءِ واري واڳ وصيـــل، ســرور ســرائن ڏي.

(27)

آيــو ســـرور ســـرائن ۾، مهـــارون مـــوڙي،
حـــاجي خـــان مـريءَ جـون، تـو جڳهيـون جـوڙي،
ســرائي ســهراب خـــان جـــا، کيمـــان تـــو کـــوڙي،
مرشد، محمد هاشم جا، هنيان منجهه کلا کانوڙي،
ناهي مجال کنهن مخلوق کي، جو ان کي اکوڙي،
ٿيا سمر سجوڙي، پٽ مبارک خان مريءَ جا.

(28)

مبارک خان مريءَ کان، چڙهيو سرور شاهه سلطان،
راضـي ٿيــو رونجهــن تـــي، مرشـــد مهربـــان،
ٿيـــا صيفلاٽـــي ســهاڳ ۾، ونـي دعـا جـو دان،
ڏيئـي انهـن کـي ايمـان، اڇـي لٽـو آٽـاه ۾،

(29)

اڇي لٽـــو آٽــاه ۾، جتـــي صـدق ۾ ســائينداد،
سائين غلام محمد گهوٽ ڏي، آهي گهڻو اعتقاد،
مهابي مخدوم نوح فقير جي، مليو عيدل کي اولاد،
شکر ٿيو دل شاد، ٻيا ڇورا ڇيهن کان ڇٽا.

(30)

سڀ ڇـورا ڇيهـن کـان، ڇٽـا ٿيـا مڙئـي موچـارا،
پوءِ آيو چڙهـي اوبـاهئي وٽ، جنهـن اڏيـا اوطارا،
ســي جوٽيجـا جـڙي پيـا، کـانڙيءَ وارا،
پـوءِ نـر هٽـي نـارا، هليـو جـوان جنجهيـن ڏي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(31)

اڇي جوان جنجهين ڪي، ڏات ڏني ڏاتار،
مرشد موچارا ڪيا، ڪاڪا قربدار،
پوءِ سرور سواري ڪئي، موچاري مهندار،
سرور شاهه سردار ڪيو، سائينءَ ڏنو سهاڳ ۾.

(32)

ٽيو سائين ڏنو سهاڳ ۾، جنهن ڊريو ڇڱو ڊارو،
اڇي لٿو ان وٽ، منهنجو مرشد موچارو،
جي ڪيائين ستائون، سهٽيون سو اُجريس اوطارو،
پوءِ پارس پاڳارو، الهڏتي وٽ آيو.

(33)

الهڏتي وٽ اڇي، لٿو سرور سوپارو،
دودو پٽ حاجيءَ دلوُ جو، ڪيو مرشد موچارو،
پرتو پنگواڻن سان، سو پارس پاڳارو،
لٿو سڀ مشڪل منٺار چئي، گوندر غم سارو،
ڪري سبتو ستارو، پوءِ چڙهي چٺوڙيءَ ڏي هليو.

(34)

چڙهي چٺوڙيءَ ڏي، هليو سرور سنڌ والي،
خليفي خير محمد جي، اڇي عزت ڪيائين عالي،
پيرل فقير پر ٽيو، سو مرڪيو موالي،
ان ڪي ڪري خوشحالي، پوءِ چڙهي چٺوڙي مان هليو.

Gul Hayat Institute

(35)

چڙهي چٺوڙيءَ مان هليو، ڪيائين سنڌڙيءَ ڏي سعيو،
پارس پير محمد وٽ، پير اڇي پايو،
لائق پير لونگ جو، اڇي ويڙهو وسايو،
پوءِ رکي رحمتي رايو، چڙهيو وارث ولواريءَ ڏي.

Scanned with CamScanner

(36)

آيو وارث ولواريءَ ۾، ٿيو سادي جو سياڳ،
تنهن راڄڻن جي راڄ جو، آهي بخت پلو ٿيو ڀاڳ،
انهن تان احسان سين، لهي ويو سڀ لاڳ،
سو مَرُ مَرڪي ماڳ، جتي مرشد اچي مننار چئي.

(37)

جتي مرشد اچي مننار چئي، سي شڪر ٿيا دلشاد،
چڙهي چندن ۾ آيو، ڏانهن نرمل نئين آباد،
مَهَر موچارا ٿيا، هو منگهن منجهه مراد،
پوءِ اسان جي استاد، وري وساڻن تي وڙ ڪيو.

(38)

وساڻن تي وڙ ڪيائين، جتي پيرواريءَ جون ناريون،
ميئين غلام محمد ان غريبن ۾، اچي ڪي گهڙيون گذاريون،
الهڏني عيساڻيءَ جون، مجيون اولياءَ آريون،
سي مهلون موچاريون، جڏهن جوڙيائين جمعت راءِ ڪي.

(39)

پوءِ جوڙيو جمعت راءِ ڪي، ميئين غلام محمد گهوٽ،
ٿيس مراد مننار چئي، آيو اولياءَ جي اوٽ،
سو نڪت پٽ نارائڻ داس جو، وينل ٻيرانيءَ ڳوٺ،
آيس تاثير تارا چند جو، پڌرو سان پالوٽ،
ٿينديون نديون پئدا نوٽ، انهين ديوانن جي دهن مان.

(40)

ديوانن جي ديهه مان، هليو ڪامل پير ڪهي،
شوقعون شير جي ڳوٺ ۾، آيو وارث رير وهي،
ٻروچن تي ٻاجهه ڪري، ٻيو راول رات رهي،
پوءِ صبح جو سنبهي، حضرت هالن ڏي چڙهيو.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(41)

حضرت هالن ڏي چڙهيو، فقير جو فيض درياهہ،
اڇي ورتائون شاهي رستو، شهدادپور کان ٿي هليا هالن ڏانهن،
شمس جيئن شعاع ڪري، ڄڻ چنڊ چوڏهينءَ ماهہ،
اتي آيو استقبال لاءِ، سندس شهزادو شاهہ،
ميون الهہ بچايو ادب سين، آيو پاءِ امراهہ،
ميون غلام محي الدين غماز سان، آيو تعظيم ڪرڻ تيلاهہ،
پوءِ لطف ساڻ اچي لٿو، منجهہ بنگلي بادشاهہ،
شاديون ٿيون سڀ شهر ۾، ۽ سرهو سندس سپاهہ،
ميون غلام محمد جيئن گهري، تو ڪري ايئن الله،
شڪر الحمد الله، ٿيو هالن ۾ حج اڪبري.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان ٻارهون

ڏهر مرشد سائين محمد زمان
طالب الموليٰ جي منزلن جا.

(نوٽ: ان وقت سائين مخدوم طالب الموليٰ جن شاعري ڪونہ ڪندا هئا.)

(1)

آيو سائين محمد زمان، موهر ۾ ڦهريون دفعو پير،
سو صحيح صديقي سلڇڻو، ڪڻي الله ڪيو اڪثير،
سو نرمل نوازيندو اچي، وهڻ وسئون سڀ وير،
سو آيو پلي ٻوڇڻانهہ تي، ڪامل قطب ڪبير،
۽ ڏئي ٿو فيض فقير، والي وريل شاهہ کي.

(2)

سو والي وريل شاهہ کي، ٿو ڏئي دعا جو دان،
مليس گهڻو منٺار چئي، مرشد وٽان مان،
عزت ۽ ٻيو آبرو، ڏيندس جڳ جهان،
اچا پڻ احسان، ڪندو سرور ان سيد سان.

(3)

سرور گڏجي ان سيد سان، آيو پنيهل تي پير،
جوڙيائين جوڙيجن کي، سي ٿيا کنڊ مصري ۽ کير،
راضي ٿيو راڄڙ چئي، ميرل متي مرشد مير،
اتان پير امير، ٿيو راضي راهب شاهہ تي.

(4)

ٿيو راضي راهب شاهہ تي، سروري سلطان،
سيد ساجن شاهہ کي، مليو امن امان،
مشڪل لٿا منٺار چئي، آهي اهڙو ٿيو احسان،
جنهن جو نالو محمد زمان، سو اچي لٿو لائيوريءَ تي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

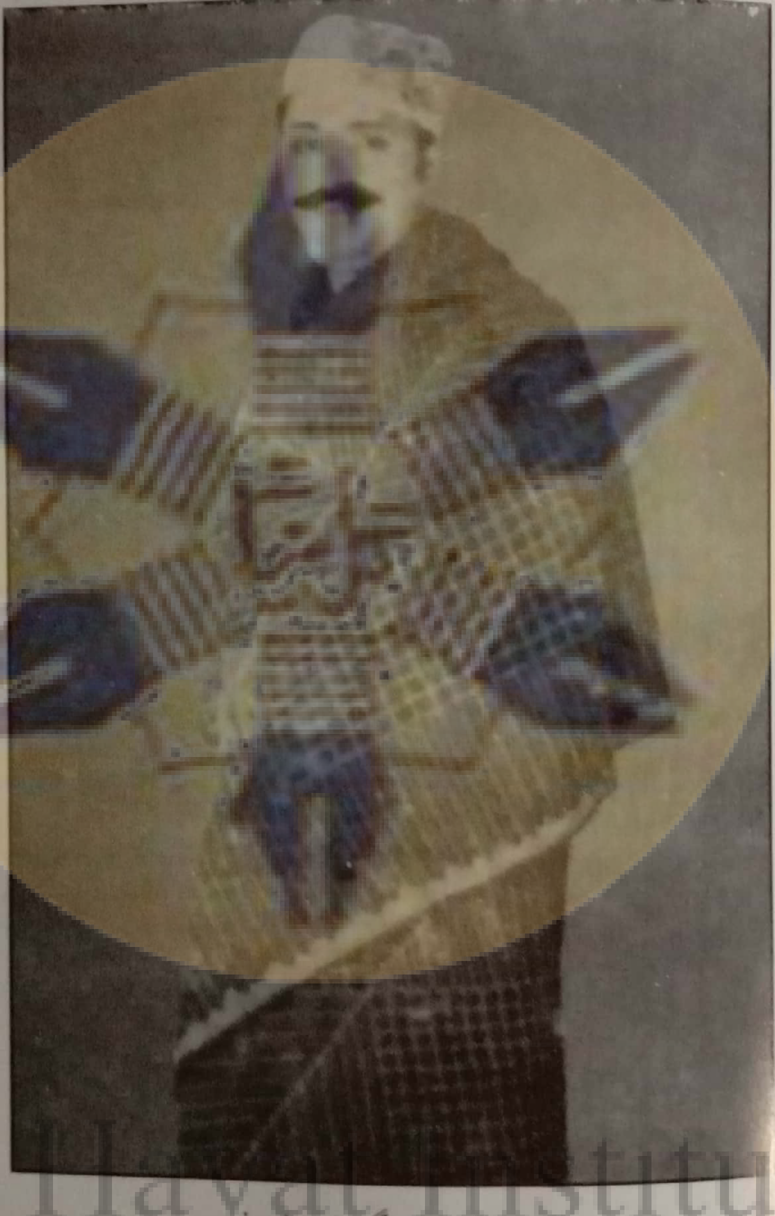

400 سال قديم گودڙي شريف
جا حضرت "طالب المولىٰ" کي پهريل آهي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(5)

اڇي لٽو لائيوريءَ تي، ڪٽي هادي هدايت،
لائق لال خان تي، ڪئي انور عنايت،
مليس گهڻي منٺار ڇئي، برڪت بشارت،
وري هالن جي حضرت، ڪئي مهاڙ مير خان شاهه ڏي.

(6)

ڪئي مهاڙ مير خان شاهه ڏي، صديقي سلطان،
اڇي لٽو لائق ڪري، منجهه ٺندي مٺا خان،
جتي خوب ڪيون ٿي خدمتون، جيئندل شاهه جوا ن،
هاٽي دين دنيا ۽ دولت جي، هوندين ڪمي ڪانهه،
صاحب رب سبحان، ڪيا مٺاهان منٺار ڇوي.

(7)

ڪيا مٺانهان منٺار ڇوي، حرمت حضرت نوح،
سڀ مريد موچارا ٿيا، دل تان لٿن دونهن،
وري واگهين ڏي هليو، سرور سين سونهن،
ساجهر اڄ صبوح، خوش ڪيائين خاڻ فقير کي.

(8)

خوش ڪيائين خاڻ فقير کي، ڪيائين ڪوڙيءَ کي خوشحال،
مليو گهڻو گنج گلڻ مواليءَ کي، محبت سندو مال،
مسڪينن سان منٺار ڇوي، تو لائق ڪري لال،
ڪري پلائي پال آئيو، جوڙڻ جهيليءَ کي.

Gul Hayat Institute

(9)

آيو جوڙڻ جهيليءَ کي، جتي سيد بقادار،
ٿيو سدائين سکيو، قائم شاهه قرار،
مشڪل لٿا منٺار ڇئي، لٿو ڏول ڏڪار،
صديقي سردار هليو، وارث وڪئي پوٽن ڏي.

Scanned with CamScanner

(10)

هليو وارث وكئي پوڻن، ڏي ڇامن سندو ڇام،
ٿيو راضي رحمت الله تي، جو غريب سندس غلام،
مسكينن كي منثار چوي، عمدو ڏنائين انعام،
ڇئي كلمي جو كلام وڃي، مليو پير مريد حسين كي.

(11)

ملي پير مريد حسين سان، سرور ٿيو سوار،
آيو مور هڏيءَ ۾ منثار چوي، مرشد مٺيادار،
كيائين امداد عبدالله درس سان، سو ٿيو شاهوكار،
كامل كلادار، چڙهيو نرمل ناںگني ڏانهن.

(12)

آيو نرمل ناںگني ۾، اچي رهيو رات،
هاٺي صابواٺي سڀ، سڌريا ٿيا فقيراٺي ذات،
انهن كي ايمان جي، ڏاتر ڏني ڏات،
پرهه ڦٽي پريات، هليو مرشد مهر عليءَ وٽان.

(13)

مرشد مهر عليءَ وٽان، كئي سرور سواري،
بيشك پلاٺين تي، كيائين مهر موچاري،
جتي حضرت جي حضور ۾، ٿيا حكم برداري،
دولهه دريا خان سان، كئي سرور ستاري،
پوءِ سنبت تياري، محمد زمان كئي محمد حسن ڏانهن.

Gul Hayat Institute

(14)

سائين محمد زمان محمد حسن جون، كيون جنتي جايون،
دعا ساڻ دائماٺين جون، ٿيون ساعتون سجايون،
محمد يوسف تي مرشد جون، آهن بيشك پلايون،
ٿوراءُ وني رايون، دلي جون دلجان سان.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(15)

ڪري دعا دلائين ڪي، حضرت ٿيو هسوار،
مرشد محمد هاشم ڪي، آيو ڏات ڏيڻ ڏاتار،
حاجي ڪانيوءَ حاجي صحب آيا حج ڪري، لٿن غير غبار،
انهن کي ڏي ايمان جو اعتبار، چڙهيو سرور سهونجي ڏئي.

(16)

چڙهيو سرور سهونجيءَ ڏي، جتي جيئڻ جمعون جوان،
هلي لٿو لائقن پريو، ڪري انهن سان احسان،
مرشد مهرباني ڪري، ڏنا دعا جا دان،
پوءِ صديقيءَ سلطان، ڪئي هٽونگي ڏي هلڻ جي.

(17)

هلي هٽونگي ۾، لٿو پيرل سائين پاڻ،
جسُ جانيءَ مير بحر کي، جنهن ۾ ايمان جا اهڃاڻ،
تنهن کي حب حضرت نوح فقير ڏي، آهي تن ۾ تاٽو تاڻ،
سڀ ميربحر منٿار چوي، ڪيا آهن سرت سڃاڻ،
هاٽي سرور سمند مهراڻ، ڪئي پالوٽ پهڻ ڏي.

(18)

ڪيائين پالوٽ پهڻ ڏي، جي صحب[1] سڪ وارو،
ڏهر چيو ڏاتيون گهري، ڪري اولياءَ وٽ آرو،
ملي ويس منٿار چوي، مقصد موچارو،
ٿيو سبتو ستارو، بچلائين جي ڀاڳ جو.

(19)

بچلائين سان ٿي پلائي، وريو صحب سندو ڀاڳ،
معاف ٿيس منٿار چوي، ڏيٺولهٽو لاڳ،
جتي ڪلا قريشيءَ هنيان، سو مليو ڳنس ماڳ،
جنهن کي سرور جو ڏنل سهاڳ، تنهن آيو ڪاٽي ۾ خير سان.

---

[1] چانهيو فقير

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(20)

آيو ڪاٽيءَ ۾ خير سان، جتي راڄڙ اسماعيل،
اهڙو طالب تـوَڪلي، ڪو ڪو هوندو قليل،
اتي دونهون اڳ دکائي ويو هو، اڪمل پير اصيل،
اتي بيگ بـ برادري ڪئي، پوءِ لتس درد دليل،
اچي واهر ٿيو وسيل، بيشڪ بانئيريءَ ۾.

(21)

بيشڪ بانئيريءَ ۾، وٽ اوپائي آيو،
پوءِ وارث وليداد ڪي، مرشد مرڪايو،
پوءِ ٿي هدايت هارون ڪي، جتي اچي پير پرينءَ پايو،
پوءِ رکي رحمتي رايو، آيو پيرل پيراڻي وٽ.

(22)

پيرل پيراڻي جي، اچي ٿيو وسيلو واهر،
سيئي ڪم سڌريا، جي الله جي آهر،
سرور جي ساراهـ جا، ڏيندا جي ڏاهر،
ان کي اندر ۽ ٻاهر، حب حضرت نوح فقير جي.

(23)

حب حضرت نوح فقير ڏي، آهي مير حسن جي من،
حافظ ۽ پرچي بـ انهيءَ حب ۾، شل هميشان هجن،
نور محمد بـ نيت سان، هلندو ڏانهن هالن،
سي مرشد سائينءَ جي مال جون، تا خوب خدمتون ڪن،
تن سچن مريدن، سرور ٿو ساٽي ٿئي.

(24)

سرور ٿو ساٽي ٿئي، ساڻ مداحيءَ منٺار،
جنهن کي حب حضرت نوح فقير جي، تن ۾ هجي تار،
شل هجي حب حضرت حسين رضہ جي، منجهہ وجود جي وار وار،
يا پاڪ پرور دگار، اهي آسون اميدون پڄائين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(25)

اهي آسون اميدون پڄائين، منهنجن پوٽن پڙ پوٽن،
سي سدا هجن سنرا، ۽ جڳ ۾ شال جيئن،
۽ اميدون اولاد جون، ۽ شاديون اکين ڏسن،
۽ هجن هدايت پريا، منجهان مومنن،
ڪلمون ساڻ قلبن، چون چڱيءَ نيت محمد مير تي.

(نوٽ: سائين مخدوم طالب المولىٰ جن جنهن وقت مذڪور سفر ڪيو ته ان وقت هجري سال 1352 هو.)

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان تيرهون

ڏهر سماع جا

(1)

چئو تون اسم الله جو، ذڪر دليئون زبان،
فذ ڪروني اَذڪر ڪم، فرمايو فرقان،
منٺار معنيٰ تنهن جي رک، دم دم منجهه ڌيان،
وسهي ساڻ ايمان، واحد تون م وسارجان.

(2)

چئو تون اسم الله جو، ۽ ذڪر سندو ذات،
صم بکمُ سي ٿيا، جي وائي ڪن نه وات،
اي راڄڙيا ڏينهن رات، واحد تون م وسارجان.

(3)

چئو تون اسم الله جو، وايون پيون وسار،
قول قالوءَ جي ڏينهن جا، احد اُهيئي پار،
مُوتُو قبل انت مُوتُو، ماري جيءَ جيار،
تون تون جي تند توار، منٺار پنهنجي من ۾.

(4)

چئو تون اسم الله جو، ذاڪر رکي يقين،
ونحن اقرب ويجهڙو، اتئي الله عالمين،
دل سين مڃج دين، محمد جو منٺار تون.

(5)

هوُ هوُ ٻولي حق جي، طالب پڙهن تون،
مئي مارج منٺار تون، من ۾ نه آڇ مون،
ڏينهن مڙيئي ڏون، اتي اور الله سين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(6)

هوُ هوُ ٻولي حق جي، هوُ هوُ تون هلاءِ،
هستي هڻڻ وجود جو، واجب اٿئي وڃاءِ،
پير پروڙي پاءِ، متان منجهين منٺار تون.

(7)

هوُ هوُ ٻولي حق جي، طالب تون تنوار،
تہ جانب توکي جيءَ ڇئي، ساجن سيکھين وار،
تہ مان ٿئي منٺار، جي هوُ هوُ هنيئي سين پڙهين.

(8)

هوُ هوُ ٻولي حق جي، ڇتاري ڇئيج،
جيڪا راهہ رسول جي، تهين واٽ وهيج،
ڪلمون پاڪ ڪهيج، محمد تي منٺار تون.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان چوڏهون

نصيحت جا ڏهر

(1)

ڪر ياد پنهنجي رب کي، جنهن توکي اُپايو،
متيءَ سنديءَ مٽ مان، توکي ٻاريءَ بنايو،
پوءِ پاڻيءَ مان پيدا ڪري، توکي هاديءَ هلايو،
هنر حرفت ڪيتري، توکي صاحب سيکاريو،
ڳايو وڄايو، ڪج تعريفون تنهن رب جيون.

(2)

ڪر ياد پنهنجي رب کي، جنهن جوڙيو سڀئي جهان،
سڀئي عالم اُن جو، آهي هندو مسلمان،
منٺار مالڪ ملڪ جو، آهي رحم ڏٺي رحمان،
ساراهي سبحان ڪر، تعريفون رب جون.

(3)

ڪي ڪنين جا ڪارٽي، ڪي ڪنين جي لاءِ،
مون ڪي مخدوم نوح جو، اوٽ اجهوئي آهه،
تنهن سرور جي ساڄاهه، مون کي آڳا امن ۾ رکين.

(4)

ڪي ڪنين جا ڪارٽي، ڪي ڪنين جا ڪوٽ،
مونکي مخدوم نوح جي، اجهو آهي اوٽ،
تنهن حرمت حضرت گهوٽ، مون کي آڳا امن ۾ رکين.

(5)

ڪي ڪنين جا ڪارٽي، ڪي ڪنين جو پار،
مدت مون مسڪين جي، سرور شاهه سردار،
مائٽ مڪمل جنهن جو، والي وڏو يار،
سو سجاڻي سچار، مون کي آڳا امن ۾ رکين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(6)

ڪي ڪنين جا ڪارڙي، ڪي ڪنين جي واڙ،
مون ڪي مرشد پاڪ جي، مدت آهي ماڙ،
چڪڻ مان رب چاڙهه، مون کي حرمت حضرت نوح جي.

(7)

ڪي ڪنين جا ڪارڙي، ڪي ڪنين جا پير،
مدت مون مسڪين ڪي، سندي نوح فقير،
من سؤ ڪي لنگهان سير، مهابي مرشد پاڪ جي.

(8)

ڪي ڪنين جي ڪارڙي، ڪي ڪن جا ڪوتار،
هردم حضرت نوح جي، اسان ڪي آڌار،
صاحب رب ستار، مون ڪي آگا امن ۾ رکين.

(9)

ڪي ڪنين جا ڪارڙي، ڪي ڪنهن جي هٿ هيٺ،
مون ڪي مخدوم نوح جي، محبت آهي ميٺ،
تنهن جي نگئون نيتا نيٺ، اُڪرنديس احسان سين.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

داستان پندرهون

نصيحت جا ڏهر

ڪر ياد پنهنجي رب ڪي، تون وسئون تہ ڪيم وسار،
جان جان آهيئي جيئرو، تان تان تند تنوار،
دنيا سڀ ترڪڻ تال، اُتئي غفلت ۾ م گذار،
مئي سندي مننار تون، هستي مڙيئي هار،
ڏينهن اٺئي ٻہ چار، اُتي اور الله سين.

(2)

ڪر ياد پنهنجي رب ڪي، اندر ساهہ پساهہ،
بنا ياداس يار جي، تنهن جو ٻيو نہ وسيلو واهہ،
ان ويسر سنديءَ وير ۾، لڪين ٿيا گمراهہ،
تون تون سنديءَ تسبيح، مننار پڙهج مداح،
هوُ هوُ ڪر همراهہ، تہ وڃي سفر ۾ سڪيو ٿئين.

(3)

هٿ حاڪم اڳ ٻہ هزار هوا، پر ڪهہ تہ ويا ڪا ڏانهہ،
هرگز هٿ نہ رهڻون، تون ٻہ ويندي تا ڏانهہ،
مننار پنهنجي من سي، جن سچاتو الله،
سرهو تني ساهہ، جڳ جڳ رهن جيئرا.

(4)

واهہ قدرت واحد سنديءِ، ڇئو قبل ڇئو ڏارا،
ڪئين زمي ڪئين فلڪي، سج چنڊ ڪتيون تارا،
جيڪي خلقيئي خلقڻ هارا، سو معلوم اٿئي مننار ڇئي.

(5)

واحد وڏائي تنهنجي، جا مون آهي لائي من،
تہ هادي تنهنجي حڪم سين، اکيون ٿيون ڏسن،
ءَ هي جي ڪن ڪپار جا، سببان تنهنجي سڻن،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

زبان تنهنجي زور سين، چپ ڏند ٿا چرن،
آگر تنهنجي احسان سين، هٿ پير ٿا هلن،
جڏهن صاحب ساھ کسيو وٺين، تڏهن بازيون پسم ٿين،
وجيو مٽي گڏجي مٽيءَ سين، منجھ واريءَ جي ورقن،
يا مولىٰ مننار چئي، تون آهين قادر ڏٺي ڪلن،
ڳٽي ڇا ڳٽجن، ڪئي عجب تنهنجا اهڙا.

(6)

تو ريءَ سرت نہ سمجھ ڪا، تو ريءَ نہ ٿئي اُڪلاءُ،
تو ريءَ ڪنڌي منهنجي، ڪانہ ڪا توريءَ نہ وسيلو واھ،
يا مولىٰ مننار چئي، تون هادي ٿي همراھ،
آهين تون الله، ڪل قدرت جو ڌٽي.

(7)

عرش زمين آسمان، جوڙيو واحد وير،
آگي خلقيا آدمي، ڪئين عاقل عقل امير،
ڪي حاڪم وڏي حڪم سان، ڪي بادشاھ وزير،
لک انبياءِ لک لک اولياءِ، لک پڙهيا پنڊت پير،
محل هندورا ماڙيون، جن جا پهرڻ هوا پٽ چير،
سڀ رضا مٿي رب پاڪ جيءَ، هلي ويا حمير،
رکو ڏڄ الله جو، پنهنجي ساھ سرير،
وٺو پلوءُ پنجن تنن جو، ۽ دامن دستگير،
ان مرشد سان مننار چئي، آهن ڪيئڙا ڪرم قدير،
ٻيو ڪيائين مٿاهون، مصطفىٰ ڏيئي سگھ سڌير،
ائين پڙهو ڪلمون قلب مان، مٿي محمد مير،
تہ سوکي لنگھو سير، ڪارڻ نبيءَ ڪريم جي.

(8)

قادر جوڙيو قدرت سان، عرش زمين آسمان،
مٿي محمد ڪارڻي، لٿو صحيح قرآن،
تہ سٽي من سمجھي رهي، هيءَ آيت ڏسي انسان،

Gul Hayat Institute

من وٽي سا ۽ صبر جو، آهي فاني هي جهان،
من رکي سعيو سمر جو، هت آهي مهمان،
وڏا طالع جن جا، مڃيو جنين قرآن،
جن مڃيو محمد مصطفيٰ، آڻي دل ايمان،
مٿئون تن منٺار چئي، لٿو تڙکي جو طوفان،
ان جو ٻه زمان، آهي ڪريم ڏينهن قيام جي.

(9)

زمين ۽ آسمان، اڏيو عرش مٿان،
خالق خلقي آدمي، ڪٺي پرور ڪيا پيدا،
ڪي بي عقل بادشاهي ۽ تي، ڪي عقلي اڪڙندا،
ڪي هسوار ئي هلاڪت ۾، ڪي پلٽن پيادا،
ڪي سوڙهين منجهه سياڻيا، ڪي اوڇڻ آسودا،
ڪج مهر منٺار چئي يا، خاوند ملڪ خدا،
صاحب سڻي سدا، ڪو ڪجان رحم رحيم تون.

(10)

غافل گناهي آهيان، آئون بي شعور بندو،
وٺان نه راهه رسول جي، آئون اوجهڙ منجهه اندو،
جيئڻ ڪونهي جڳ ۾، اچي موت مارينڌو،
عزرائيل اوچتو اچي، قبض ساهه ڪندو،
اڳيان ملڪ منڪر نڪير، اچي پڇاڻو پڇندو،
اتي يا موليٰ منٺار تي، شل قادر ڪرم ڪندو،
پڙهو پيغمبر شاهه تي، جو ڪلمون ڇاڙهيندو،
لڪيون لنگهائيندو، مير محمد مصطفيٰ ﷺ

(11)

غافل گناهي آهيان، آئون اهوجهو انسان،
ايندو ڏينهن قيام جو، ٿيندو پيٽڻ جو بيان،
جتي سندي ٿامي ذرتي، ۽ رڪ جو آسمان،
ست اڪيون تنهن سج ڪي، ٿيندو نيزي پاند نيشان،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

پگھر منجھ پسي ٽيندا، گناھي غرقان،
اتي ڏينهن محشر مصطفيٰ، اچي بيهندو جڳ زمان،
سرور چوندو صاحب کي، تون لاھ تئيون طوفان،
تڏهن مهر کندو منٺار چئي، جو رحم ڏٺي رحمان،
سو مولو ڏيندس مان، مهند ٿيندو مصطفيٰ.

(12)

غافل گناھي، ھيءُ ابوجھو آھي،
بيحد کري بانور، گھڻو تو پاڻ پڏائي،
جيئڻ ڪونهي جڳ ۾، متان سرڪار سڏائي،
پوءِ ملڪ ويل موئت جيءَ، ايندا قبر تي ڪاھي،
اچي پڇاڻون پڇندا، جنهن مهل جاڳائي،
تڏهن مرشد مون مريد کي، من سرور سمجھائي،
سو سولي وائي وات مان، شل وارث ورائي،
پوءِ ڪچهري ڪريم جي، نيئي مون کي مرڪائي،
پوءِ محشر مخلوقن لاءِ، جتي پڻ آھي،
اتي تراڙيءَ ۾ توريندا، ثواب گناھ گھرائي،
اتي ڏاتر مون تان، ڏوهڙا من لطف سان لاھي،
پوءِ سج کي موکل سختيءَ لاءِ، ڏيندو طرفون تپائي،
اتي گوتا گناهين کي، ڏيندا پگھر ۾ پسائي،
اتي مير محمد مصطفيٰ، اچيو بديون بخشائي،
اکرس امتين تان، ڪٽيو لطف سان لاھي،
پي وات دوزخ جي، وڃ تان ايندو آگو اڏائي،
سي يا موليٰ منٺار کي، من لڪڙا لنگھائي،
پوءِ پرج پنيءَ لائي، مهند ٿيندو مصطفيٰ.

(13)

غافل گناھي آهيان، اتم ڪيس ڪيا،
جيئڻ ڪونهي جڳ ۾، موت متي تي آھ،
مير محمد مصطفيٰ ﷺ، اتم آسرو اڳيان،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

سو ڪندو مهر ڪندو مننار ڇئي، آئون ڇتندس ڇين ڪان،
تنهن سرور ڪانسواءِ، ٻي ڪنڌي ساريان ڪانہ ڪا.

(14)

غافل گناهن ۾، وڃان تو واڻون،
مون کي رستي لاءِ رسول جي، آهيان ناڪس نماڻون،
يا مرشد مننار تان، ڪج معافي پڇاڻون،
منهنجي پارت ڪج پاڻون، تہ محشر مرڪندو ٿيان.

(15)

غافل گناهن ۾ وڃان تو ٻڌيو،
پاپي ڪريان پاپڙا، ٻيا ڪريان ڪيس ڪڌيو،
يا محمد مننار جون، ائين اجهائون اڏيو،
هيءَ گناهي گڏيو، نيئي منهن محمد مير جي.

(16)

غافل گناهي آهيان، آئون ڪميڻون ڪلال،
ڪيرت ڇاڻان ڪانہ ڪا، هھڙو منهنجو حال،
مننار ڇئي يا محمدا، تون سيد سڄ سوال،
ڀلا ڪري ڀال، عيبن ڪان آجو ڪرين.

(17)

ڪيرت ڇاڻان ڪانہ ڪا، آهن مون ۾ عيب اپار،
آگي سائين الله جا، آهن مون تي حرف هزار،
جي اٿم اگهاڙون انگ جون، سي ٻہ ڍنيون ڍاتار،
مرشد مديون ميٽيئي، سنديون گنهگار،
ڪر مهر مننار تي، ميان سڳورا سردار،
آهين وڏي آڌار، ڪنڌي ڍينهن قيام جي.

(18)

ڪيرت ڇاڻان ڪانہ ڪا، اٿم مديون من اندر،
جيئڻ ڪونهي جڳ ۾، ايندو موت اڪر،

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

پاڻهي سيکو پرکبو، اڳيان اڳوتر،
منٺار چئي منهنجا پرين، تون ڪامل نظر ڪر،
سرور ريءَ سمر، آهيان تنهنجي آسري.

(19)

ڪيرت چاڻان ڪانہ ڪا، آهيان ڏڏ ڏوهاري،
توبهہ در الله جي، ڪريان ٿو زاري،
جيئڻ ڪونهي جڳ ۾، ايندءِ موت سندي ماري،
هتان هالاٽي سندي، ٿيندي تکڙ تياري،
منٺار چئي منهنجا پرين، توريءَ ناتاري،
تون بخشائج باري، منهنجا ڏنا ڏوهہ گناهڙا.

(20)

ڪيرت چاڻان ڪانہ ڪا، مرڻ ايندي ويل،
تون ساڻي ٿيج سڪرات ۾، سرور شاهہ سويل،
ڪج مدت منٺار سي، جت سختيون سچن سيلهہ،
پلا مون تان پيل، ڪنهن لطف سان لاهي ڇڏين.

(21)

ڪيرت چاڻان ڪانہ ڪا، هت ڪچڻ ٿيندو ڪيئن،
ايندو ڏينهن قيام جو، جتي ماءُ نہ سڃاڻي ڌيءُ،
پيءُ نہ سڃاڻندو پٽ کي، اهي ڏسڻ ۾ ايندا ڏينهن،
منٺار چئي منهنجا پرين، اُت واهر ڪج وليءَ،
حضور گڏج هيءَ، منهن محمد مير جي.

(22)

سڻي منهنجا سڏڙا، اچي ڪندو واهر وير،
ڇڏائيندو ڇيهن ڪان، پاڪ پيغمبر پير،
سوال ڪندو سرڪار کي، جڏهن عالم جو امير،
جڙندومان مصطفيٰ کي، ۽ مرڪندو محمد مير،
ماڻيندو ملير، ٻي پرج لڳندي پٽ ۾.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

(23)

سڄڻ منهنجا سڏڙا، اچي سرور لهندو سار،
ڇڏائيندو ڇيهن کان، تي اڙين جي آڌار،
اچي سڪ کندو سڪرات ۾، لطف لک هزار،
لهندي پر پڇاڙي جي، تنهن دوست ڪارڻ دلدار،
وڃي محشر مرڪندي، هئي پرچ پنيءَ سردار،
مون سان سو منٺار ڇئي، شل حامي هوئي هروار،
جنهن پارس اهڙا پار، سو ميڃيو محمد مصطفيٰ.

(24)

سڄڻ سدا سڪ سوز ۾، محب تنهنجا مشتاق،
وڍيا جي وهلور ۾، چير ڇڪاون چاڪ،
ماريا سي منٺار ڇئي، تنهنجي ڦوڙائي فراق،
اچين جي اوطاق، تہ سورن کان سگهي ٿيان.

(25)

وڏا طالع تن جا، جيڪي محمد مڃيندا،
رکيو سا جاهه سيد، جي ادب ۾ ايندا،
مٿئون تن منٺار ڇئي، سي هلور ويندا،
ڪلمون جي ڇيئدا، اُهي ڇٽندا ايمان سي.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ڪافيون

نمبر 1 راڳڻي ڪليان

ٿلهه: محمد مير مرسل جا چڱا چارئي يار بسم الله.

1- صادق صديق يار وڏو محمد ڪيو مختيار وڏو،
سندن مٿس اعتبار وڏو - هو صدق منجهه غار بسم الله.

2- عمر امير انور جو - هو وڏايو دين سرور جو،
مٿس پيار پيغمبر جو - سچي سردار بسم الله.

3- امير عثمان ڪيو قربان - متاع ۽ مال ساري جند جان،
ڪاتب ڪيو جمع قرآن - دين جي اُجار بسم الله.

4- همٿ هٿيار علي حيدر - ٻڌو ذوالفقار شاهه صفدر،
ڪنبائي ٿي ڪهيو ڪافر - يا حيدري قرار بسم الله.

5- چوي منٺار ٿيان تن تان - مٿن محبن محبوبن تان،
رسول الله جي يارن تان - آئون صدقي سؤ وار بسم الله.

نمبر 2 راڳڻي ڪليان

ٿلهه: نظر ڪر نوح نرمل نر صدر سرتاج سائين سرور.

1- توتي آهي راض رحماني - تو سر تي تاج سلطاني،
مدد تنهنجي شير سبحاني نواز نبي پيغمبر

2- توري طاقت مون منجهه شناهي - مون کي تنهنجو آسرو آهي،
نه ته جهلو منهنجي جان ۾ چاهي - تو کي منهنجي حال جي آهي خبر.

3- مون کي اهو ڀروسو آهي - ته جوڪو تنهنجي جهاز کي ناهي،
مون کي چاڙهي هلج ڪاهي - سلامت ساڻ سينڌ بندر.

4- مدامي تو اڳيان منٺار - چائي پٽ پان مڱڻهار،
پني نه ته روز تو پينار - تون ڏج دان سائين دلبر.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

نمبر 3 راڳڻي پيروي

ٽل: مج محمد جا چارئي يار.

1- رافضي رولو ٿي کيم اولون کانھ کنڌي ٿينديئي ان ڏار

2- چارئي پيارا آهن سچيارا سونهن ساڻ سچي سردار

3- گلاخور ويندا وجي هاويءَ ۾ پيندا تهمت تن تي محڪم مار

4- جوئي گلاڪندو سو ڪافر ٿيندو اهو قسم خدا جو چيو هي منٺار

نمبر 4 راڳڻي پيروي

ٽل: لڳيس دامن عيبن واري - تون ننگڙو سڄاڻج نوح فقير

1- رکيم آس اميد اوهان ڏي - نظر نوازڻ جي ڪر مانڌي
ڪامل مڪمل مرشد مير

2- وقت هلڻ جي ڏج هوشياري - دل جا دلبر ٿيج دلداري
پلئہ لائج مون کي پنهنجي پير

3- دهشت وارا درياهہ سڄن ٿا - ڪارا ڪن آڏا اوڙاهہ سڄن ٿا
سرور سوکي لنگهائج سيد

4- چئي منٺار سڻ مرشد سائين مرڻ پڇاڻان مون کي مرڪائين
ڏينهن قيامت جي آخير.

نمبر 5 راڳڻي پيروي

ٽل: قسمت کھڙي نہ ڇاڻان طرف منهنجي تقدير
اي ميان سرور سار لهج منهنجي نرمل نوح فقير

1- سڏايان ملنگ آئون پيو تنهنجي درگاهہ سندو
مريد مون کي ٿا چون تو سرور شاهہ سندو
اي ميان پارس پنهنجو ڪجان مون کي هٿ هٿ حضرت پير

2- هٿان منهنجي ڪئين ٿيا بيحد گناهہ گهڻا
صغيرا ۽ ڪبيرا ڳاڻيٽو ڪيترو ڳڻان
اي ميان عدل سين آئون نہ ڇٽان مون ڏي لاڙ لطف جي ڪاهير.

3- تو مهابي مرشد جي منهنجو شل سوتڙ سانگ ٿئي
اڳيان اوڙاهہ سمند سو تار بہ تانگهہ ٿيئي
اي ميان اتان من اکري وڃان ڪنهن سهجائي ساڻ سير

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

4- ڪٿي رک منٺار مٺي هٿڙو هدايت جو
تون اولياءُ آهين واليءُ ولايت جو
اي ميان ڏيج ڪري منهنجي سپ دم ساه ڪي سڌير

نمبر 6 راڳڻي ڪوئسيو

ٿل: آهن مون منجهه عيب اپارا تون ننگ نرمل نوح سجاڻج

1- مون تہ ڪميڻيءَ ڪوڙ ڪمايو وي ميان
منهنجو ناهي وسيلو تو ڏارا
اوڪا چاڙهہ پلائيءَ سين چاڙهج

2- تون آهين خاص فقير - خدا جو وي ميان
ڪج پارت منهنجي پارا - ڪو اهو نظر احسان آڻج

3- لاهہ ميرايون - من منهنجي تان وي ميان
سناءِ ڪامل قلب اوجارا - پوءِ مون ڪي سٽ سولي سيڪارج

4- چئي منٺار منهنجيون - سڄ سدائون وي ميان
سائين حضرت هالن وارا - ويل مرڻ جي تون ڪلمون پاڙهج

نمبر 7 راڳڻي ڪوئسيو

ٿل: سڻ سرور پير سدائون ڪراءِ ديدار مونکي ڏيج دلاسو

1- آهيان اپوجهہ - اميدن پريو وي ميان
تنهنجي پيس پناري آئون - توريءَ ناهي ڪو بيو پروسو

2- تو ڪان مون تلقين - جا ورتي وي ميان
منهنجون ميڄ ڏوهہ خطائون - مون ڪي اميد منهنجي اوپراسو

3- ڪامل قطب ڪنبير - قريشي وي ميان
تون آهين مڪمل مير مٺاهون - آهين فقير خدا در خاصو

4- يا مرشد منٺار فقير - ڪان وي ميان
تون اڪمل ٿي م اڳاهون - پرج منهنجو ئي پاسو

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

نمبر 8 راڳڻي جهنگلو

ٽل: ڪر ڪا نوح فقير نظر
تونهين دلبر آس وڏي تو منجهه آسرو

1- تو تي راز رسول جو وو ميان - وو جنهن جو ثاني ناهي شمس قمر
2- تو کي نبيءَ نالو ڏنو وو ميان - وو سندس اسم سرور
3- موليٰ مٿاهون ڪيو وو ميان - وو ڪامل تنهنجو سائين ڪر
4- يا مرشد مننار جو وو ميان - ور لاهج غم ۽ گوندر

نمبر 9 راڳڻي بلاول

ٽل: سچا سرور پير سندم مرشد موچارا

1- ملهه خريدي آءُ تنهنجي ٻانهي جوڙ نه پايان ٻيو تنهنجو ڪو جاني
منهنجي منجهه سرير قسم سئو وارا
2- وقت هلڻ جي ڏج هوشياري دل جا دلبر تيجه دلداري
سمت ڏيج سنڌير مهند مهندارا
3- عرض مدامي الايان آنڌي نظر نوازڻ جي ڪر مان ڏي
ڪامل قطب ڪبير ڏٺيءَ جا پيارا
4- چئي مننار آءُ ٻانهون تنهنجون آهيان
پاند پنڻ لاءِ پينو ٿو پايان - تو در نوح فقير ڪريان ٿو آرا

نمبر 10 راڳڻي بسنت

ٽل: اول الله عظيم ڏٺين بي انت خدا وند باري
1- محمد پيدا پاڻ ڪيائين جيڪو نور سندس نرواري
تنهن نور منجهان ٿيا چيز نوان سڀ جوڙ جڙي جنساري
2- چارئي يا رسول ڪيا سا چڱي سنديس چوياري
تحقيق سيم تعريف سندين جا مصحف منجهه موچاري
3- پنجتن جسم پيغمبر جو ميان اُن جي ڳالهه نياري
لحمڪ لحمين لاءِ سندن ايءُ احمد چيو اظهاري
4- مننار ويچاري کي مرشد صاحب سرور سمجهه سيڪاري
تہ ٻوڙ ٻيائي رک هڪڙائي سا واٽ وحدت واري

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

نمبر 11 راڳڻي بسنت

ٿل: تو کي مرشد مخفي ڳالهه چئي سا مام سمجهه منٺارا وي

1- هستيءَ هوڏ هوئڻ جا هلڪا سيئي ڦٽا ڪر سارا وي
خاڪ سڄاڻي خاڪ قبولج منٺي ٿيجان موچارا وي

2- نفس جا رايا ڪيم قبولج خام خيال خاسارا وي
روح جا رايا صحي سڄاڻج ورق وحدت وارا وي

3- ڪڇ ڪو آهين ڪچ ڪوڙ نسورو عشق الله جي ڏارا وي
مرد ٿئين تان محبت رکجان نينهن جا ڪول نظارا وي

4- اي منٺار ٿي موتو قبلال مرجان منجهه وجود ويچارا وي
پنهنجي اُستاد امين محمد کان اَثر وٺي اظهارا وي

نمبر 12 راڳڻي ڪنيات

ٿل: سچا سردار سرور شاهه - مون سان مدد ٿي همراهه

1- سڻ منهنجي آزي اَچي ٿي راضي - عرض قبول ڪر نامي الله

2- اصل ڪئون آسي آهيان پياسي
ڪين وساريان منجهئون ساهه پساهه

3- ناڪس نماڻون عيبن هاڻون
اُميد نه لاهيان تنهنجي منجهه درگاهه

4- آهي منٺارو تنهنجو مڱڻهارو
ڪج ڪو نوازڻ جو ميان نوح نگاهه

نمبر 13 راڳڻي مارئي

ٿل: چام پريل هادي پير منهنجا تنهنجو طالب آهيان
ڏس راهه هدايت جي رهنما

1- امين محمد اڪمل جو وي ميان - تون اولاد امير
منهنجا آهنجو سُڳ ٿو سڏايان

2- اسين اصل کون آهيون وي ميان دستئون دامنگير آهنجا
پوءِ ڪيئن لالچ لاهيان

3- منهنجي پشتي پناه تون وي ميان - ڪامل قطب ڪبير
منهنجا تنهنجو پروسو پايان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

4- نالائق کي نواز سان وي ميان - تون ڏي فيض فقير
منهنجا آئون تو عرض اُلايان

5- تون مهندا منٺار چئي وي ميان - مرشد مڪمل مير
منهنجا - پاند پنڻ لاءِ پايان

نمبر 14 راڳڻي ڪسوري

ٽل: سڻ محبوب موچارا قبلا سڻ محبوب موچارا وي
عرض سندم منظور ڪج تون حضرت هالن وارا قبلا

1- مرشد هن مريد ويچاري سان - تون ڪر پال پلارا وي
محب مٺا مون کي نہ وسارج - ياد رکج هر وارا قبلا

2- بنا سڪ سرتاج اوهان جيءَ - دم نہ ڪجان هڪ ڌارا وي
سڪ منجهان سيکي جو حاصل مون لاءِ مقصد سارا قبلا

3- دان دعا جو پاڪ ڏٺيءَ ڪان - پنج منهنجي پاران وي
تہ الله ڪري احسان مون سان - هر وقت هر وارا قبلا

4- مدامي منٺار فقير سان ساٿي - تج سويارا وي
هر دم تون همراهہ هوئج - مهند ٽيجان مهندارا قبلا.

نمبر 15 راڳڻي سارنگ

ٽل: متان مان کي ڇڏيئي سچا سرور چام
ننگ تون سچاڻج ننگ پرور چام

1- سارو حال منهنجو معلوم يار تو کي - دم دم دلبر آهي تو خبر چام

2- ڪٿ مون قلب تان اچي يار لاهہ تون - اوجر امين محمد انور چام

3- آءُ تنهنجو سوالي ڇڏج ڪيم خالي - وري ڪر نوازڻ جي تون نظر چام

4- چئي فقير منٺار آهيان اميدوار - مون کي ڏي دلاسا دل جا دلبر چام

نمبر 16 راڳڻي سارنگ

ٽل: مٺا مرشد سچا سرور تنهنجي نالي تان قربان آهيان

1- صدق صدق تو تان سر صدقي وو آءُ گهورينڌڙ جند جان آهيان

2- درسن تنهنجي لاءِ ديوانو وو آءُ هميشه حيران آهيان

3- نظر نوازڻ جي ڪر مون ڏي وو آءُ آسي اميدن وان آهيان

4- چئي منٺار آءُ منگتو اوهان جو وو ڳائيندڙ پٽ پان آهيان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

نمبر 17
راڳڻي

ٽل: حوروڻ حسن حيران ڪيون صورت جو آهن سينگار تون

1- پلئہ لڳس تو پير جي - ولهيءَ جهل وڏي وارث آهين
امين محمد آسرو - محشر جو آهين مهندار تون

2- ڪيم ڪمايم ڪين ڪي - سائين رڳ سچي ٽيوپنڊ پري
ان برن ۾ يار ڪٽڃ - سچ جو سمر سردار تون

3- سڄڻ سيباڻو ساھ ڪي - دل ڪي وٽيون دلدار تون
محبوب مرشد مون سندو - دلبر پارو يار تون

4- سرور سوالي آهن جو - منٺار چئي منگتو آهيان
سڪان تو تنهنجيءَ طلب - درسن دڪاءِ ديدار تون.

نمبر 18

ٽل: امين محمد پير تي سرور جو لقب هو
پيو قطب العالمين ٽيون قلندر جو لقب هو

1- هو فنا الله ۾ حق ۾ هو حق هيڪڙو
جيڪو ورثو وڏي يار جو اهو اڪبر جو لقب هو

2- هڪ غوثي لقب هو سندس پيو پير ٽيو فقير
چوٿون عاشق پنجون معشوق منٺي منور جو لقب هو

3- هو سخي سالار في سبيل الله ۽ طالب المولیٰ جو مرد
اهو انور جو لقب هو

4- جيڪي هڪ سوا ايڪيھ لقب سرور نوح فقير جا
تاثير تن سيني سندو انهيءَ اثر جو لقب هو

5- جيڪي چار سو ايڪيھ عملدار الله جا
آفيسر انهن ۾ وڏو گورنر جو لقب هو

6- آهي منٺار کي اعتبار دل يقين سين اهو
تہ مون لاءِ مثل محمد يا علي صفدر جو لقب هو.

Gul Hayat Institute

نمبر 19
راڳڻي ڪانرو

ٽل: چيو مون کي مرشد امين محمد زبان سين
تہ دم جدا متان ٿينئين رب جلشان سين

1- چئي تون م وسارج خدا، تو کي رب نہ وساري
فذڪروني أذڪر ڪم، هيءَ آيت قرآن سين.

Scanned with CamScanner

2- چي نفس ۽ شيطان کان، بيزار ٿي پيچي
۽ روح رساڄ پانهنجو مالک منان سين.
3- چي هستي هوڏ هئڻ سپ وجود مان وڃاءِ
موتو قبل آلہ وج مري، جيئرو ٿي جهان سين.
4- منتار کي مرشد اهو ڏس هو سچو ڏنون
تہ چئہ لا الہ اللہ الا للہ سو ويهہ ايمان سين.

نمبر 20 راڳڻي پيلو

ٽل: خواب سهڻي ۾ صحي ساڳيو ڏٺو سردار مون
کئي حمايت پاڻ حضرت اڄ آيو آذار مون
1- خوف خطرا ويا لهي پيا هول مون هيٺي سندا
هو سروري سردار عالم ٿيو مدد مهندار مون
2- لاچار مشکل مون متان لائق لطف ساڻ لاهيا
هاڻ ٿيون خوشيون ۽ شاديون هلي گهر آيو غمتار مون
3- نور نرمل جو ڏٺم شمسي قمر جو چڻ شعاع
منهنجي دل اکين ديدار کيو انور ڏٺو اظهار مون
4- منتار تي مرشد مٺي محمد امين امداد کيو
سوغات سهڻي بي بها ڏئي بخش ويو ڏاتار مون

نمبر 21 راڳڻي پيروي

ٽل: ڏٺو مون جوڳيءَ تي جنسار سرهو ساميءَ جو سينگار
1- جڏهن دونهون عشق دکايو، پوءِ ٿي جوڳي جوڳ کمايو
تنهن راهوند ۾ پاڻ رچايو، ٿيو اکسير پچي اسرار
2- نات گروءَ نر پير جو تنهن کاپڙيءَ کن چير جو
تنهن فيضدار فقير جو، مون کي پنت نصيب ٿيئي شل پار
3- جوڳيءَ جوڙيا جهوليون جهنڊا، کنگڻ قلابا کٽيون کنتا
دور گذاريئہ هستيءَ هنتا، عشق برهہ جو ٿي بردار
4- جوڳيءَ جڙيون جان چنبيليون، قلندرا پائي قنديلون
وير وڃايا ناد نفيلون، تنبين ساڻ تيرٿ تيار
5- گبريون گودڙيون بيک اهوئي، سگيون سيلهيون سانگ سيوئي
کٽيون کفنيون لنگن لوئي، ايءَ پهڙي دلق ڏنءِ ديدار

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

6- آيو جنهن تي عشق اڪيلو وره بنا نه گذاريئه ويلو
تنهن ست گروءَ جو چايم چيلو، سو سنگساري جو ٿيو سالار

7- تنهن من مهيسيءَ ڪارڻ ماندو هنگلاجي سين هجان هيڪاندو
پوربيءَ جو مون ورتو پاندو، ننگ سڄاڻي نيندو نروار

8- سنگ ۾ سرهو آهي سامين هت هت دائم قائم مدامين
هر هند مون سان هوندو حامي آهيان ان ۾ اميدوار

9- آهه ويراڳي وصيعت وارو ناد جنهن جي ۾ نينهن نغارو
سامين سنگ جو آهي سچيارو برسر ڪٽندو منهنجو بار

10- آيو مڙهيءَ مڪان ۾ پنهنجي آديسي آستان ۾
سو شاهن شاهيءَ شان ۾ جنهن تي دين محمديءَ جو دستار

11- سو مرشد مڪمل پير آ عالي شان امير آ
سو فنا في الله فقير آ جنهنجو نام امين محمد اظهار

12- سو ناٿ ننگي اڇي مون ڪي نيندو آس اها اٿم ڪين ڇڏيندو
سوگر مرشد نيئي ساڻ گڏيندو اها ان ۾ اميد رکي منتار

نمبر 22 راڳڻي پيروي

ٿل: ديکا هم تجلا نور کا، محمد امين مشهور کا

1- وهي مجکون پرم پلا گيا دلاسا ديکي بل ها گيا
ووئي تنها آپ چلا گيا پڙگيا وڇوڙا وهلور کا.

2- آل انسان سري سر سارا ٿا اس آيت کا اشارا ٿا
هم ديکا نور کا نظارا ٿا جس جبل جلايا طور کا.

3- طالب دنيا مخنسون و طالب عقبيٰ موئنثون
و طالب موليٰ مذڪرئون، هم نهين طالب حور ڪسور کا.

4- ووئي مرشد منتار کا هم طالب سڪندار کا
بي عقيدا اعتبار کا، ووئي جلوا حق حضور کا.

Gul Hayat Institute

ڪافي 23 راڳڻي پيروي تار اولنگ

ٿل: سڻ عرض واسطي الله جي نيازي رسول الله جي

1- واٽ سئين تي واحد واري، ڪلمي جي ايمان سين ماري
هلان محمد ڏانهن موچاري، پند رمان تنهن راهه جي

Scanned with CamScanner

2- شيطان جي لهي گمراهي، حضرت شاهه جي ٿئي همراهي
اوجر ڏي تان لهي اونداهي، نظر ساڻ نگاهه جي
3- الله آس پڄائيندو، محمد ساڻ ملائيندو
تنهن مجلس منجهه مرڪائيندو، مهندا منور ماهه جي
4- ملي فقيري منثار کي، آسيءَ عرضدار کي
سوالي سڪلڳهار کي، حرمت حضرت شاهه جي

مولود شريف

نمبر 1 راڳڻي سارنگ

ٿل: معراج مصطفيٰ جو آهي مشهوري
تہ مليو مير محمد هاديءَ کي حضوري
1- جنهن کي اقصيٰ ۾ انبيائن - عرض الايا
تہ فضل اسان ساڻ - تنهنجو نور نوري
2- اُتي آيا هوا اين جا ملڪ موچارا
چمي قدم کوڏئون - لاٿائون سڪ تان سموري
3- اُتي عجب الله جا - ڏنا مير محمد
هٿ سان هاديءَ جي - ڪيئين معلوم مذڪوري
4- آيو ڪن اين سيءَ - ساتي سڄڻ سان
حضرت همراهه - جبرائيل ظهوري
5- اڳتي اُن حد کان - ٻي طاقت نہ ڪنهن کي
مٿي محمد مير - هلڻ ضروري
6- رب يار رسول کي - اتي هو آڻايو
پوءِ پسائي پاڪ پرور - الله اظهوري
7- ملي يا موليٰ سين - بخش گهوٽ گهريا
عرض احمد جا - ڪيا موليٰ منظوري
8- چئي منثار فقير - آهيان اميدوار
حرمت حضرت جيءَ منهنجي ڪج آس پوري

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

نمبر 2 راڳڻي سارنگ

ٽل: پيارا پرينءَ جا وڏنڊڙ چڱا واهه
صديق سونهارو عمر عثمان علي شاهه

1- صديق سونهارو - سچلو سچيارو
مٿان مير محمد - صدقي ڪنڊڙ ساهه

2- عادل عمر ڄام - سچو جنهن جو اسلام
صاحب شرم جو - رڪندو نہ هو رياءُ

3- آهي امير عثمان - سچو جنهن جو ايمان
مٿي دين دائم جامع ڪلام الله

4- علي شاهه حيدر پلي جي برادر
جنهن ڪفر ڪنبايو - چئي اڪبر الله

5- چارئي نور نرمل - ڪيا الله اڪمل
حضرت نبيءَ جو - هو چئني مٿي چاهه

6- هيءُ فقير منٺار - سندن منگٺهار
گهري دين ايمان پڙدو ءِ پناهه

نمبر 3 راڳڻي سارنگ

ٽل: سڪان روز ساريان تنهنجي لاءِ ديدار
در سن دکايو - سهڻا ڄام سردار

1- دردن ديوانو - ڪيس مستانو
غمن وڪوڙيس - مل يار غمٺار

2- آءِ تان اُداسي - آهيان پياسي
مون کي نہ وسارج ڪج ياد هروار

3- آئون تنهن جو آهيان - اميد نہ لاهيان
مون کي ڏي ملڻ جا - دلاسا يار دلدار

4- مرڻ ويل منٺار - جي ٿيج آذار
پٽيءَ لائي پنهنجي مهند ٿيج مهندار.

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

نمبر 4 راڳڻي سارنگ

ٿل: سردار آيو سيجڙي وڇايو - پيير پلنگ تي منهنجي پيارل پايو

1- ورونهن جا وئڙي - مون آهي کيئڙي
۽ اڄ عيد ٿيڙي - آهي ڏينهن سڄايو

2- ٿئڙيون بهاريون - ڪليون گلزاريون
۽ اڄو راڄ واريون - ڪٽي مون کي مينڌي لايو

3- وٽن ٿيون هي وسيون - لاهيو لينگون لسيون
پائي هار هسيون - ۽ اڄي ڳيت ڳايو

4- هو منٺار ماندو - هاٽي ٿيو هيڪاندو
الله ڇام آندو جنهن مون کي مرڪايو.

نمبر 5 راڳڻي سارنگ

ٿل: ٿيس سهاڳي ويئي سب ڏهاڳي
اديون هوت آيو - منهنجو سردار ساڳي

1- آيو ڇام آري ٿيس موچاري
ڪليو بخت باري منهنجو طالع تاڳي

2- الستئون اول سان - هئي اڪمل سان
منهنجي پرت پنهل سان - اچي اُها لئوڙي لاڳي

3- خان بهادر - عقل اڪابر
داناءِ دلبر - مون کي مليو موراڳي

4- چوي منٺارو - هوس عيب دارو
پر سندم ستارو - ٿي هي ساعت سڀاڳي

نمبر 6 راڳڻي سارنگ

ٿل: پنهل آرياڻي ننگڙو سڄاڻي جيڏيون ڙي
جبل ۾ مون ڏي هوت هاٽي

1- ڏکيءَ کي ڏونگر ۾ - ٿيندو ساٿي سفر ۾
ٽکيءَ کي سوٽر ۾ - اچي پيارينڊو پاٽي

2- پنهنجو پاڻ سو پلائيندو - ننگڙو ملهائيندو
مون کي سونهون ٿي هلائيندو - نت آهيان آڻچاڻي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

3- ٽيندي‌س سهاڳڻ - مون کي ڏسو م ڏهاڳڻ
آهيان آئون دعاڳڻ - تہ ماٽي مير جواٽي

4- چئي راڃڙ لڌم رند - شڪرانو الحمد
مڃيم محمد نت هيئس هندواٽي

نمبر 7 راڳڻي ڌناسري

ٽل: رحمت خدا راحمين جي محمد مٿي هردم وسي

1- واٽ وساريو کيم کي - دلبر نبيءَ جي دين جي
منجهہ محشر تان ڏسو - صورت عالم جي امين جي

2- آگي عزت اعليٰ کئي نرمل نبوت نشين جي
کريو متابعت مومنان - ختم المرسلين جي

3- توڙي عرش آسمان کي - توڙي خلق ٻي زمين جي
تان سيد سوا ناهي شفا - مون کي پڪ قلب جي يقين جي

4- پارت پيغمبر کي هجي - گولي ويچاري غمگين جي
سرور لهي سنيال من منٺار هن مسکين جي

نمبر 8 راڳڻي ڌناسري

ٽل: مرسل محمد ڄام جي آگي عزت اعليٰ کئي

1- نفسي نبي پڙهندا آيا - جڏهن ٿيندي ويل قيام جي
چي يا اُمت اسين آهيون - احمد سچي امام جي

2- سختي قيامت جي سچي ٿي - هل حشر هنگام جي
ماءُ پيءُ پچي ٿيندا پري - تڏهن سيد جهليندو سام جي

3- وٺو راهہ رسول جي - کٽي دين ۽ اسلام جي
کنجي بهشتن جي اٿو کلمون نبيءَ جي نام جي

4- پارت پيغمبر کي هجي منٺار هن غلام جي
تہ من قبر مون کي ملي تنهن مديني جي مقام جي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

لولي سڪ واري سرور شاهه جي شان ۾

تل: آئون تي ڏوريان گهٽيون سڀ گهيڙ گهوريان
ڪنهن سان حال اوريان مل مون کي محبوب منهنجا
سائين آئون تي ڏوريان سائين آئون تي ڏوريان

1- بسم الله الرحمٰن الرحيم هيءَ ٻاجهاري ٻولي
اُڪنڊ مان آئون تي چوان لاءِ پريان لولي
دل اندر درياهه چڙهيا سڪ سندي ڇولي
ٽيان سٽولي جي ڪاهي ڏسان ڪيچ کي
سائين آئون تي ڏوريان گهٽيون سڀ گهيڙ گهوريان

الف - الف اندر منهنجي سندو تي آئون چوان احوال
۽ مون کي ڇڏي ماڳهين لڪي ويئڙم لال
ٻي ڪنهن سان ڪرڻ جو ڪينڪي هي منهنجو حال
جي پوي ثاب سوال تہ ڏسان هوت حبيب کي
سائين آئون تي ڏوريان

ب - ٻي ٻنان تنهنجي پرين هتي آهيان اجوڙي
درد منهنجيءَ دل تي آهن لکه ۽ ڪروڙي
سورن سجهائي آهيان آئون ورهن وڪوڙي
ڪر ساعت سجوڙي تہ سفر منهنجو ثاب پئي
سائين آئون تي ڏوريان

ت - تي هتي ڪيئن ترسان منهنجو قلب نا قرار
ورهہ وڇوڙي منجهہ آهيان ائون برهہ ڪيس بيمار
سگهو لهجہ سنيال تون آهين منهنجو يار
غم جو تي غمتار ڪٽي درد منهنجا دور ڪر
سائين آئون تي ڏوريان

ث - ثي سڄڻ تو کي سدا سڪان ساريان
هئي هئي ڪريون تي هلان ۽ هنجون هاريان
تنهنجي پسڻ خاطر پرين تي نئي سج نهاريان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

سڀ گهيڙ گهوريان ڪنهن سان حال اوريان
دم نہ وساريان ڪريان ٿي ياد جيءَ ۾

سائين آئون ٿي ڏوريان

ج - جيم جگر ۽ جان ڪي جهڄڻ ۽ جهوري
سهان تان صبر نہ اچي مون کي لڳي جا لوري
انئي پهر اُداس ۾ تو لاءِ گهمان ٿيو گهوري
منهنجو زور نڪو زوري ڪج قريب ڪياس تون

سائين آئون ٿي ڏوريان

ح - حي حسن تنهنجو پرين شل ڏاتر ڏيکاري
اَجان تان اُڪير ۾ منهنجو ساهہ تو کي ساري
مون کي ورچ ۾ وصال جي شل پرور پياري
قادر من ڪاري تو سان ميلاٽي منٿار جي

سائين آئون ٿي ڏوريان

خ - خي ڪريو خوشحال منهنجو يا سڀاڄها سائين
اَچي مون اَڻ سونهيءَ کي هٿ درسن ديکائين
اگڻ آسيڙن جي شل پير اچي پائين
آسرو آهين متان مون کي وري مٿي ڇڏين

سائين آئون ٿي ڏوريان

د - دال ديواني دل ڪيئي منهنجو من ڪيئي مستان
ڦران فقيراڻي ٿيو تنهنجي حسن لاءِ حيران
اچڻ جي اوري ڪجان تنهنجي قدمن تان قربان
ٿي مون سان مهربان تہ ڳڻ تنهنجا ڳائيان

سائين آئون ٿي ڏوريان

ذ - ذال ضعيفي جان کي تنهنجيءَ اُڪند منجهہ آئي
ٻولي ٻوليان تو سندي ٻي وسريم سڀ وائي
موليٰ مراد پڄائيندو منهنجي جيءَ اندر جائي
اُميد اهائي تہ ڏسان عجيب اکين سان

سائين آئون ٿي ڏوريان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ر - ري منٺا محبوب توريءَ روئان ڏينهن راتيون
مون کي تو محبت سنديون کهن ٿيون ڪاتيون
ٻي ڪنهن سان ڪرڻ جون ڪينڪي تو بگر باتيون
منهنجي هينئين جون ڇاتيون ڦاٽيو ٿيون پون فراق ۾
سائين آئون ٿي ڏوريان

ز - زي ذڪر زبان ۾ اُتم اهو ئي
مل پيارا مل پيارا آئون سائل سندوئي
هيٺون منهنجو حال ٿيو اِن رمز ۾ روئي
سوال سڄ سوئي جو ڪريان ٿي دل قلوب مان
سائين آئون ٿي ڏوريان

س - سين سواءِ تنهنجي پرين هتي ڪٿيان ڪيئن
آئون اوهان جي اهيان مون کي هوت ۾ ڇڏج هينئن
ان رمز ۾ راڇڙ ڇوي پئي روئان راتو ڏينهن
ميڙائي جا مينهن جي وسن تان وندري هينئون
سائين آئون ٿي ڏوريان

ش - شين شوق قلوب تي اِهوئي آهي
تہ هيڪر هوت حبيب سان مون کي موليٰ ملائي
پرين پيشاني پنهنجي شل پرمل پسائي
تہ لڇي ليلائي ڪٿي مهندان پرينءَ پساهہ ڏيان
سائين آئون ٿي ڏوريان

ص - صاد صبر ناهي مون کي اچي نا آرام
وٺي ڪين وجود کي تو ڪان بغير طعام
ڦوڙائي فراق جو منهنجي من اندر ماتام
اهو اُتم ايرام تہ هيڪر هوت ڏسي مران
سائين آئون ٿي ڏوريان

ض - ضاد دلاسو دل کي ڪو ڏ وجج ڏيئي
تو ڏي حرف نہ هڪڙو آهن مون ڏي مڙيئي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

مون کي معاف رکج منٺار ڇٺي منهنجون سهون سيئي
آئون جيهي جي تيهي تہ بہ پنهنجي وٺي وڃ پاڻ سان
سائين آئون تي ڏوريان

ط - طيءَ طلب تنهنجيءَ اَندر پران قوڙائيدار
جلي جگر جي جان تي کونهي من قرار
سڄڻ تنهنجي سڪ سوز ڪان منهنجو واندو ناهي وار
تون آهين اکين تار اڄ تہ اکيون پنهنجون ناريان
سائين آئون تي ڏوريان

ظ - ظي ذرو محبت سندو مون سان ڪيم مٺيج
رندن تي رولون ڪري مون کي ڇپر ۾ ڪيم ڇڏيج
ساجن پنهنجي سات سين هن گوليءَ کي گڏيج
سويرو سڏيج پنهنجيءَ مجلس ۾ منٺار کي
سائين آئون تي ڏوريان

ع - عين اکين سان يار کي شل ڏسي سڪ لاهيان
اها اُميد الله ۾ اَچان تي پانيان
تہ پسنديس پنهنجي پرينءَ کي پر کي ڪجھ تان ڪاهيان
وڃي اکيون اکين سان لايان پوءِ مران تہ مر مري وڃان
سائين آئون تي ڏوريان

غ - غين غم گوندر اهو مون کي تو ماري
عشق آرانين سان مون کي ٻاريو تو ٻاري
مون سان ميلاٽي ڪرين وسيلا واري
تہ اکيون من ناري اڄ تہ آرامي ٿيان
سائين آئون تي ڏوريان

ف - في فڪر دک درد جي وڃي پکي منجھ پياس
عشق آريءَ ڄام جي ڪٺي نهوڙي نياس
سهان تان صبر نہ اڃي آئون وس ڪنان وياس
قلم هيئئن ڪياس امر ليک الست جي
سائين آئون تي ڏوريان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ق - قاف تنهنجي قدمن مٿان صدقي ڪريان ساهه
گهوري گهوري تو گهوٽ تان ڪٽي اڇليان ارواح
منهنجي ملڻ جي واسطي تو ڪي اُٿي مان الله
اُتي پورو ٿئيم پساهه نه سهسي شڪرانا چوان
سائين آئون ٿي ڏوريان

ڪ - ڪاف ڪشالا ڪيترا مون ڪاٽياريءَ ڪيا
ڏوري ڏوري منجهه ڏونگرين اچي مون ڪي پهر پيا
فافا فقيراڻيءَ ڪي ڪنئين ويلا لنگهي ويا
ڏني ڏينهن ٿيا صورت سج ورنيءَ ڪي
سائين آئون ٿي ڏوريان

ل - لام لوئن لوئن جي اندر مون ڪي لڳي جا لوري
ماري مون مسڪين ڪي جهجهڻ ۽ جهوري
انوئي پهر اُداس ۾ تولاءِ گهمان ٿيو گهوري
منهنجو زور نڪو زوري ڪج قريب قياس تون
سائين آئون ٿي ڏوريان

م - ميم ملو منٺار ڪي يا مرشد موچارا
ٻي قبول ڪنديس ڪينڪي دنيا تو ڌاران
سڪ سهنج تو ڪان سواءِ مون ڪي ڪيڻ پيڻ ڪارا
جيءَ جا جيارا اچي مل ته مقصد مون ٿين
سائين آئون ٿي ڏوريان

ن - نون نوراني تو سندي ڏسان ڏهاڙي شال
آئون ته گهران ٿي ايترو ٻيا مون نه گهرجن مال
مون ڪي اهو بخش عطا ڪريو ته ڪر پانيان پال
سڻ منهنجا سوال سگهو لهجه سنيال تون
سائين آئون ٿي ڏوريان

و - واءُ وري آءُ ته وندران تون پرين وڃ م پري
توکي ساريو سپرين تو منهنجو ڏيل ڏري
مون ڪي هت منهنجا پرين توريءَ ساعت ڪانه سري
قادر شال ڪري تو سان ميلاٽي منٺار جي
سائين آئون ٿي ڏوريان

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ه - هي هلان هئي هئي ڪريو مون کي ڏيئي سڪ ويڙا ڏور
ڪيئن وساري ويئي رهان مون کي من تان لهن نہ مور
اهڙن عجيبن کان مون کي ڏٺي ڪج م دور
ڪر مولا عرض منظور ڪٽي آٽج اور عجيب کي
سائين آئون ٿي ڏوريان

ء - الف ڏينهن الست جي مون کي لڪيا سور سندن
هو جي سر جيلَ اُنهي ساعت جا سي اڄ ٿا درد دکن
آئون اُن سَورن جي وجي پيس ڏانهن پکن
اهي مڙيئي وهلور وجن جي منهنجو گڏجڻ ٿئي غمتار سان
سائين آئون ٿي ڏوريان

لا - لالچان لوچان پيئي منهنجو وس نہ ڪو
نڪت نراڙ نصيب م منهنجي حق م ايئن هو
لکيو اُنگ الستي سور پوڳيا ٿي سو
ساجن ملج سگهو نہ تہ ڪانئل آهيان ڪانهري
سائين آئون ٿي ڏوريان

ي - ي يا الله مالڪ ملڪ جا يا محمد مصطفيٰ
منهنجي من مٿان ملعون جا ڪٽي لاهيو خلل خفا
منهنجي دل مرشد پاڪ ڏي سچي ڪريو صفا
اِن نيامت جا نفعا ڪٽي ملايو منٺار کي
سائين آئون ٿي ڏوريان

ملائج منٺار کي يا حضرت نرمل نوح
آهين تون عالم جي يا سچا سرور سونہ
منهنجي من تان شڪي شيطان جي وجائي ڇڏج وروند
ڪلمون قلبا روح مون کي پڙهائج محمد مير ٿي
سائين آئون ٿي ڏوريان

پي ڪنهن سان حال اوريان
مل مون کي سرتاج سرور آئون ٿي ڏوريان
لا الله الا الله محمد رسول الله.

●

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

لولي عاجزي ۽ دعا پنڻ جي حق ۾

ٿل: مون کي مل اچي اگڻ ته اسان جي ٿل اچي
آءُ ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي سائين مل اچي
الف - الف تنهنجو آسرو آئون نه لاهيان
تنهنجي اُميد اچڻ جي اجان ٿي پانيان
مون ۾ طاقت کانه کا جا شراکت ساهيان
پاند ڳچيءَ پايان چمان قدم تنهنجا کوڏ مان
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي سائين مل اچي
ب - ٻي مڙيئي باريون چڪيم هيٺون ٿيم حال
آئون عيبن پري آهيان تون لائق پريو لال
شان سجاڻي پنهنجو کر پلائي پال
سڻ منهنجو سوال مڃ عرض منٺار جا
آئون ٽڪيس منزل پري مونکي مل اچي
ت - تي سنديم تو کان سواءِ ٻي کنڌي نه کائي
مون کي منان مور نه وسري تنهنجي صورت سهائي
متان منهنجي ليکئي عاقل آگلائي
پيرو پلائي کو پرج قدم کرم جو
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
ث - ٿي سنديم سڏڙا سٽي وري آءُ وريام
آئون سئس ساري لوک ۾ نرمل تنهنجي نام
متان مون کي ڇڏين ڇامن سندا ڇام
پرين پيس تو سام مون کي پلئي لائي وچ پنهنجي
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
ج - جيم جيا پو جيءَ جو آڳادو آهين
مون تان پاند پناه جو تون لال متان لاهين
ڇيه ئون کڏي ڇڏج کيم کي اَکمل اڳاهين

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

مصنف منٺار فقير راڄڙ

Gul Hayat Institute

طالب دعا 🙏 محب فقیر

Scanned with CamScanner

سرور سدائين تنهنجو درسن دلبر ٿي گهران
آئون ٿڪيس منزل پري مون کي مل اچي

حَ - حي تيس هيٺي گهٽون وچي پيريءَ ۾ پيئي
همت هلڻ جي ناهه ڪا آئون وس ڪنان ويئي
دلاسو دلگير کي ڪو ڏي وجج ڏيئي
منهنجون اکڙيون پيئي آهن اوهان جي آسري
آئون ٿڪيس منزل پري مون کي مل اچي

خ - خي سنڌي خدمت ڪريان اچي جي اوري
ههڙا منهنجا حال ڪيا تنهنجيءَ جدائيءَ جهوري
اَچ تہ جسو جان فدا ڪريان تو گهوٽ مٿان گهوري
ڪلهن تان ڪوري ڪٽي سر تو ڪي سنت ۾ ڏيان
آئون ٿڪيس منزل پري مون کي مل اچي

د - دال سنديم دانهون سٽي ڪج فضل جو ڦيرو
اڳڻ اُڪندين جي تون پاءِ اچي پيرو
اَچ تہ اکڙين منجهہ ڏيان تو کي دل وٽيا ديرو
پلا تون پيرو مٿان مٿين منٿار چئي
آئون ٿڪيس منزل پري مون کي مل اچي

ذ - ذال ڪريان زاريون پئي ظاهر ساڻ زبان
آئون ڪيئن سينو ساهيان جو مون منجهہ طاقت ڪانہ
آئون ابوجهي آهيان مون کي ڏي تون سرت سجان
اچي ڪر اَحسان موٽي مون مسڪين سين
آئون ٿڪيس منزل پري مون کي مل اچي

ر - ري مٿان رولي ڇڏين مون کي منهنجا يار
آئون اوهان جي آهيان اَڪمل اُميدوار
مون ڪميٽيءَ ۾ ڪيترا آهن عيب اَپار
ساجن لهج سنيار سگهو منهنجا سپرين
آءٌ ٿڪيس منزل پري مون کي مل اچي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ز - زي زيارت ڪار مون دل سندا دلبر
مون کي طلب تنهنجي گهڻي آهي اُڪنڊ منجهه اندر
آئي نام الله جو اچ سگهو انور
سڏ سڻي سرور گوندر لاهه غريب جا
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
س - سين سلامت سپرين محب موچارا
آئون اُبالي آهيان دلبر تو ڌاران
سگهو لهجه سنڀال تون سڄڻ سوڀارا
پنهل پاڳارا پاڻ پسائج پنهنجو
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
ش - شين شمس شاهن جا شاهه وسيلا والي
آئون اوهان جي رءِ آهيان اَڪمل اُبالي
مڃ عرض منٺار جا جو سڪندڙ سوالي
تنهنجي اکين جي لالي جي ڏسان تان ڏڪڙا لهن
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
ص - صاد سڪان ساريان پيئي ويل نه وساريان
تنهنجي ورڻ جيءَ وات کي تي نت نت نهاريان
اجان تنهنجي آسري پيئي اڱڻ ٻهاريان
گڏجي گذاريان سڄڻ تنهنجي ست ۾
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
ض - ضاد دلبر دل جا ڪامل قطب ڪبير
آمين محمد آءُ تون منٺا مرشد مير
متان ڇڏين منٺار کي پلڪ لائج پير
ساريان منجهه سرير حسن تو حبيب جو
آئون ٽڪيس منزل پري مون کي مل اچي
ط - طئي سنڌئي طالب آهيان ڪريان تو ڪارون
اجان تنهنجي آسري نت منديان ڦارون
مون کي تو محبت سنديون تن اندر تارون

Gul Hayat Institute
Scanned with CamScanner

منهنجي دلڙيءَ جو دارون تو بنا تہ بہ ناهہ ڪو

آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

ظ - ظئي اچي ظاهر مٿا مون ڪي دلبر ڏي ديدار

تو ڪان سرندي سيڪا آئون بي پهچ بيڪار

نرمل تنهنجي نور ۾ آئون آهيان اُميدوار

تنهنجي جوت سندو جهلڪار اکين ڏسي من اُجران

آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

ع - عين اجان مون ڪي آسرو تہ اسان وٽ ايندون

دلاسا دلگير ڪي ڏڍ اچي ڏيندون

مدارت منٺار چئي مون ٽڪيءَ سن ٿيندون

گولي گڏيندون سڄڻ پنهنجي سٿ ۾

آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

غ - غين آهيان تو گهوٽ جي آئون غريبڙي گولي

منهنجي تو محبوب سان آهي ٻانهپ جي ٻولي

مجريدار مٿا ٿي تو سڏايان ٻولي

جهليان ٿي جهولي اڇج نام الله جي

آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

ف - في فضل تو ڪان گهران عدل آئون نہ پڄياس

همٿ هلڻ جي ناهہ ڪا آئون وس ڪنان وياس

ڪيئن ڪريان طاقت بنا هيٺي هاڻ ٿياس

تنهنجي پناري پياس سگهي لهج سنيار تون

آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

ق - قاف قلم جيڪس لکيو حق منهنجي ۾ هيئن

ڦوڙائي فراق ۾ ڏکيا ڪٽيم ڏينهن

اکين اوهيرا ڪيا جيئن وسن ساوڻ مينهن

تو لاءِ سڪا تيئن جيئن سپون ابر جي آسري

آئون تڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ڪ - ڪاف ڪڏهن ايندين پرين جيءَ سندا جاني
آئون اوهان جي آهيان ٻاروچل ٻانهي
ملڻ جي منٺار سان ڪر اچي احساني
تہ ڪريان قرباني سر سري تو تان سڄڻ
آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

ل - لام لاڳاپن لوڪ جن ڪٺي منجهايس ماري
دام دنيا درڙيءَ سندي آئون وڪوڙيس واري
تو سواءِ سهڻا پرين ٻيو ڪير ڪنڍيءَ ڪاري
منجهان اوکيءَ اُڪاري مون ڪي پار وٺي وڃ پاٽي
آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

م - ميم مهر من ڪا پويئي سڳورا سرتاج
مون مئيءَ جي منٺار چوي تون لائق رکج لاج
تان سنديم سڀ سرهي ٿئي هٿ تنهنجي سين هاج
ڪر ٻڌيءَ تي ٻاجهہ سانگ سڄاڻي سپرين
آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

ن - نون نماڻيءَ جو متئي نرمل آهي ننگ
مون ڪي تو محبت سندو ڪو وجهہ وسيلا ونگ
منهنجي هينئڙي ڪي تنهنجيءَ حب سندو ڏي رچائي رنگ
سرور تنهنجو سنگ مون نماڻيءَ نصيب ٿئي
آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

و - واءِ وري منهنجي ڪجان پنهل پو واري
اچي مون اڻ سونهيءَ ڪي ڏجان ڏيکاري
تہ وڃن ورهہ وجود تان ٿيئي هنيئن هوشياري
آئون پائي ڳچيءَ ڳاري پيرن تنهنجن تي پوان
آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

هہ - هي سندم هادي متا وسيلا وريج
اسم ساڻ الله جي اگڻ مون اچيج
هتي هيڪلي ڪري وٺان مون م وڃيج
نہ تہ ٻہ هيءَ نماڻي ليج پنيءَ لائي پنهنجي
آئون ٽڪيس منزل پري مون ڪي مل اچي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

ءِ- الف اندر منهنجي سندي اچي آس پڄاءِ
عاجزي آئون کريان پٽي لال پرين تو لاءِ
سٽي منهنجا سڏڙا ٻاجهه پريا ٻاجهاءِ
دل وٽيا ڏيکاءِ جيڪو حسن منهنجي حق پاڪ جو
آئون تڪيس منزل پري مون کي مل اچي

لا- لا لطف ڪر لال تون مهر پريا مون ساڻ
آئون اوهان جي آسري اٻوجهو اڄاڻ
اچي نام الله جي مونکي پرين پسائج پاڻ
سرور ننگ سڄاڻ متان مهڻي آب ڪرين
آئون تڪيس منزل پري مون کي مل اچي

ي- يي يا مرشد مون سندا ٻلا پاڻ پلاءِ
سرور ويل سڪرات جي مون کي پاڻي پاڻ پلاءِ
مرڻ مهل منتار چئي ڪلمي ساڻ هلاءِ
لا اله الا الله محمد رسول الله
آئون تڪيس منزل پري مون کي مل اچي

صدا نامون

1- ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
ساراهيان سبحان کي رب سچي رحمان کي
جڳ جي ڏٺيءَ جلشان کي مالڪ ملڪ منان کي
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

2- سوالي آهيان تنهن شاهه جو عربيءَ نبيءَ انبياءَ جو
رهبر رسول الله جو وارث اُمت ورناهه جو
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

3- سڻ عرض محمد مصطفيٰ مون تان لاهه شيطاني خفا
ڪي ڏيارج نيامت جا نفعا تون ڪندين شافيءُ شفا
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

4- ۽ توتي اُمت جو بار هي ابابڪر صديق تنهنجو يار هي
دلبر سچو دلدار هي ويچي وڃان نا وار هي
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

5- سڻ امير عمر منهنجو عرض ميٺي ڇڏج منهنجو مرض
ڪاٽي ڇڏج منهنجو قرض ڪنهن نه ڏج گيديءَ جو غرض
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

6- منهنجو عرض امير عثمان کي سائين سچي سلطان کي
تنهن خاصي خدا جي خان کي
ته تون ڏان ڏج مون پٽ پان کي
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

7- حضرت علي شيرِ خدا وڻ تڻ نوازي جنهن رتا
قربان تنهن ڪامل مٿان سٽندو سيد منهنجي سدا
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

8- يا پاڪ دامن فاطمت صاحب ڪئي اوهان جي صفت
آجي ٿيندي اوهان ڪوئن اُمت آءَ تو گهران اوهان جي مدت
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

9- اولئون علي امام ٿيو وارث وليءَ وريام ٿيو
نوري نرمل نام ٿيو اوجر گهڻون اسلام ٿيو
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

10- يا حضرت حسن همراهه تون منجهه شهادت شاهه تون
دل جو پرين داناهه تون اصلئون ڏرئون درياهه تون
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

11- يا حضرت حسين والي سندم ڪر عرض برحالي سندم
پاند م ڇڏج خالي سندم ڏاتار تون عالي سندم
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

12- زين العابدين سهڻا صدر ڪامل ڪرين مون تي نظر
ته معافي ٿين مون تان مگر ساٿي ٿيجان ڏارا سمر
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

13- باقر آهين منهنجو بلو قائم رهي تنهنجو قلعو
تو وڙ ورسي تو وٽ ولهو تون پروسو منهنجو پلو
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

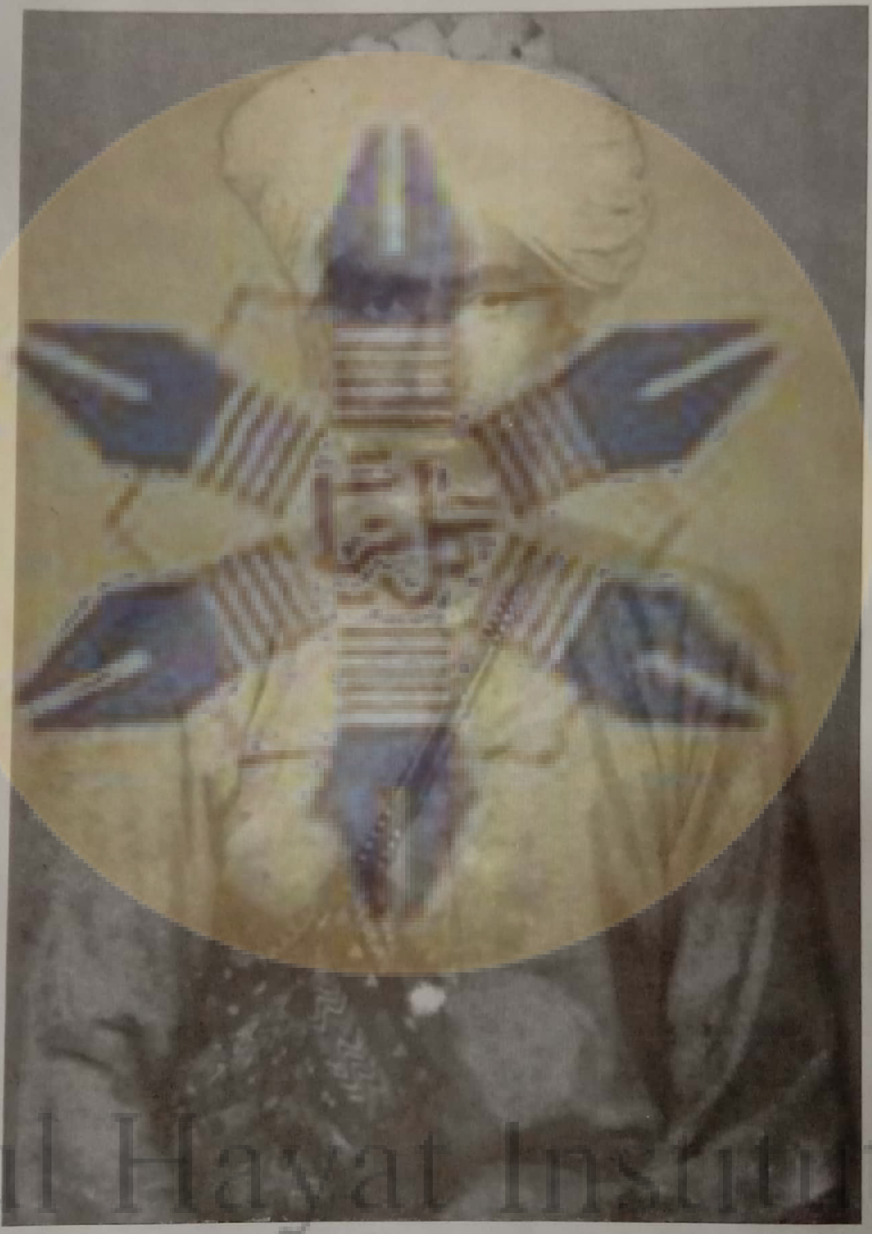

فقير ولي بخش راڄڙ مرحوم

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

14- امام جعفر جڏهن جن ياد ڪيو ساڻي تڏهن تن سان ٿيو
ڪل غم لهي اُن جو ويو سو تڙ تڏهن وڃي سو پيو
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
15- موسيٰ ڪاظم سچو سلطان هي عالم جي لاءِ ايمان هي
رب راضي متس رحمان هي جيڪو ڏٺي جلشان هي
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
16- صاحب تڪي سڻ سوال تون معلوم اٿئي هي حال مون
پرمي ڪرين ڪو پال تون لهريون لنگهائج لال مون
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
17- نرمل نقي تون ڪر نظر هن حال جي توڪي خبر
ميٺج مديون منهنجي اندر ساڻي سدائين ٿيءُ صدر
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
18- يا اصغر اڃهو تون آهئين سوالي سنڌءِ پهرايئي
حضرت هٿ م شل لاهيئين محشر مون ڪي مرڪايئين
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
19- سڻ عرض مهدي ميان تو بادشاهيءَ سئين جيان
پاٽي سنڌءِ مٿ جو پيان اُمتي محمد جو ٿيان
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
20- هٿ رک حضرت پير تون وارث وسيلا وير تون
مرشد مڪمل مير تون ڏي دلربا دل ڏير تون
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
21- شيخ شهاب الدين سهروردي سچا ميٺج ڪرت منهنجا ڪچا
تون ڪج پالا منهنجو بچا رک امن ۾منهنجا بچا
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
22- سڻ نياز نرمل نوح تون سرور جماعت سونه تون
مون تان ورهه لاهه وروته تون سڻ سوال سنجهه صبوح تون
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
23- هالن ڏٺيءَ هن حال سين سڻ عرض هن احوال سين
سڏڙا سڄ سپ سوال سين مون ڪي بخرا ڏيارج پال سين
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

24- امين محمد پير تون سڻ عرض هي اڪسير تون
مرشد مڪمل مير تون ڏي فيض مون کي فقير تون
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
25- اوهين صاحب سچي سردار ڪيا
اوهين واحد واليءَ وينجهار ڪيا
اوهين مولىٰ پليءَ موچار ڪيا
اوهين اڙين جي لاءِ آذار ٿيا
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
26- اوهين پرور پلي ڪيا پير سي واحد پلي ڪيا وير سي
سوڪي لنگهائيندم سير سي دل کي ڏيندم دل ڏير سي
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
27- ڪري عرض هي منٺار ٿو اوهان مڙني مهندا مڱڻهار ٿو
پائي پلوءُ پينار ٿو گهري ڏاتيون ڏسيو ڏاتار ٿو
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
28- تہ هت هت فضل مون سان ٿين هي ڏاتار سي ڏاتيون ڏين
۽ جيءَ گهريا منهنجا جيئن خوش ڪير شادين جا پين
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
29- من منهنجا عرض منظور ڪن دکہ درد دل جا دور ڪن
ڏکندا اسان تان ڏور ڪن شل برڪت منجهان پرپور ڪن
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي
30- ايئن ڪجان مالڪ ميان تہ هت هت سدا سرهو ٿيان
محبت سمر ساڻ نيان ڪلمون چئي شل دم ڏيان
ساراهه مڙيئي سرور سندي جو نور جي نرمل ندي

لا الله الا الله محمد رسول الله.

Gul Hayat Institute

تمت باالخير

Scanned with CamScanner

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner

چؤ اله الا الله، محمد رسول ﷺ
ايئن چئي ويو چاڳلو، موليٰ جو مقبول
منجهان دل منٺار چئي، ڪيو جن قبول
مٿان تن محصول، لطف ساڻ لهي ويو.

(منٺار فقير راڄڙ)

Gul Hayat Institute

Scanned with CamScanner